

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์

ฉบับที่ 4

(บทเรียน 25 บท)

เขียนโดย ดร. Mike Holloway

เพื่อได้ฉบับเพิ่ม ให้ติดต่อที่

BCA Publications

1700 South Goyer Road

Kokomo, Indiana 46902

USA

โทร. 765-452-3429

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 76
"สันบาลัทและโทบิอาห์ – ศัตรูของความสำเร็จ"

บทนำ:

- 1 เนื่องจากเราได้ศึกษาบทบาทของเนหะมีย์ไปในสามบทเรียนก่อนหน้านี้แล้ว คราวนี้เราจะมาดูอีกมุมหนึ่งของงานซ่อมแซมกำแพงกรุงเยรูซาเล็มกันบ้าง นั่นคือ การต่อต้านที่แยบยลซึ่งเขาต้องจำใจรับมือด้วย
- 2 เมื่อเราดูผู้ต่อต้านด้วยของงานก่อสร้างครั้งนี้ในกรุงเยรูซาเล็ม พระคัมภีร์ก็ระบุว่าคนเหล่านี้คือ สันบาลัทและโทบิอาห์
- 3 ในบทเรียนนี้ แทนที่เราจะมุ่งเน้นเรื่องของเนหะมีย์ เราจะศึกษาการต่อต้านแบบต่างๆที่เขาต้องเจอซึ่งเป็นผลลัพธ์โดยตรงของชายสองคนนี้ ผู้ดูเหมือนว่ามีเป้าหมายเดียวเท่านั้นคือ ยับยั้งมิให้การซ่อมแซมกำแพงเมืองสำเร็จ

- 1 การล้มเลิกบางครั้งก็เกิดจากความเกลียดชัง
  - ก เนหะมีย์ 2:9 แล้วข้าพเจ้ามายังผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น และมอบพระราชสารของกษัตริย์ให้แก่เขา หนึ่งกษัตริย์ทรงจัดให้นายทหารและพลม้าไปกับข้าพเจ้าด้วย
10 แต่เมื่อสันบาลัทชาวไฮโรนาอิม และโทบิอาห์คนอัมโมนเข้าราชการได้ยินเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่ไม่พอใจเขาอย่างยิ่งที่มีคนมาหาความสุขให้คนอิสราเอล
  - ข เราไม่ทราบทำไมชายสองคนนี้ถึงมุ่งมั่นที่จะทำให้ลายแผนการของเนหะมีย์ในการช่วยเหลือพลไพร่ของพระเจ้าให้อยู่อย่างปลอดภัยโดยการซ่อมแซมกำแพงเมือง แต่สองคนนี้ไม่พอใจแน่ๆที่ใครจะยื่นมือช่วยพวกเขา
    - 1 อาจเป็นไปได้ว่าสองคนนี้เป็นพวกหัวรั้นด้วยและเกลียดชังพวกยิวเพราะว่าคนเหล่านั้นเป็นคนยิว
    - 2 อาจเป็นไปได้ว่าตัวร้ายสองคนนี้มีเชื้อในการหาประโยชน์จากพวกยิว เมื่อปราศจากกำแพงเมือง พวกยิวก็จะตกเป็นเหยื่อหวนหมุนของเหล่าโจรปล้นสะดมและหัวขโมยทั้งหลายแหล่
    - 3 แต่ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ทั้งสันบาลัทและโทบิอาห์ได้ปล่อยให้ตัวเองเกลียดชังพวกยิวที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มไปแล้ว
  - ค เมื่อใดก็ตามที่คนๆหนึ่งได้รับการทรงนำที่ชัดเจนจากองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทำงานอะไรสักอย่าง เขาก็เตรียมตัวเตรียมใจได้เลยว่าพญามารจะพยายามใช้ความเกลียดชังเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังอย่างหนึ่งในการทำให้คนๆนั้นอยากล้มเลิก
    - 1 โมเสสเผชิญกับความเกลียดชังของคนฮีบรูที่พร้อมทุกเมื่อที่จะเอาหินขว้างเขาให้ตายมากกว่าหนึ่งครั้ง
    - 2 เอลียาห์มีจิตใจอีกเต็มในการประลองกับพวกผู้พยากรณ์เท็จบนภูเขาคารเมลจนกระทั่งเขาได้ยินว่าเยเซเบลเกลียดชังเขาและปฏิญาณว่าจะฆ่าเขาให้ตาย

2 การล้มเลิกบางครั้งก็เกิดจากการเยาะเย้ยถากถาง

ก เนหะมีย์ 2:17 แล้วข้าพเจ้าพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ท่านทั้งหลายเห็นแล้วว่าเราตกอยู่ในความลำบากอย่างไร ที่เยรูซาเล็มปรักหักพังลง และไฟใหม่ประตูเมืองเสียนั้น มาเกิด ให้เราสร้างกำแพงเยรูซาเล็มขึ้น เพื่อเราจะไม่ต้องอับอายขายหน้าอีก"

18 แล้วข้าพเจ้าบอกเขาถึงการที่พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่กับข้าพเจ้า เพื่อยังผลดี ทั้งพระดำรัสซึ่งกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้า และเขาทั้งหลายพูดว่า "ให้เราลุกขึ้นสร้างเถิด" เขาก็ปลงใจลงมือทำการดีนั้น

19 แต่เมื่อสันบาลัทคนโฮโรนาอิม และโทบิอาห์ข้าราชการ คนอัมโมน กับเกษมชาวอาระเบียได้ยินเรื่องนั้น เขาทั้งหลายเยาะเย้ยและดูถูกเรา พูดว่า "เจ้าทั้งหลายทำอะไรกันนี้ เจ้ากำลังกบฏต่อกษัตริย์หรือ"

ข เมื่อสันบาลัทและโทบิอาห์เห็นว่าความโกรธของพวกเขาไม่อาจยับยั้งเนหะมีย์ได้ พวกเขาก็พยายามที่จะหยุดยั้งเขา และพวกเขาก็ใช้การเยาะเย้ยถากถางเป็นเครื่องมือ

ค และมีคนมากมายเหลือเกินที่ไม่ยอมทำสิ่งที่ถูกต้องเพราะพวกเขากลัวว่าใครจะมาหัวเราะเยาะเขา

1 นี่เป็นสิ่งที่พญามารกำลังพยายามทำกับคนที่หลงหายเวลาที่พวกเขาไปคริสตจักรและได้ยินวิธีเกี่ยวกับการรับความรอด โดยมันหวังว่าคนเหล่านี้จะไม่ลุกออกไปข้างหน้าเวลาที่มีการเชิญชวนผู้ที่สนใจ

2 และนี่เป็นสิ่งที่ผู้ที่รอดแล้วกลัวเวลาที่มีคนขอให้พวกเขาสอนวิธีและพวกเขาปฏิเสธ เพราะพวกเขาเชื่อว่าคนจะหัวเราะเยาะกับการที่พวกเขาพยายามสอนพระคัมภีร์

3 การล้มเลิกบางครั้งก็เกิดจากการตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับอุปนิสัยของคนๆหนึ่ง

ก เนหะมีย์ 2:19 แต่เมื่อสันบาลัทคนโฮโรนาอิม และโทบิอาห์ข้าราชการ คนอัมโมน กับเกษมชาวอาระเบียได้ยินเรื่องนั้น เขาทั้งหลายเยาะเย้ยและดูถูกเรา พูดว่า "เจ้าทั้งหลายทำอะไรกันนี้ **เจ้ากำลังกบฏต่อกษัตริย์หรือ**

ข หลังจากที่สันบาลัทและโทบิอาห์เห็นแล้วว่าเนหะมีย์ไม่ยอมแพ้ให้กับมุขตลกร้ายของพวกเขา พวกเขา ก็เริ่มโจมตีอุปนิสัยของเขาโดยพูดเป็นเชิงว่าเขากำลังกบฏต่อกษัตริย์

1 และนี่ก็เป็นจุดที่โดนโจมตีบ่อยๆเพราะเมื่อไม่มีอะไรที่เสียหายและต่างพร้อย พญามารก็จะถูเรื่องเท็จขึ้นมา เหมือนกับที่มันทำกับเอวาตอนที่มันโกหกนางว่าพระเจ้ากลัวว่าอาดัมกับเอวาจะรู้จักความดีความชั่ว

2 บางทีตัวอย่างที่เรารู้จักดีที่สุดจากพระคัมภีร์ของการที่พญามารพยายามที่จะทำลายชื่อเสียงคนดี ๆ ก็คือ ตอนที่พวกฟาริสีพยายามใส่ร้ายพระเยซูอยู่เรื่อยๆว่าพระองค์เป็นคนกินดิบ ขี้เมา และหมิ่นประมาทพระเจ้า

3 แต่พระเยซูทราบดีว่าพระองค์เป็นใครและเป็นยังไง และไม่ยอมแพ้ให้กับข้อกล่าวหาโจมตีอุปนิสัยของพระองค์ที่มีมาตลอด

- 4 การล้มเลิกบางครั้งก็เกิดจากการซุบซิบนินทา
- ก เนหะมีย์ 4:1 ต่อมาเมื่อสันบาลัทได้ยื่นว่าเรากำลังก่อสร้างกำแพง เขาโกรธและเดือดดาลมาก และเขาเยาะเย้ยพวกยิว
- 2 และเขาพูดต่อหน้าพี่น้องของเขาและต่อหน้ากองทัพของสะมาเรียว่า "พวกยิวที่อ่อนแอเหล่านี้ทำอะไรกัน เขาจะช่อมกันหรือ เขาจะทำสัตวบูชาหรือ เขาจะทำให้เสร็จในวันเดียวหรือ เขาจะเอาหินที่ถูกละจากกองขยะมาใช้อีกหรือ"
- ข สันบาลัทพยายามทำลายชื่อเสียงและคำพยานของเนหะมีย์โดยการโจมตีอุปนิสัยของเขา แต่เมื่อเขาเห็นแล้วว่าวิธีนี้ก็ล้มเหลว เขาก็เริ่มแพร่เรื่องเท็จให้ใครก็ตามที่อยากฟัง
- 1 เขาพยายามเป่าหู "พี่น้อง" ของเขาโดยหวังจะทำให้คนเหล่านี้โกรธคนๆหนึ่งที่พวกเขาไม่เคยเห็นหน้าค่าตามาก่อน
  - 2 และเขาก็เอ่ยถึงหลายสิ่งให้กองทัพของสะมาเรียฟังซึ่งก่อให้เกิดข้อสงสัยในความจงรักภักดีของเนหะมีย์ และโกหกว่าเนหะมีย์ขู่ว่าจะก่อการกบฏ โดยหวังว่ากองทัพจะดาหน้าไปยับยั้งเขา
  - 3 แต่ที่อีก เนหะมีย์ไม่ยอมล้มเลิกเพราะเรื่องซุบซิบนินทาเพราะเขารู้ว่าเขากำลังปฏิบัติตามน้ำพระทัยพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ จึงไม่มีใครมาหยุดเขาได้ เว้นแต่คนๆเดียวเท่านั้น คือตัวเขาเอง
- 5 การล้มเลิกบางครั้งก็เกิดจากคำพูดว่าจะเกิดศึกสงคราม
- ก เนหะมีย์ 4:7 แต่ต่อมาเมื่อสันบาลัทและโทบิอาห์ กับชาวอาระเบีย และคนอัมโมน และชาวอัคโคตได้ยื่นว่า การช่อมแซมกำแพงเยรูซาเล็มนั้นกำลังคืบหน้าต่อไป และกำลังปิดช่องโหว่ต่างๆ เขาทั้งหลายก็โกรธมาก
- 8 และเขาก็ปองร้ายกันจะมาสู้รบกับเยรูซาเล็ม และก่อการโกลาหลขึ้นในนั้น
- ข อุปสรรคอีกอันที่เนหะมีย์ต้องเอาชนะให้ได้ก็คือ คำพูดว่าจะเกิดศึกใหญ่ เรื่องซุบซิบและอิทธิพลที่ชั่วร้ายของสันบาลัทจะมีผลต่อพี่น้องของเขาและกองทัพสะมาเรียหรือไม่?
- 1 ทางแก้ปัญหของเนหะมีย์ก็คือ การเตรียมตัวคนงานของเขาให้พร้อมเข้าศึกทุกเมื่อ แต่ต้องไม่ทำให้งานช่อมแซมกำแพงเมืองเสียหาย
  - 2 ทุกคริสตจักรและทุกครอบครัวก็ต้องเตรียมตัวพร้อมสำหรับเข้าศึกเช่นกัน แต่พวกเขาต้องไม่ยอมแพ้หรือล้มเลิกหน้าที่หลักของตนเอง
  - 3 ปัญหาหนึ่งที่พบเป็นประจำในหลายครอบครัวจะเกิดขึ้นเมื่อเด็กๆเติบโตและเข้าสู่วัยรุ่น พ่อแม่จำนวนมากรับรู้ได้ถึงอาการปิกัด้าขาแข็งและจิตใจที่ไม่เชื่อฟังซึ่งก่อตัวในลูกๆวัยรุ่นของพวกเขา และเพื่อหลีกเลี่ยงการต่อสู้ พวกเขา ก็จะยอมแพ้ให้กับการเอาแต่ใจและความต้องการของเด็ก
- ก และลูกวัยรุ่นคนนั้นก็ขู่ว่าจะหนีออกจากบ้าน และพ่อแม่ก็ยอมแพ้
- ข และแล้วลูกวัยรุ่นก็ระเบิดอารมณ์และแสดงการไม่เชื่อฟัง และพ่อแม่ก็ยอมแพ้โดยหวังว่าจะหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า

ค และผลลัพธ์ของการที่พ่อแม่ไม่ทำตามหน้าที่ของตัวเองก็อาจทำให้ลูกวัยรุ่นคนนั้นหันไปมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานหรือติดยาเสพติดในขณะที่สิ่งเหล่านี้ต่างช่วงชิงการมีชัยของเนื้อหนัง

6 การล้มเลิกบางครั้งก็เกิดจากความกลัว

ก เนหะมีย์ 6:1 อยู่มาเมื่อมีรายงานให้สันบาลัทท โทปืออาห์และเกเซมชาวอาระเบียกับศัตรูอื่นๆของเราทั้งหลายได้ยืนยันว่า ข้าพเจ้าได้ก่อกำแพง และไม่มีช่องโหว่เหลืออยู่ (แม้ว่าจนวันนั้นข้าพเจ้ายังไม่ได้ตั้งบานประตูที่ประตูเมือง)

2 สันบาลัททกับเกเซมใช้ให้มาหาข้าพเจ้าว่า "ขอเชิญมาพบกันในชนบทแห่งหนึ่งในที่ราบโอโน" แต่เขาทั้งหลายเจตนาจะทำอันตรายข้าพเจ้า

ข เนหะมีย์สงสัยอยู่ก่อนแล้วว่าอาจมีการเล่นสกปรก เขาจึงรักษาระยะห่างจากพวกศัตรูของเขา แต่เขาก็เกิดความกลัวเหมือนกับคนอื่นๆอยู่ดี

- 1 มีความแตกต่างที่สำคัญอย่างหนึ่งระหว่างความกลัวที่เนหะมีย์เจอกับความกลัวที่ทำให้คริสเตียนส่วนใหญ่ต้องพ่ายแพ้
- 2 เนหะมีย์สามารถเอาชนะความกลัวของตัวเองได้โดยการเตรียมตัวอย่างรอบคอบ (ให้คนของเขาลาดตาบไว้ที่เวรขณะทำงานอยู่บนกำแพง) และโดยการไว้วางใจในพระเจ้าอย่างสุดใจ
- 3 อย่างไรก็ตาม คริสเตียนโดยทั่วไปจะปล่อยให้ความกลัวเข้าครอบงำจนทำให้พวกเขาเป็นอัมพาตฝ่ายวิญญาณ และตอบโต้โดยใช้แต่เนื้อหนังอย่างเดียว ซึ่งมักทำให้เกิดความกลัวมากกว่าเดิม

7 การล้มเลิกบางครั้งก็เกิดจากการขู่ขวัญ

ก เนหะมีย์ 6:5 สันบาลัททได้ส่งคนใช้ของท่านมาหาข้าพเจ้าในทำนองเดียวกันเป็นครั้งที่ห้า ถึงจดหมายเปิดมา

6 ในนั้นมีเขียนไว้ว่า "เขากล่าวกันในท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย และเกเซมก็กล่าวด้วยว่า ท่านและพวกยิวเจตนาจะกบฏ เหตุฉะนั้นแหละท่านจึงสร้างกำแพง และท่านปรารถนาจะเป็นกษัตริย์ของพวกเขาตามถ้อยคำนี้

7 และท่านได้แต่งตั้งผู้พยากรณ์ไว้ให้ป่าวร้องเกี่ยวกับตัวท่านในเยรูซาเล็มว่า 'มีกษัตริย์ในยูดาห์'

บัดนี้จะได้รายงานให้กษัตริย์ทรงทราบตามถ้อยคำเหล่านี้ เหตุฉะนั้นบัดนี้ขอเชิญท่านมาหารื้อด้วยกัน"

ข เครื่องมือชิ้นต่อมาที่สันบาลัททและโทปืออาห์ใช้ก็คือ การขู่ขวัญ พวกเขาพยายามที่จะบังคับให้เนหะมีย์ทำสิ่งที่พวกเขาต้องการ โดยขู่ว่าจะทำให้เขามีปัญหาเกี่ยวกับกษัตริย์

- 1 และเนหะมีย์เอาชนะการขู่ขวัญนี้สำเร็จได้อย่างไร?
- 2 อุปนิสัยนั่นเอง เขารู้ว่าตัวเองไม่ได้ทำอะไรผิดและแค่กำลังเจอกับการต่อต้านของคนชั่วที่ยอมใช้ทุกวิถีเพื่อขัดขวางงานก่อสร้าง

- 3 และวิธีที่ดีที่สุดในการรับมือกับคำวิพากษ์วิจารณ์ก็คือ การเป็นคนในใจที่สะอาด และเกราะป้องกันการชู้ชวญที่ดีที่สุดก็คือ การรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้องและทำตามนั้น

8 การล้มเลิกบางครั้งก็เกิดจากความว่าเหว่

ก เนหะมีย์ 13:25 ข้าพเจ้าได้โต้แย้งกับเขา และแข่งเขา และตีเขาบางคนและตีผมของเขาออก และข้าพเจ้ากระทำให้เขาปฏิญาณในพระนามของพระเจ้า ด้วยข้าพเจ้ากล่าวว่า "เจ้าทั้งหลายอย่ายกบุตรสาวของเจ้าให้แก่บุตรชายของเขา หรือรับบุตรสาวของเขาให้แก่บุตรชายของเจ้า หรือตัวเจ้าเอง

26 ชาวโลกอนกษัตริย์แห่งอิสราเอล มิได้ทำบาปด้วยเรื่องหญิงอย่างนี้หรือ ท่ามกลางหลายประชาชาติ ไม่มีกษัตริย์ใดเหมือนพระองค์ และพระเจ้าของพระองค์ก็ทรงรักพระองค์ และพระเจ้าทรงกระทำให้พระองค์เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งปวง ถึงกระนั้นก็ดี แม้เป็นพระองค์หญิงต่างชาติก็เป็นเหตุให้พระองค์ทรงทำบาป

27 ควรหรือที่เราจะฟังเจ้าและกระทำความชั่วร้ายใหญ่ยิ่งนี้ทั้งสิ้น และประพฤติดละเมิดต่อพระเจ้าของเรา ด้วยการแต่งงานกับหญิงต่างชาติ"

28 บุตรชายคนหนึ่งของโยยาดา ผู้เป็นบุตรชายเอลียาฮิมมหาปุโรหิต เป็นบุตรเขยของสันบาลัท ชาวไฮโรนาอิม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขับไล่เขาไปเสียจากข้าพเจ้า

ข หลังจากกำแพงเมืองถูกซ่อมแซมเสร็จ เนหะมีย์ก็ทราบมาว่าสันบาลัทได้มีการติดต่อกับพวกยิวที่เป็นคนสำคัญๆ บางคน นอกจากนี้ สันบาลัทยังเตรียมการที่จะยกลูกสาวให้แต่งงานกับบุตรชายของมหาปุโรหิตด้วย ซึ่งเป็นการรับประกันว่าเขาจะมีอิทธิพลมหาศาลในหมู่พวกยิว

ค และมันคงง่ายมากที่เนหะมีย์จะยอมแพ้ด้วยท่าทีแบบว่า "จะมีประโยชน์อะไร" และรู้สึกว่ามีแต่เขาคนเดียวเท่านั้นที่อยากทำสิ่งที่ถูกต้อง

ง แต่นี่เป็นจุดที่ผู้นำต้องหนักแน่นและสัตย์ซื่อต่อหน้าที่สำคัญของเขา เพราะผู้นำที่รักพระเจ้าจะพยายามทำให้ผู้เดียวเท่านั้นพอพระทัย นั่นคือ องค์พระผู้เป็นเจ้า

1 อับราฮัมอาจรู้สึกว่ามีแต่เขาคนเดียวเท่านั้นที่ทำการที่ถูกต้องขณะที่เขาเก็บข้าวของและออกเดินทางจากเออร์บ้านเกิด และเขาก็คงถามตัวเองอีกครั้งว่ามันคุ้มไหมเมื่อใดทมุ่งหน้าสู่เมืองโสโดม

2 เอลียาห์มาถึงจุดที่เขารู้สึกท้อแท้กับว่าในประเทศอิสราเอลเหลือเขาแต่เพียงผู้เดียวเพราะการต้องเผชิญหน้ากับอาหับและเยเซเบลหลายต่อหลายครั้ง แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงหนุนใจเขาโดยบอกเขายังมีคนอื่นอีก 7,000 คนที่ยังไม่ได้คุกเข่ากราบไหว้พระบาอัล

3 ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเองก็เริ่มเกิดข้อสงสัยเมื่อเขาถูกตัดสินจำคุกโทษฐานยืนยันหยัดต่อผู้การผิดฝ่าฝืนเมื่อยในขณะที่ยังอยู่ข้างนอกอย่างสบายใจพร้อมกับฝูงชนมหาศาลที่มาฟังพระองค์เทศนา

4 แต่คนเหล่านี้ทุกคนต่างสามารถยืนหยัดต่อผู้การทดลองที่จะให้ล้มเลิกได้โดยการมีใจจดจ่อในสิ่งที่ถูกต้อง และในพระองค์ผู้ที่พวกเขาควรทำให้พอพระทัยจริงๆ

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์

บทเรียนที่ 77

"เอสเธอร์ – ผู้ที่ถูกเลือก"

บทนำ:

1. ในเรื่องเกี่ยวกับเอสเธอร์นี้ เราพบพระธรรมเล่มหนึ่งซึ่งไม่เหมือนพระธรรมเล่มอื่นในพระคัมภีร์ เพราะว่าเป็นพระธรรมนี้ ไม่มีการเอ่ยถึงพระนามพระเจ้าเลย
2. กระนั้น รอยนิ้วมือของพระเจ๋าก็ปรากฏอยู่ทั่วไปหมด และถึงแม้ว่าพระนามของพระองค์ไม่ถูกเอ่ยถึงเลย น้ำพระทัยของพระองค์ก็ถูกสำแดงผ่านทางสาวงามคนหนึ่งซึ่งยำเกรงพระเจ้า เธอมีนามว่า เอสเธอร์
3. ขณะที่เราจะดูบทบาทของเธอในฐานะผู้ช่วยพลไพร่ของพระเจ้าให้รอดในดินแดนเปอร์เซีย ขอให้เราได้สังเกตว่า เธอถูกเลือกไว้สำหรับ "วาระนี้และสถานที่นี้" ได้อย่างไร

1. เธอถูกเลือกให้มีชีวิตวัยเด็กที่ยากลำบาก

ก. เอสเธอร์ 2:5 ยังมียิวคนหนึ่ง ในสุสาปราสาทชื่อโมรเดคัย บุตรชายยาฮีร์ ผู้เป็นบุตรชายชิเมอ ผู้เป็นบุตรชายคิช คนเบนยามิน

6 ผู้ถูกกวาดต้อนจากเยรูซาเล็มในหมู่เชลยที่ถูกกวาดต้อนไปพร้อมกับเยโคนิยาห์กษัตริย์ของยูดาห์ ผู้ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์ของบาบิโลนได้กวาดต้อนไปนั้น

7 ท่านได้เลี้ยงดูฮาดาซาที่คือเอสเธอร์บุตรสาวลูกของท่าน เพราะเธอไม่มีพ่อแม่ สาวคนนี้รูปร่างงามและน่ารัก

เมื่อบิดามารดาของเธอสิ้นชีวิตแล้ว โมรเดคัยก็รับเธอมาเลี้ยงเป็นบุตรสาว

ข. เอสเธอร์กลายเป็นเด็กกำพร้าเพราะพ่อแม่เธอได้เสียชีวิตทั้งคู่ และถึงแม้ว่านี่อาจดูแปลก แต่มันก็เป็นน้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับชีวิตของเธอ 100%

1. คนมากมายอาจดูชีวิตตัวเองและสภาพการณ์แวดล้อมรอบๆตัวและรู้สึกที่ตัวเองมี "ข้ออ้าง" ที่จะไม่รับใช้พระเจ้า

2. และนี่จึงเป็นเหตุว่าทำไมบางครั้งพระเจ้าถึงต้องให้คนดีๆของพระองค์มีชีวิตที่ยากลำบาก เพื่อที่จะเป็นตัวอย่างให้กับคนเหล่านั้นที่รู้สึกที่ตัวเองอภัพกว่าคนอื่น

ก. คนบางคนสามารถเป็นคนที่เดินตามทางของพระเจ้าและให้พระเจ้าใช้งานได้มากมาย ถึงแม้ว่าเขาเป็นเด็กบ้านแตกก็ตาม

ข. คนบางคนสามารถเป็นคนที่เดินตามทางของพระเจ้าและให้พระเจ้าใช้งานได้มากมาย ถึงแม้ว่าเขาไม่ได้เติบโตมาในครอบครัวคริสเตียนก็ตาม

ค. การเดินตามทางของพระเจ้าไม่เกี่ยวข้องกับอะไรเลยกับพันธุกรรม รายได้ หรือฐานะทางสังคม หากแต่เป็นทางเลือกหนึ่ง เช่นเดียวกับที่ความรอดก็เป็นทางเลือกหนึ่ง

2

เธอถูกเลือกให้มาอยู่ในพระราชวังของกษัตริย์

ก เอสเธอร์ 2:8 ต่อมาเมื่อพระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์ประกาศออกไป และเมื่อเขารวบรวมหญิงสาวเป็นอันมากเข้ามาในสุสาปราสาทให้อยู่ภายใต้อารักขาของเฮกัย เอสเธอร์ก็ถูกนำเข้ามาไว้ใน**ราชสำนัก**ภายใต้อารักขาของเฮกัยผู้ดูแลสตรี

ข ความจริงที่ยิ่งใหญ่ประการที่สองที่เราได้จากชีวิตของเอสเธอร์ก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าทรงเตรียมการไว้หมดแล้วที่จะให้เธอได้เป็นพระราชินีของประเทศและได้มาอยู่ในพระราชวัง

1 ตอนที่เธอเติบโตขึ้น เธอคงไม่คิดเลยว่าตัวเองจะได้เป็นราชินี แต่พระเจ้าก็ทรงจัดการรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้แผนการของพระองค์กลายเป็นจริง

2 เรื่องนี้ตรงกับความหมายที่แท้จริงของคำว่า “การลิขิตไว้ล่วงหน้า”

ก โรม 8:29 เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พระองค์ได้ทรงทราบ (ลิขิตไว้ล่วงหน้า) อยู่แล้ว ผู้นั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ให้เป็น**ตามลักษณะ**พระฉายแห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพวกพี่น้องเป็นอันมาก

ข มีบางคนที่เข้าใจผิดว่า การลิขิตไว้ล่วงหน้าหมายถึง การที่พระเจ้าทรงสร้างบางคนให้ต้องตกนรก และไม่มีอะไรจะเปลี่ยนแปลงลิขิตนี้ได้เลย

ค แต่ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ เป้าหมายหลักของการลิขิตไว้ล่วงหน้า คือ การเปลี่ยนให้เป็นที่ไปตามพระฉายของพระเจ้า และเมื่อคนๆหนึ่งได้รับความรอด เมื่อนั้นแหละที่เขาไม่อาจทำอะไรได้เลยเพื่อเปลี่ยนแปลงสิ่งที่พระเจ้าทรงสงวนไว้สำหรับผู้ที่ได้รับความรอดแล้ว

ง กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ การลิขิตไว้ล่วงหน้ายังไม่เริ่มต้นด้วยซ้ำจนกว่าคนๆหนึ่งได้รับความรอดหรือตายไปโดยที่ยังไม่รอด และทันทีที่คนๆหนึ่งได้รับความรอด สวรรค์ก็เป็นบ้านของเขาไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม และหากคนๆหนึ่งตายไปโดยปราศจากพระคริสต์ เขาก็จะตกนรกไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

ค เช่นเดียวกับที่เอสเธอร์ถูกเลือกให้มาอยู่ในพระราชวัง ผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนก็ถูก “ลิขิตไว้ล่วงหน้าแล้ว” ให้ไปอยู่ในพระราชวังของจอมกษัตริย์ในสวรรค์

3

เธอถูกเลือกให้ปกครองและครอบครองร่วมกับกษัตริย์

ก เอสเธอร์ 2:17 กษัตริย์ทรงรักเอสเธอร์ยิ่งกว่าบรรดาหญิงทั้งปวงนั้น และเธอได้รับพระกรุณาและความโปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์มากกว่าหญิงพรหมจารีทั้งสิ้น พระองค์จึงทรงสวมพระมงกุฎบนศีรษะของเธอ และทรงตั้งเธอให้เป็น**พระราชินี**แทนวิซที

ข ชีวิตอีกด้านที่เหลือเชื่อของเอสเธอร์คือ ข้อเท็จจริงที่ว่า เธอไม่เพียงถูกเลือกให้มาอยู่ในพระราชวังเท่านั้น แต่เธอยังกลายเป็นราชินีของประเทศอีกด้วย

1 ด้วยเหตุนี้ เธอจึงมีอำนาจและอิทธิพลในแบบที่ไม่มีใครเทียบเทียมได้ ดังที่เราได้เห็นแล้วในความพยายามของฮามานที่จะกำจัดพวกยิว

- 2 อีกครั้งที่ ตำแหน่งของเธอแสดงให้เราเห็นถึงข้อเท็จจริงที่ว่า พวกเราเองด้วยก็จะถูกตั้งให้อยู่ใน ตำแหน่งเจ้าสาวของพระคริสต์ และเราจะปกครองและครอบครองร่วมกับพระองค์เป็นเวลา 1,000 ปีในอาณาจักรยุคพันปี และจากนั้นก็ตลอดจนชั่วกัลปาวสาน
- 3 วิวรณ์ 20:6 ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตาย ครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นบุตรโอรสของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี

4 เธอถูกเลือกให้เป็นผู้เสนอความแทน

- ก เอสเธอร์ 4:7 โมรเดคัยก็เล่าเรื่องทั้งสิ้นที่เกิดขึ้นแก่ท่าน และจำนวนเงินถูกต้องที่ฮามานสัญญาถวายแก่ พระคลังของกษัตริย์เพื่อการทำลายพวกยิว
8 โมรเดคัยยังได้ให้สำเนาถุษาฎีกาเขียนที่ออกในสุสาสั่งให้ทำลายเขาทั้งหลายเพื่อนำไปแสดงแก่ พระนางเอสเธอร์ อธิบายเรื่องให้พระนาง และกำชับให้พระนางเข้าเฝ้ากษัตริย์ เพื่อทูลอ้อนวอนพระองค์ และวิงวอนพระองค์เพื่อเห็นแก่ชนชาติของพระนาง
- ข ทันทที่โมรเดคัยทราบถึงแผนการของฮามานที่จะฆ่าและปล้นทรัพย์พวกยิว เขาก็แจ้งให้เอสเธอร์ทราบ และกำชับเธอให้รีบไปเข้าเฝ้ากษัตริย์และอ้อนวอนเพื่อชีวิตพวกยิว
- ค ตอนท้ายของพระธรรมเล่มนี้บันทึกไว้ว่า พลไพร่ของพระเจ้าไม่ต้องเสียเลือดเนื้อเพราะเอสเธอร์ยอม เสียชีวิตของตนเพื่อเป็นผู้เสนอความแทน
  - 1 คริสเตียนทุกคนมีสิทธิพิเศษนี้เหมือนกัน นั่นคือ การได้เข้าเฝ้าจอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และอ้อนวอนสำหรับความต้องการของทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ยังหลงหาย
  - 2 การอธิษฐานเผื่อผู้อื่นเป็นการอธิษฐานรูปแบบหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และเป็นสิ่งที่พระเยซูทรงทำอยู่ ในขณะนี้โดยการที่พระองค์ทรงอธิษฐานเผื่อเรา
  - 3 โรม 8:34 ใครเล่าจะเป็นผู้ปรับโทษอีก ก็คือพระคริสต์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกได้ ทรงคืนพระชนม์ ทรงสถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และทรงอธิษฐานขอเพื่อเราทั้งหลาย ด้วย

5 เธอถูกเลือกให้เป็นผู้พิชิตเพราะความเชื่อ

- ก เอสเธอร์ 4:13 โมรเดคัยจึงบอกเขาให้กลับไปทูลตอบพระนางเอสเธอร์ว่า "อย่าคิดว่าเธออยู่ในราชสำนักจะ รอดพ้นได้ดีกว่าพวกยิวทั้งปวง
14 เพราะถ้าเธอเจียบบอกอยู่ในเวลานี้ ความช่วยเหลือและการช่วยให้พ้นจะมาถึงพวกยิวจากที่อื่น แต่เธอและ วงศ์วานบิดาของเธอจะพินาศ ที่จริงเธอมารับตำแหน่งราชินีก็เพื่อยามวิกฤตเช่นนี้ก็เป็นได้นะ ใครจะรู้"
15 แล้วเอสเธอร์ตรัสบอกเขาให้ไปบอกโมรเดคัยว่า

16 "ไปเถิด ให้รวบรวมพวกยิวทั้งสิ้นที่หาพบในสุสา และถืออดอาหารเพื่อฉัน อย่ารับประทาน อย่าดื่ม สามวันกลางคืนหรือกลางวัน ฉันและสาวใช้ของฉันจะอดอาหารอย่างท่านด้วย แล้วฉันจะเข้าเฝ้ากษัตริย์ แม้ว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย **ถ้าฉันพินาศ ฉันก็พินาศ**"

ข มีสองสิ่งที่สำคัญยิ่งเวลาที่เรารู้สึกว่ากำลังเกิดขึ้นในชีวิตของเอสเธอร์

1 ประการแรกคือ พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่สร้างสถานการณ์นี้ขึ้นมา เอสเธอร์ไม่ได้ทำอะไรผิดเลย โมรเดคัยก็ไม่ได้ทำอะไรเลยเพื่อก่อให้เกิดสถานการณ์นี้ขึ้นสำหรับพวกยิว และพวกยิวเองก็ไม่ได้ทำอะไรผิดเลยเพื่อก่อให้เกิดความเกลียดชังมากมายขนาดนี้จนกษัตริย์ยอมลงนามรับรองพระราชโองการนี้ที่ยอมให้พวกเปอร์เซียเข้ามายิวทุกคนในแผ่นดิน พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่ยอมให้เกิดสถานการณ์นี้ขึ้นเพราะว่าพระองค์ทรงมีแผนการหนึ่ง

2 ประการที่สองคือ เพราะว่าเอสเธอร์ได้มาถึงจุดที่เธอยอมตายแล้ว พระเจ้าก็ทรงถือว่าเธอตายไปแล้วเรียบร้อย

ก นี่เป็นเรื่องที่แสนวิเศษสำหรับพระเจ้าของเรา เพราะพระองค์ไม่ทรงตรวจค้นการกระทำของเราเท่านั้น แต่ทรงตรวจค้นจิตใจเราด้วย ซึ่งหมายความว่า พระองค์ไม่เพียงเห็นสิ่งที่เราทำไปแล้วเท่านั้นแต่ยังเห็นสิ่งที่เราอยากจะทำด้วย

ข หากมองในแง่ลบ เราก็พบว่าพระองค์ทรงสอนว่า พระเจ้าทรงนับว่าความอยากก็เทียบเท่ากับความบาปแล้ว

มัทธิว 5:28 ฝ่ายเขาบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดมองผู้หญิงเพื่อให้เกิดใจกำหนัดในหญิงนั้น ผู้นั้นได้ล่วงประเวณีในใจกับหญิงนั้นแล้ว

ค แต่หากมองในแง่บวก นี่ก็ใช้ได้กับสถานการณ์นี้เช่นกัน และเนื่องจากเอสเธอร์ยอมสละชีวิตเพื่อประชาชนของเธอ พระเจ้าก็ทรงถือว่าเธอเหมือนกับได้สละชีวิตเพื่อพวกเขาไปเรียบร้อยแล้ว

3 การที่ใครสักคนจะพูดว่า "ถ้าฉันมีเงินเป็นล้าน ฉันก็จะถวายให้กับคริสตจักร" เป็นเรื่องง่าย พระเจ้าทรงสามารถมองข้ามคำพูดไปจนเห็นความมุ่งหมายของจิตใจได้ และพระองค์ทรงถือว่าความต้องการของเราเทียบเท่ากับการกระทำของเรา

6 เธอถูกเลือกให้ทำให้กษัตริย์ทรงพอพระทัย

ก เอสเธอร์ 8:3 แล้วพระนางเอสเธอร์กราบทูลกษัตริย์อีก พระนางกราบลงที่พระบาทของพระองค์และวิงวอนพระองค์ด้วยน้ำพระเนตร ขอให้แผนการร้ายของฮามาน คนอากั๊ก และการปองร้ายซึ่งท่านได้คิดขึ้นต่อพวกยิวนั้นพ้นไปเสีย

4 กษัตริย์จึงทรงยื่น**ธำมรงค์ทองคำ**แก่พระนางเอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์ก็ทรงลุกขึ้นประทับยืนเฝ้ากษัตริย์

ข เมื่อกษัตริย์รับเอสเธอร์เป็นมเหสีของเขา เขาก็รักเธอมากดังที่เราเห็นว่าในสามวาระที่แตกต่างกันนั้น พระคัมภีร์บอกว่าเขายื่น "ธำมรงค์ทองคำ"

- 1 ตามกฎหมายของคนเปอร์เซีย ห้ามมิให้ใครเข้าเฝ้ากษัตริย์โดยไม่ได้รับเชิญ ซึ่งหากผู้ใดฝ่าฝืนก็มีโทษถึงตาย
- 2 การที่เอสเธอร์ไปเข้าเฝ้ากษัตริย์โดยที่เข้าไม่ได้เรียก เธอก็อาจต้องโทษประหารชีวิตได้ โทษประหารชีวิตจะไม่ถูกบังคับใช้ถ้ากษัตริย์ยื่นธรรมาพจน์ของคำนี้
- 3 ในสามวาระที่แตกต่างกัน เอสเธอร์เสี่ยงชีวิตของเธอเพื่อประชาชนของเธอ และในสามวาระที่แตกต่างกัน กษัตริย์ก็แสดงความรักต่อมเหสีของเขา

ค องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงสำแดงความรักของพระองค์ที่มีต่อพลไพร่ของพระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่า พระองค์ทรงทำเช่นนั้นผ่านการทำอัศจรรย์ต่างๆ ผ่านการให้ผู้พยากรณ์ของพระองค์ไป ผ่านทางเหล่าทูตสวรรค์ และผ่านการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรของพระองค์

ง แต่กระนั้น ไม่ใช่หน้าที่ของพระองค์เลยที่จะต้องสำแดงความรักของพระองค์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เป็นหน้าที่และสิทธิพิเศษของเราต่างหากที่จะใช้ชีวิตของเราในการสำแดงความรักของเรามีต่อพระองค์

วิวรณ์ 4:11 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญ พระเกียรติ และฤทธิเดช เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงนั้นก็ทรงสร้างขึ้นแล้วและดำรงอยู่ตามชอบพระทัยของพระองค์

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 78
"โยบ – นักล่าขุมทรัพย์ของพระเจ้า"
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 ถึงแม้ว่าโยบเป็นที่รู้จักมากที่สุดในการมีคุณสมบัติของคริสเตียนในเรื่องความอดทน แต่เขาก็ประสบความสำเร็จในการกลายเป็นคนที่อยู่ในทางพระเจ้ามากที่สุดในโลก
โยบ 1:8 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า "เจ้าได้ไตร่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ ว่าในแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย"
- 2 โยบกลายเป็นคนที่อยู่ในทางของพระเจ้าขนาดนั้นได้อย่างไร? ก็โดยการทำการค้นพบฝ่ายวิญญาณเกี่ยวกับตัวเอง และเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า
- 1 เขาค้นพบวิธีเป็นคนดีรอบคอบ
  - ก โยบ 1:1 มีชายคนหนึ่งโนแผ่นดินอุส ชื่อโยบ ชายคนนั้นเป็นคนดีรอบคอบ (perfect) และเที่ยงธรรม เป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย
  - ข เมื่อใดก็ตามที่คำๆนี้ใช้กับมนุษย์ คำว่า "perfect" ไม่เคยหมายถึง ไม่มีบาป แต่ชี้ไปยังความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณของคนๆนั้น และในเรื่องความเป็นผู้ใหญ่ของโยบ พระคัมภีร์ก็เอ่ยถึงสามสิ่ง
    - 1 ประการแรกคือ เขาเป็นคน "เที่ยงธรรม" นี่หมายถึงท่าทีของเขาเกี่ยวกับการทดลองเล็กน้อยต่างๆที่เข้ามาในชีวิต และเขาต้องต่อสู้อยู่เสมอๆเพื่อรักษาใจของตนให้ถูกต้อง อีกคำหนึ่งที่บ่งชี้ถึงสภาพนี้ของจิตใจคือคำว่า "ปราศจากตำหนิ"
    - 2 ประการที่สองคือ เขา "เกรงกลัวพระเจ้า" นี่หมายถึงท่าทีของเขาเกี่ยวกับพระเจ้า เขาเตือนใจตัวเองอยู่เสมอว่าพระเจ้าทรงทำได้ทุกสิ่ง เขาไม่เคยไม่เห็นค่าของพระเจ้า แต่เคารพและยำเกรงพระองค์อย่างสุดใจ และดำเนินชีวิตโดยทิ้งในพระองค์เสมอๆ
    - 3 ประการที่สามคือ เขา "หันเสียจากความชั่วร้าย" นี่หมายถึงท่าทีของเขาต่อการคบเพื่อนที่ไม่ดี เขาไม่ยอมปล่อยให้ตัวเองแปดเปื้อนโดยคนเหล่านั้นที่เลือกดำเนินชีวิตอยู่ในการไม่เชื่อฟังพระเจ้า เขาวิ่งหนีจากความบาปและจากคนเหล่านั้นที่มีใจรักในการทำบาป
- 2 เขาค้นพบวิธีรักลูกๆของเขา
  - ก โยบ 1:4 บุตรชายของท่านเคยจัดการเลี้ยงในบ้านของแต่ละคนตามวันกำหนดของตน เขาจะชี้ให้ไปเชิญน้องสาวทั้งสามคนของเขามารับประทานและดื่มกับเขาด้วย

5 และเมื่อการเลี้ยงเวียนครบรอบแล้ว โยบจะเข้าไปทำพิธีชำระตัวเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์

และท่านจะตื่นแต่เช้ามีด ถวายเครื่องเผาบูชาตามจำนวนของเขาทั้งหมด เพราะโยบกล่าวว่า

"ชะรอยบุตรชายของข้าพเจ้าได้กระทำความบาป และแช่งพระเจ้าอยู่ในใจของเขา" โยบกระทำดังนี้เรื่อยมา

ข

มีสองสิ่งที่โดดเด่นเกี่ยวกับตัวโยบในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับลูกๆของเขาซึ่งแสดงให้เห็นความรักที่เขามีต่อลูกๆ

1 อย่างแรกคือ เขาสงสัยว่าลูกๆอาจไม่ได้เป็นเหมือนอย่างที่พวกเขาควรเป็นในเรื่องฝ่ายวิญญาณ นี่อาจฟังดูแปลก เพราะพ่อแม่หลายคนที่อ้างว่า "รัก" ลูกๆของตนมักถูกความรักบังตาจนพวกเขา มองไม่เห็นข้อผิดพลาดในตัวลูกๆเลย อย่างไรก็ตาม โยบก็รักลูกๆมากพอที่จะมองดูพวกเขาตาม ความเป็นจริง เพราะถ้าเขามองไม่เห็นข้อผิดพลาดในตัวพวกเขาเลย เขาก็คงไม่สามารถช่วยเหลือ ลูกๆได้ตามหน้าที่ของคนเป็นพ่อ

2 อย่างที่สองคือ เพราะว่าเขายอมสงสัยว่าลูกๆอาจทำบาป เขาจึงเต็มใจที่จะพาลูกๆมาหาพระเจ้า และเต็มใจที่จะทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อช่วยเหลือพวกเขาในเรื่องฝ่ายวิญญาณ อีกครั้งที่พ่อแม่ จำนวนมากอยากช่วยเหลือลูกๆของตนด้านร่างกาย (โดยยอมเสียเงินเป็นหมื่นๆเพื่อเป็นค่าเหล็ก ดัดฟันให้ลูก), ด้านการเงิน (โดยให้เงินลูกทุกครั้งที่พวกเขาอยากได้อะไร), ด้านการเรียน (โดย ส่งลูกๆไปเรียนมหาวิทยาลัยที่ "ดีที่สุด"), ด้านการเข้าสังคม (โดยให้ลูกๆได้แต่งตัวตาม แฟชั่นเทรนด์ใหม่ล่าสุด ฯลฯ) – แต่มีพ่อแม่น้อยเหลือเกินที่ยอมทำทุกอย่างเพื่อช่วยเหลือลูกๆ ของตนในเรื่องฝ่ายวิญญาณ

ก พ่อแม่จะให้ความช่วยเหลือฝ่ายวิญญาณได้ก็ต่อเมื่อลูกๆค้นพบว่ากฎและวินัยต่างๆ ไม่ใช่คำหยาบคาย

ข พ่อแม่จะให้ความช่วยเหลือฝ่ายวิญญาณได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาเรียนรู้ที่จะแสดงจุดยืน ต่อด้านลูกๆของตนและเข้าข้างสิทธิอำนาจ

ค พ่อแม่จะให้ความช่วยเหลือฝ่ายวิญญาณได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาปล่อยให้ลูกๆได้เจอกับ ปัญหาโดยที่พ่อแม่ไม่ช่วย "ประกันตัวออกมา" ปัญหาช่วยเสริมสร้างจิตวิญญาณและ ความลำบากก็เป็นครูที่ยอดเยี่ยม

3 เขาค้นพบการทรงเรียกที่ยิ่งใหญ่สูงสุดของชีวิต

ก โยบ 1:8 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า "เจ้าได้ไตร่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ ว่าในแผ่นดิน โลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย

ข อะไรคือการทรงเรียกที่ยิ่งใหญ่สูงสุดของชีวิต?

1 บางคนเชื่อว่าการเป็นศิษยาภิบาลเป็นการทรงเรียกที่ยิ่งใหญ่สูงสุดที่คนๆหนึ่งจะมีได้

2 บางคนเชื่อว่าการเป็นคนที่เก่งที่สุดในอาชีพใดๆ เช่น การเป็นไมเคิล จอร์แดนในอาชีพนักกีฬา บาสเก็ตบอล, เบบ รูธ ในอาชีพนักกีฬาเบสบอล หรือบิลล์ เกตส์ในโลกการเงินคงเป็นนิยามของ ความสำเร็จ

- 3 อย่างไรก็ตาม การทรงเรียกที่ยิ่งใหญ่สูงสุดของชีวิตจะต้องเป็นอะไรที่ถือว่าเป็นการทรงเรียกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดโดยพระเจ้า และต้องเป็นอะไรที่ใครๆในโลกนี้ก็ทำได้ และคุณสมบัติเดียวเท่านั้นที่ต้องการคือ การเป็นคนรับใช้
- 4 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถือว่าการเป็นคนรับใช้เป็นเรื่องที่สำคัญมากเสียจนเมื่อพระองค์เสด็จเข้ามาในโลก พระองค์ก็ทรงเลือกที่จะมาในสภาพคนรับใช้
ฮีบรู 10:7 แล้วข้าพระองค์ทูลว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว โอ พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยพระองค์" (ในหนังสือม้วนก็มีเขียนเรื่องข้าพระองค์')

4 เขาค้นพบว่าการไว้วางใจมีค่ามากกว่าความรู้

- ก โยบ 1:19 และดูเถิด มีพายุใหญ่ข้ามถิ่นทุรกันดารมากระทบเรือนทั้งสี่มุม และเรือนนั้นพังทับคนหนุ่มและเขาก็ตาย และข้าพเจ้าผู้เดียวได้หนีรอดมาเรียนท่าน"
20 แล้วโยบก็ลุกขึ้น ฉีกเสื้อคลุมของตน โทนศีรษะ กราบลงถึงดินนมัสการ
21 ท่านว่า "ข้าพเจ้ามาจากครรภ์มารดาของข้าพเจ้าตัวเปล่า และข้าพเจ้าจะกลับไปตัวเปล่า พระเยโฮวาห์ทรงประทาน และพระเยโฮวาห์ทรงเอาไปเสีย **สาธุการแด่พระนามพระเยโฮวาห์**"
22 ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิได้ทำบาปหรือกล่าวโทษพระเจ้าอย่างโง่เขลา
- ข เมื่อโศกนาฏกรรมระลอกแล้วระลอกเล่าถาโถมเข้าใส่ชีวิตโยบ เขาก็ไม่ได้ตอบรับเหมือนอย่างที่คริสเตียนส่วนใหญ่ทำกัน เพราะเราไม่ได้ยินเขาถามเลยว่า "ทำไม" เขาไม่ได้รู้สึกว่าเขาจำเป็นต้องรู้เหตุผลว่าทำไมพระเจ้าถึงปล่อยให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น และเขาไม่ต้องการคำอธิบายด้วย
- ค แทนที่จะทำเช่นนั้น เขากลับไม่พูดถึงสิ่งต่างๆที่ตัวเขาไม่เข้าใจ และชี้ไปยังความยิ่งใหญ่สูงสุดของพระเจ้าโดยกล่าวถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้ามีสิทธิให้และมีสิทธิเอาไป และไม่ว่าจะเป็นสิทธิไหน พระเจ้าก็ดีเสมอ
- ง ถึงแม้ว่าเป็นจุดที่ใครๆก็อยากมาถึงในชีวิตคริสเตียน แต่น้อยคนนักที่จะมาถึงได้ อันที่จริงแล้ว เพื่อนสามคนของโยบก็ยังไม่เข้าใจระดับการอยู่ฝ่ายวิญญาณของโยบเลย เพราะพวกเขาเลือกที่จะใช้เวลาหาเหตุผลว่าทำไมเรื่องเลวร้ายเหล่านี้ถึงเกิดขึ้นกับโยบ และข้อสรุปเดียวเท่านั้นที่พวกเขาหามาได้ก็คือ เพราะความบาปต่างๆบางอย่างในชีวิตของโยบ

5 เขาค้นพบว่าการฮึดสู้ต่อไปคือเคล็ดลับของความสำเร็จ

- ก โยบ 2:3 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า "เจ้าได้ไตร่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ว่า บนแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย เขายังยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของเขาอยู่ ถึงแม้เจ้าชวนเราให้ต่อสู้กับเขา เพื่อทำลายเขาโดยไม่มีเหตุ
- ข นี้เป็นการค้นพบที่ทรงพลังยิ่งนัก เพราะมันเป็นการค้นพบที่ไม่ต้องพึ่งทักษะหรือพรสวรรค์ใดๆ และใครหน้าไหนก็ทำได้
- ค ตอนที่พระเจ้าทรงอวดโยบให้ซาตานฟัง มันก็หลังจากที่เขาได้เจอกับความสูญเสียและความทุกข์ใจไปมากแล้ว และพระเจ้าทรงชมเชยโยบขนานใหญ่โดยตรัสว่าเขายัง "ยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของเขา"

- 1 ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับชายคนนี้ เขาก็ไม่ยอมเลิกและยอมแพ้
- 2 และนี่เป็นหนึ่งในขั้นบันไดสู่ความสำเร็จ เพราะในสงครามฝ่ายวิญญาณของเรา พระเจ้าก็ทรงจำกัดซาตานไว้จนมันมีอำนาจที่จะทำให้เราเจ็บปวด แต่เราเท่านั้นที่มีอำนาจที่จะหยุดยั้งตัวเราเอง

ง เค็ดัดลับสู่ความสำเร็จก็คือ การลุกขึ้นใหม่ทุกครั้งที่ซาตานสอยเราลงไปกองกับพื้น

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 79
"โยบ – นักล่าขุมทรัพย์ของพระเจ้า"
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนที่สองนี้ เราจะศึกษากันต่อเกี่ยวกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของโยบและบทเรียนที่มีค่ามากมายที่เขาได้เรียนรู้ตลอดทาง
- 2 โยบคือใคร? เขาคือชายคนหนึ่งที่พระเจ้าตรัสว่าเป็นคนที่อยู่ในทางพระเจ้ามากที่สุดในโลกก่อนที่พระองค์จะทรงทำให้เขาตียิ่งขึ้นไปอีกผ่านความทุกข์ยากหลายประการของเขา
- 3 การค้นพบฝ่ายวิญญาณแบบไหนที่เขากระทำซึ่งทำให้เขากลายเป็นสุดยอดผู้อยู่ฝ่ายวิญญาณในสมัยของเขา?

1 เขาค้นพบว่าซาตานใช้ใครก็ได้

- ก โยบ 2:8 และท่านก็เอาหินหม้อแตกชุดตัวของท่าน และนั่งอยู่ในกองขี้เถ้า
9 แล้ว**ภรรยา**ท่านเรียนว่า "ท่านยังจะยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของท่านอีกหรือ จงแข่งพระเจ้าและตายเสียเถอะ"
10 แต่ท่านตอบนางว่า "เธอพูดอย่างหญิงโง่จะฟังพูด อะไรงั้น เราจะรับสิ่งดีจากพระหัตถ์ของพระเจ้า และจะไม่รับของชั่วบ้างหรือ" ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิได้กระทำบาปด้วยริมฝีปากของตน
- ข ซาตานไม่ได้จำกัดทรัพยากรของมันแค่พวกวิญญาณชั่ว เหล้า และยาเสพติดเท่านั้น อันที่จริงแล้วเครื่องมือที่มันใช้เพื่อก่อให้เกิดความท้อใจซึ่งได้ผลมากที่สุดคือ คนที่อยู่ร่วมครอบครัวเดียวกับเรา
  - 1 มัทธิว 10:34 อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะนำสันติภาพมาสู่โลก เรามีได้นำสันติภาพมาให้ แต่เรานำดาบมา
35 ด้วยว่าเรามาเพื่อจะให้ลูกชายหมางใจกับบิดาของตน และลูกสาวหมางใจกับมารดาและลูกสะใภ้หมางใจกับแม่สามี
36 และผู้ที่อยู่ร่วมเรือนเดียวกัน ก็จะเป็นศัตรูต่อกัน
  - 2 ในกรณีของโยบ ซาตานประสบความสำเร็จในการยุยงให้ภรรยาของโยบต่อสู้เขา และถึงแม้ว่านางอาจไม่รู้ตัวที่กำลังทำอะไรอยู่ นางก็กลายเป็นอุปสรรคที่สร้างความเจ็บปวดให้กับโยบไปแล้วเพราะทัศนคติของนาง
  - 3 เราเห็นว่ายุทธวิธีนี้ถูกใช้ครั้งแล้วครั้งเล่าเมื่อคริสเตียนใหม่เรียนรู้ว่าไม่ใช่ทุกคนในชีวิตเขาจะตื่นเดินไปกับการที่เขาได้รับความรอด
    - ก ขณะที่คริสเตียนใหม่เหล่านี้เริ่มเปลี่ยนแปลงชีวิตเพราะความรอดของพวกเขา พ่อแม่บางคนก็จะดูลูกของตนและกล่าวหาว่าพวกเขาไปยุ่งเกี่ยวกับลัทธิบางอย่าง

- ข เมื่อคนๆหนึ่งเริ่มรู้สึกพอใจตามพระคัมภีร์ เขาก็จะถูกคนรอบข้างกล่าวหาว่าถูก “ล้างสมอง” ไปแล้ว
  - ค เมื่อเขาเปลี่ยนแปลงรูปแบบการแต่งกาย เขาก็จะถูกเพื่อนๆที่เคร่งศาสนาหาว่าเป็นพวกกระเบียบนิยม
- 4 และที่เจ็บปวดเหนือสิ่งอื่นใดก็คือ พวกเขาไม่ได้ถูกคนแปลกหน้ากล่าวหา แต่ถูกคนที่พวกเขา รักและชื่นชมกล่าวหา

2 เขาค้นพบว่าไม่ว่าใครก็ทำอะไรได้

- ก โยบ 3:1 ต่อมาโยบอ้าปากของท่าน**แข่งวันกำเนิดของท่าน**
2 และโยบว่า
3 "ขอให้วันซึ่งข้าเกิดนั้นพินาศทั้งคืนที่พูดว่า 'ตั้งครรรักเด็กชายคนหนึ่งแล้ว' นั้นด้วย
- ข ก่อนที่ใครจะคิดว่าการที่คนๆหนึ่งทำอะไรนั้นช่างเป็นการไม่อยู่ฝ่ายวิญญาณเอาเสียเลย ขอให้เรารู้ว่า โยบเองก็เคยเจอแบบนี้มาก่อน
- ค ไม่เพียงเท่านั้น แต่เมื่อใครก็ตามทำสิ่งที่ถูกต้องและเกิดข้อใจ เขาก็อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ดี
  - 1 เอลิยาห์สิ้นหวังอยากตายเมื่อรู้ว่าเยเซเบลปฏิญาณว่าจะเอาชีวิตเขาให้จงได้
  - 2 ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเองก็เกิดข้อใจขึ้นมาเหมือนกันเมื่อพระองค์ผู้ทรงเป็นลูกพี่ลูกน้องเขา ซึ่งน่าจะเป็นพระเมสสิยาห์ผู้ทรงกระทำการอัศจรรย์ ไม่ทรงปล่อยเขาออกจากคุก
- ง แล้วเราควรทำอย่างไรดีเวลาที่เราเองเริ่มรู้สึกข้อใจ?
  - 1 จำไว้ว่าความข้อใจเป็นเครื่องมือโปรดของซาตานที่ใช้โจมตีพลไพร่ของพระเจ้า
  - 2 จำไว้ว่าความข้อใจเข้ามาหาเราผ่านทางเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ ผ่านทางความเจ็บป่วยทางร่างกาย และผ่านทางความหมดเรี่ยวหมดแรง
  - 3 จำไว้ว่าเมื่อใดก็ตามที่เกิดความข้อใจ เราต้องอดทนไว้ อย่าด่วนตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ และ จำไว้ว่า "เดี๋ยวนี้ก็จะผ่านไปเหมือนกัน"

3 เขาค้นพบว่าเขาไม่รู้จักรักพระเจ้าดีพออย่างที่เขาคิดไว้

- ก โยบ 38:1 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงตอบโยบออกมาจากลมหมุนว่า
2 "นี่ใครหนอที่ให้คำปรึกษาที่มีดม่นไปด้วย**ถ้อยคำอันปราศจากความรู้**
- ข ตอนท้ายของพระธรรมเล่มนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเริ่มสนทนากับชายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มีชีวิตอยู่ และ พระองค์ทรงตำหนิเขาที่พูดสิ่งต่างๆเกี่ยวกับพระองค์โดยที่เขาไม่รู้เลยว่ากำลังพูดอะไรอยู่
  - 1 นี่ควรเป็นเครื่องเตือนใจเราทุกคนที่อยากเดาว่าพระเจ้ากำลังทำอะไรอยู่ในชีวิตของเราหรือในชีวิตของผู้อื่น
  - 2 พระเจ้าทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระองค์จึงมีสิทธิ์ทำอะไรก็ได้ เมื่อใดก็ได้ แบบไหนก็ได้และ แก่ใครก็ได้ โดยไม่ต้องมานั่งอธิบายเหตุผลให้เรารับทราบเลยแม้แต่ชนิดเดียว

- 3 และนี่ควรเป็นเครื่องเตือนใจคนที่ได้รับความรอดมานานแล้วหรือไม่มากนัก เพราะแม้แต่ชายที่ดีที่สุดในโลกก็ยังไม่รู้จักพระเจ้าดีพอเลย
- 4 แล้วพวกเราที่เหลือคิดว่ารู้จักพระเจ้าดีพอแล้วหรือ?

4 เขาค้นพบว่าเราจะเห็นพระเจ้าชัดที่สุดเมื่อเราอยู่ในหุบเขา

ก โยบ 42:1 แล้วโยบทูลพระเยโฮวาห์ว่า

2 "ข้าพระองค์ทราบแล้วว่า พระองค์ทรงกระทำทุกสิ่งได้ และพระประสงค์ของพระองค์จะไม่หดงอไปได้เลย

3 'นี่ใครหนอที่ซ่อนคำปรึกษาด้วยไร้ความรู้' เพราะฉะนั้น ข้าพระองค์จึงกล่าวถึงสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่เข้าใจ
 4 สิ่งทีประหลาดเกินแก่ข้าพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์ไม่ทราบ

4 'ฟังซี เราจะพูด เราจะถามเจ้า ขอเจ้าตอบเรา'

5 ข้าพระองค์เคยได้ยินถึงพระองค์ด้วยหู แต่บัดนี้ตาของข้าพระองค์เห็นพระองค์

6 ฉะนั้นข้าพระองค์จึงเกลียดตนเอง และกลับใจอยู่ในผงคลีและขี้เถ้า"

ข นี่ช่างเป็นความจริงที่น่าอัศจรรย์ ขอให้เราสังเกตว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดำเนินโยบไปแล้วว่าเขาไม่รู้จักพระองค์ดีพอเหมือนที่เขาคิดไว้

1 และโยบรู้จักพระเจ้าขณะที่เขาเป็นชายคนหนึ่งที่มีอำนาจมากที่สุดในส่วนนี้ของโลก

2 เขารู้จักพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งความรุ่งเรืองขณะที่เขาเป็นชายคนหนึ่งที่มีมั่งคั่งมากที่สุดในโลก

3 แต่เกิดติดจากตาของเขาเมื่อไร ซึ่งทำให้เขามองเห็นพระเจ้าในแบบที่เขาไม่เคยเห็นมาก่อน?

4 เขาเห็นพระเจ้าชัดขึ้นหลังจากที่เขาเสียลูกๆ ทั้งสิบคนไป หลังจากที่เขาหมดความมั่นใจในตัวภรรยาและเพื่อนๆ ของเขา หลังจากที่เขาสูญเสียความมั่งคั่ง และหลังจากที่เขาสูญเสียสุขภาพของตน

5 เขาค้นพบว่าเขาเห็นพระเจ้าชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเขาถึงแก่ เจ็บปวด ท้อแท้ ถูกกล่าวร้าย และไร้เพื่อน

5 เขาค้นพบว่าพระเจ้าทรงทำให้เราหมดทุกสิ่งเพื่อที่จะอวยพรเรา

ก โยบ 42:7 เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสพระวจนะเหล่านี้แก่โยบแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสกับเอลีฟัสชาวเทมานว่า
 "ความพิโรธของเราพุ่งขึ้นต่อเจ้า และต่อสหายทั้งสองของเจ้า เพราะเจ้ามิได้พูดถึงเราอย่างที่ถูก ดังโยบผู้รับใช้ของเราได้พูด

8 เพราะฉะนั้นจงเอาวัวผู้เจ็ดตัว และแกะผู้เจ็ดตัว ไปหาโยบผู้รับใช้ของเรา และถวายเครื่องเผาบูชาสำหรับเจ้าทั้งหลาย และโยบผู้รับใช้ของเราจะอธิษฐานเพื่อเจ้า เพราะเราจะยอมรับเขา เกรงว่าเรากระทำกับเจ้าตามความโง่ของเจ้า เพราะเจ้าทั้งหลายมิได้พูดถึงเราอย่างที่ถูก ดังโยบผู้รับใช้ของเราได้พูด"

9 ฝ่ายเอลีฟัสชาวเทมาน และบิลดัดคนชูอาห์ และโคฟาร์ชาวนาอาเมห์ ได้ไปกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง และพระเยโฮวาห์ทรงยอมรับโยบ

10 และพระเยโฮวาห์ทรงให้โยบกลับสู่สภาพดี เมื่อท่านอธิษฐานเมื่อสหายของท่าน และพระเยโฮวาห์
ประทานให้โยบมีมากเป็นสองเท่าของที่มีอยู่ก่อน

ข ขณะที่เมฆหมอกเริ่มคลี่คลาย และบริศนาเริ่มจางหายไปในเรื่องที่ว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นในชีวิตของเขา
โยบก็มองเห็นได้ว่าความทุกข์ยากในชีวิตของเขาไม่ได้เกิดจากความบาปและไม่ได้เกิดจากการที่พระเจ้า
ทรงอยู่ติธรรมด้วย

1 เขาชอบผ่านแล้ว

2 ด้วยเหตุนี้ เมื่อโยบเต็มใจที่จะอธิษฐานต่อเพื่อนๆ ทั้งสามคนของเขา (ซึ่งชอบไม่ผ่านบททดสอบ
ของพระเจ้า) เขาก็ค้นพบว่าพระเจ้าทรงเติมพระทัยที่จะประทานสิ่งต่างๆ ให้เขามากเป็นสองเท่า
ของแต่ก่อน

ก เขามีฝูงสัตว์มากเป็นสองเท่าของแต่ก่อน

ข เขามีความมั่งคั่งมากเป็นสองเท่าของแต่ก่อน

ค และภรรยาเขาก็คลอบุตรให้เขา 10 คน ซึ่งเมื่อรวมกับอีก 10 คนที่ตอนนี้อยู่บนสวรรค์
แล้ว เขาก็มีบุตรมากเป็นสองเท่าของแต่ก่อน

6 เขาค้นพบว่าความทุกข์ยากของเขาได้กลายเป็นถ้วยรางวัลไปแล้ว

ก ยากอบ 5:11 คุณเถิด เราถือว่าผู้ที่อดทนก็เป็นสุข **ท่านได้ยื่นเกี่ยวกับความอดทนของโยบ** และได้เห็น
ที่สุดปลายแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้านั้นทรงเปี่ยมไปด้วยพระเมตตาและความกรุณา
ปราณีสักเท่าใด

ข หลายพันปีผ่านไปหลังจากที่โยบคนดีเสียชีวิต ชีวิตของเขาก็ถูกล่าให้ประชาชนของพระเจ้าได้ฟัง
ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ซึ่งใช้ความทุกข์ยากของเขาเป็นชั้นบันไดเพื่อเอาชนะความทุกข์ยากของพวกเขาเอง

1 โยบได้กลายเป็นแม่แบบแห่งความอดทนของพระเจ้า

2 ความทุกข์ยากต่างๆ ของเขาได้กลายเป็นถ้วยรางวัลที่พระเจ้าทรงตั้งโชว์ให้คนรุ่นต่อๆ มาได้เห็น
เพื่อให้กำลังใจและปลอบโยนคนเหล่านั้นที่พบว่าตัวเองก็อยู่ในหุบเขาเหมือนกัน

3 และถึงแม้ว่าตอนนี้โยบอยู่ในสวรรค์แล้ว ความกล้าหาญและความมุ่งมั่นและความไว้วางใจ
ในพระเจ้าของเขาก็ยังถูกแสดงอยู่ในพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นเหมือนตู้โชว์ถ้วยรางวัลของพระเจ้าให้
พวกเราได้ชม

ก ความปวดร้าวของนางฮันนาห์ในเรื่องที่ไม่มีลูกคือ ถ้วยรางวัลแห่งการอธิษฐาน
อันทรงพลัง

ข ความล้มเหลวของเปโตรในเรื่องที่เขาปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้า คือ ถ้วยรางวัลที่แสดง
ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงอยากที่จะให้โอกาสแก่ตัวแก่เรา

ค การที่มีทิวเต็มใจที่จะทิ้งอาชีพทำเงินของเขา คือ การเป็นคนเก็บภาษี เพื่อมารับใช้
องค์พระผู้เป็นเจ้า คือ ถ้วยรางวัลที่แสดงถึงการจัดระเบียบความสำคัญในชีวิตของเรา

ง การที่อับราฮัมเต็มใจถวายอิสอัคบุตรชายของตนบนภูเขาโมรียาห์ คือ ถ้วยรางวัล
ที่แสดงถึงการไว้วางใจพระเจ้าเหนือเหตุผลหรือตรรกะของมนุษย์

ค แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราควรจดจำไว้ก็คือ ถึงแม้ว่าพระคัมภีร์จะครบสมบูรณ์แล้ว
พระเจ้าก็ยังอยากหาถ้วยรางวัลในชีวิตของเราอยู่

ฮีบรู 12:1 เหตุฉะนั้น ครั้นเรามีพยานหมู่ใหญ่ออย่างนั้นอยู่รอบข้าง ให้เราทิ้งของหนัก
ทุกสิ่งทีซัดซ้ออยู่ และการผิดที่เรามักง่ายกระทำนั้น และการวิ่งแข่งกันที่กำหนดไว้
สำหรับเรานั้น ให้เราวิ่งด้วยความเพียรพยายาม

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 80
"เพื่อนสามคนของโยบ"
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 ขณะที่เราดูชีวิตของโยบ เราก็เห็นว่าพระเจ้าทรงสามารถทำให้คนที่อยู่ในทางพระเจ้าอยู่แล้วอยู่ในทางพระเจ้ามากยิ่งขึ้นไปอีก
- 2 ในบทเรียนนี้ แทนที่เราจะดูสิ่งต่างๆ ที่ถูกทำอย่างถูกต้องแล้ว เราจะมาคิดว่าเพื่อนๆ ของโยบทำให้เขาผิดหวังอย่างไร น่าสมเพชขนาดไหน เราถูกห้อมล้อมด้วยผู้คนที่เจ็บปวด และเรามีหน้าที่ปฏิบัติต่อคนเหล่านั้นอย่างที่เราต้องการให้เราทำ แทนที่เราจะกลายเป็น "ผู้ปลอบโยนที่น่าสมเพช"
- 1 พวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการรักพระเจ้า
  - ก โยบ 4:7 ข้าขอร้องให้ท่านจำไว้หน่อยเถิดว่า ผู้ที่ไร้ความผิดเคยพินาศหรือ หรือคนเที่ยงธรรมถูกตัดออกที่ไหน
  - ข คำตอบที่ดีน่าจะเป็น พระเยซูคริสต์ อย่างไม่ต้องสงสัย
    - 1 พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในสภาพมนุษย์ พระองค์ทรงไร้ตำหนิ ไร้ความบาป แต่พระองค์ก็ทรงถูกตัดออก
    - 2 ความผิดพลาดของชายสามคนนั้นเป็นความผิดพลาดที่เราพบเห็นบ่อย เพราะคริสเตียนที่ไม่เป็นผู้ใหญ่และด้อยประสบการณ์จะอยากใช้สภาพการณ์แวดล้อมต่างๆ เป็นไม้วัดพระพรต่างๆ ของพระเจ้า
      - ก พวกคาริสมาติกเทศนา "ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่ง" ซึ่งสนับสนุนความเชื่อนี้เพราะพวกเขามองว่าพระพรที่เป็นวัตถุเป็นตัวบ่งชี้พระพรต่างๆ ของพระเจ้าในชีวิตคริสเตียน
      - ข นักเทศน์คาริสมาติกบางคนถึงกับยกเหตุผลสนับสนุนการใช้ชีวิตอันหรูหราฟู่ฟ่าของตัวเองโดยชี้ไปที่เสื้อไร้ตะเข็บของพระเยซูคริสต์ว่าบ่งบอกถึงบรรดาเพื่อนที่ร่ำรวยและของขวัญแพงๆ ที่ให้แก่องค์พระผู้เป็นเจ้า
    - 3 อย่างไรก็ตาม สุดโต่งอีกด้านก็คือ การมองว่าความยากจนขั้นแค้นเป็นสัญลักษณ์แห่งความชอบธรรม มีคณาทอลิกหลายคนแสดงจุดยืนว่าความยากจนเป็นวิถีสู่การเป็นอย่างพระเจ้าและเมื่อผู้ใดปฏิบัติตนว่าจะเข้าร่วมคณะดังกล่าว การปฏิบัติตนว่าจะดำรงฐานะยากจนต้องเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตที่รับเอา
- 2 พวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับการลงโทษคนชั่ว

- ก โยบ 4:8 ตามที่ข้าได้เห็น บรรดาผู้ที่เฝ้าความชั่วช้า และหว่านความชั่วร้าย ก็ได้เกี่ยวอย่างนั้น
- ข ไม่ใช่ในชีวิตนี้
- 1 นี่เป็นการดัดแปลงของ “ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่ง” ด้านบน แต่ชี้ไปยังการใช้เหตุผลแบบผิดๆ เหมือนกัน
  - 2 คนชอบธรรมจะไม่ได้รับความมั่งคั่งเพราะความชอบธรรมของตนฉันใด คนชั่วก็绝不会มั่งคั่งในปัญหาต่างๆ เพราะความชั่วของตนฉันนั้น
  - 3 เหตุผลก็คือ เพราะว่าคนที่ยังไม่รอดไม่ได้เป็นของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงไม่ลงโทษเขาในโลกนี้
  - 4 พระเจ้าจะลงโทษคนเหล่านี้ในโลกหน้า
  - 5 อันที่จริงแล้ว การที่คนชั่วไม่ถูกลงโทษในโลกนี้ทำให้เยเรมีย์ถามคำถามนี้ใน เยเรมีย์ 12:1 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อข้าพระองค์สู้คดีกับพระองค์ พระองค์ก็ทรงเป็นฝ่ายถูก แม้กระนั้น ข้าพระองค์ก็ยังขอทูลเสนอมูลคดีของข้าพระองค์ต่อพระองค์ ไฉนทางของคนชั่วจึงจำเวรผู้ขึ้นไฉนทุกคนที่ทรยศก็อยู่เย็นเป็นสุข

3 พวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับปัญหา

- ก โยบ 5:17 ตูเกิด มนุษย์คนใดที่พระเจ้าทรงติเตียนก็เป็นสุข เพราะฉะนั้นอย่าดูหมิ่นการติสอนขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
- ข เพื่อนๆของโยบที่กักแบบผิดๆอีกแล้วเกี่ยวกับปัญหา
- 1 ไม่ใช่ว่าปัญหาทุกอย่างมาจากพระเจ้า
  - 2 ปัญหาและความยุ่งยากต่างๆที่มีที่มาจากหลายแหล่ง
    - ก ความยุ่งยากต่างๆมาจากพระเจ้าจริงๆดังที่เราได้เห็นในชีวิตของโยนาห์
    - ข ความยุ่งยากต่างๆมาจากซาตานจริงๆดังที่เราเห็นในชีวิตของโยบ
    - ค ความยุ่งยากต่างๆเกิดขึ้นเพราะการกระทำของเราเอง ไม่ว่าจะเพราะเราทำอะไรผิดหรือเพราะว่าเรายอมแพ้ให้แก่การทดลอง เหมือนกับตอนที่ดาวิดเลือกที่จะนับพลไพร่และคน 70,000 คนต้องตายเพราะความผิดพลาดของเขา
    - ง ความยุ่งยากต่างๆเกิดขึ้นเพราะความโง่เขลาของเราเองด้วย
  - 3 ในกรณีของโยบ เรารู้ว่าความยุ่งยากต่างๆเกิดขึ้นเพราะฝีมือของซาตาน แต่เพราะว่าพระเจ้าทรงอนุญาต คนเหล่านี้จึงกล่าวหาอย่างผิดๆว่าพระเจ้าทรงเป็นต้นเหตุของปัญหาและความยุ่งยากต่างๆ

4 พวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับการช่วยให้พ้นของพระเจ้า

- ก โยบ 5:19 พระองค์จะทรงช่วยท่านให้พ้นจากความยากลำบากหากบระการ เออ **เจ็ดประการ** จะไม่มีเหตุร้ายมาแตะต้องท่าน

20 ในคราวกันดารอาหาร พระองค์จะทรงไถ่ท่านออกจากความตาย และในการสงคราม จากอำนาจของดาบ

26 ท่านจะมาที่หลุมศพของท่านเมื่อแก่หง่อม อย่างพอนข้าวที่นำมาสู่ลานตามฤดู

ข อีกครั้งที่สามคนนี้ก็กำลังบอกว่าปัญหาต่างๆของโยบเป็น “ข้อพิสูจน์” ว่าเขาได้แอบทำอะไรที่ชั่วร้าย และเลวร้ายมากๆและตอนนี้เขากำลังถูกพระเจ้าลงโทษ

1 เพราะเหตุใดเล่า?

2 ก็เพราะว่าพวกเขาคิดว่าพระเจ้าทรงช่วยผู้ชอบธรรมให้พ้นเสมอนั่นเอง

ก แล้วอาเบลล่ะ? เขาเป็นคนชอบธรรมที่กลายเป็นผู้พลีชีพเพื่อความเชื่อของตนคนแรก

ข แล้วโยห์นผู้ให้รับบัพติศมาเล่า? เขาถูกจำคุกเพราะเขาแสดงจุดยืนต่อต้านวิถีชีวิต

ที่เสเพลของกษัตริย์ กระนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ไม่ได้เลือกช่วยเขาให้พ้น

ค แล้วเดวิด เบรนนีร์ด ผู้เป็นมิชชันนารีที่ไปทำงานกับคนอินเดียในเผ่าเดลาแวร์ในสหรัฐ

ในช่วงปี 1700s เล่า? เขาเสียชีวิตด้วยวัณโรคตอนที่เขายอายุ 28 ปี

3 เราต่างชอบฟังเรื่องราวของการช่วยให้พ้น เช่น ตอนที่พระเจ้าทรงช่วยซัดรัค เมซาค และ เอเบเดเนโกให้พ้นจากเตาไฟที่ลุกโพลง

ก แต่แม้แต่พวกเขาก็รู้ดีกว่าใคร เพราะพวกเขาทราบว่าพระเจ้าไม่ได้ช่วยคนของพระองค์ ให้พ้นเสมอไป

ข ดาเนียล 3:17 ถ้าพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ผู้ซึ่งพวกข้าพระองค์ปรนนิบัติ สามารถช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากเตาที่ไฟลุกอยู่ โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ก็จะทรงช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นพระหัตถ์ของพระองค์

18 แต่ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอพระองค์ทรงทราบว่า พวกข้าพระองค์จะไม่ปรนนิบัติพระของพระองค์ หรือนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งขึ้น"

5 พวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับการหมดสิ้นทุกสิ่ง

ก โยบ 8:4 ถ้าบุตรของท่านได้กระทำบาปต่อพระองค์ และพระองค์ทรงทอดทิ้งเขาทั้งหลายเพราะเหตุการละเมิดของเขา

5 ถ้าท่านจะหันแสวงหาพระเจ้า และวิงวอนต่อองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

6 ถ้าท่านบริสุทธิ์และเที่ยงธรรมแน่ละ บัดนี้พระองค์ก็จะทรงตั้งขึ้นเพื่อท่าน และทรงให้ที่อาศัยแห่ง

ความชอบธรรมของท่านเจริญเป็นแน่

ข เพื่อนสามคนนี้ช่างทารุณเสียจริงที่บรรยายลูกๆของโยบว่าถูก “ทอดทิ้ง” เพราะความบาปของพวกเขา

1 ตอนแรกพวกเขาที่คิดว่าโยบมีความผิดโทษฐานทำอะไรผิดเพราะเรื่องเลวร้ายต่างๆที่เกิดขึ้นกับเขา

2 คราวนี้พวกเขายังยอมรับด้วยว่าพวกเขาเชื่อว่าลูกๆของโยบตายเพราะพฤติกรรมที่ชั่วร้ายของพวกเขา

ค สิ่งที่พวกเขา มองไม่เห็นก็คือ ลักษณะเฉพาะของการหมดสิ้นทุกสิ่ง

1 เมื่อพระเจ้าทรงกระทำกิจอันน่าอัศจรรย์ในใจผู้ใด พระองค์ก็มักใช้สภาพการณ์แวดล้อมต่างๆ และความปวดร้าวของจิตใจเพื่อทำให้เกิดการ “หมดสิ้นทุกสิ่ง” นี้

2 แต่แทนที่คนๆหนึ่งจะถูกลงโทษเพราะเรื่องเลวร้ายต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขา อันที่จริงแล้วเขากำลังถูกทำให้หมดสิ้นทุกสิ่งเพื่อที่จะถูกนำไปสู่ระดับของจิตวิญญาณที่สูงขึ้นกว่าเดิมต่างหาก

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์

บทเรียนที่ 81

"เพื่อนสามคนของโยบ"

(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 ขณะที่เราดูเพื่อนสามคนของโยบ เราก็เห็นได้ว่าทำไมโยบถึงท้อแท้หนักที่ได้ฟังคำกล่าวหาเท็จของพวกเขา พวกเขาคือ "ผู้ปลอบโยนที่น่าสมเพช" จริงดังที่โยบเรียก
- 2 คริสเตียนมากมายมีความผิดโทษฐานทำผิดพลาดแบบเดียวกันเมื่อพวกเขาพยายามหาต้นตอของปัญหาและความเจ็บปวด
- 3 ในบทเรียนสุดท้ายนี้ เราจะมาดูความผิดต่างๆ ความเจ็บปวดและความเสียหายที่เพื่อนๆ ของโยบเป็นผู้ก่อกันต่อ

1 พวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าจะกระทำ

ก โยบ 11:3 ควรที่คำพุดมธุสของท่านทำให้คนหนึ่ง และเมื่อท่านเยาะเย้ย ไม่ควรมีผู้ใดทำให้ท่านอายหรือ

4 เพราะท่านว่า "หลักคำสอนของข้าบวิสุทธิ และข้าก็สะอาดในสายพระเนตรพระเจ้า"

5 แต่ โอ ใครจะให้พระเจ้าตรัสและทรงเปิดริมพระโอษฐ์ของพระองค์ตรัสกับท่าน

6 ใครจะให้พระองค์ทรงสำแดงเคล็ดลับของสติปัญญาให้ท่าน เพราะความเข้าใจของพระองค์คือเนกอนันต์

จงทราบเถิดว่าพระเจ้าทรง**เรียกร้อง**จากท่านน้อยกว่าความชั่วช้าของท่านพึงได้รับ

ข เพื่อนๆ ของโยบกำลังอ้างว่าตัวเองรู้จักพระเจ้าดีพอจนถึงขนาดที่พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้ามีเหตุให้ต้องโหดกับ

โยบมากกว่าที่พระองค์ทรงโหดไปแล้ว

1 นำตลกใจจริงๆ แต่ตลอดทุกยุคทุกสมัย คนที่อ้างว่าตัวเองรู้จักพระเจ้าดีที่สุดจริงๆ แล้วกลับรู้จักพระองค์น้อยที่สุด

2 ในช่วงยุคมืด ศาสนจักรคาทอลิกเริ่ม "ศาลศาสนา" ซึ่งในศาลศาสนาเหล่านี้พวกเขาเริ่มกำจัดพวกนอกรีตในยุโรปทั้งหมด และพวกเขาทำเช่นนั้นเพราะพวกเขา "รู้จักพระเจ้า"

3 ในช่วงเวลา 1,200 ปี คนเกือบ 60 ล้านคนถูกทรมานและถูกฆ่าตายโดยน้ำมือของคนเหล่านี้ที่เคร่งศาสนาและเชื่อว่าตัวเองกำลังปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้า

4 ยอห์น 16:2 เขาจะไล่ท่านเสียจากรธรรมศาลา แท้จริงวันหนึ่งคนใดที่ประหารชีวิตของท่านจะคิดว่าเขาทำการนั้นเป็นการปฏิบัติพระเจ้า

2 พวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับสติปัญญาของตัวเอง

ก โยบ 15:9 ท่านทราบอะไรที่พวกเราไม่ทราบบ้าง ท่านเข้าใจอะไรที่ไม่กระจ่างแก่เราเล่า

10 ในพวกเรามีคนผมหงอกและคนสูงอายุ แก่ยิ่งกว่าบิดาของท่าน

- ข คนพวกนี้เริ่มตำหนิโยบเพราะว่าเขาไม่เห็นด้วยกับพวกเขา และพวกเขาารู้มากกว่าที่เขาู้
- 1 พวกเขากำลังพูดกับคนที่อยู่ในทางพระเจ้ามากที่สุดในโลก แต่พวกเขากลับไม่รู้ตัวเลย
  - 2 พวกเขากำลังพยายามสอนใครบางคนที่รู้จักพระเจ้ามากกว่าที่พวกเขาู้จัก แต่พวกเขาก็ไม่รู้ตัวเอาเสียเลย
  - 3 พวกเขาอยู่ในกลุ่มคนส่วนใหญ่ ทั้งสามคนเห็นพ้องตรงกันเกี่ยวกับที่มาของปัญหาต่างๆของโยบ อีกร้อยยาดูเหมือนว่าพวกเขาได้ปรึกษากับ “พวกนักปราชญ์” มาก่อนแล้ว และคนพวกนั้นก็เห็นด้วยว่าโยบกำลังถูกลงโทษเพราะความบาปลับๆของตน
  - 4 ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงรู้ว่าโยบคิดผิดและพวกเขาคิดถูกเพราะว่าพวกเขาอยู่ในกลุ่มเสียงข้างมาก แต่คนส่วนใหญ่ก็คิดผิดบ่อยๆ อันที่จริงแล้ว พลไพร่ของพระเจ้าอยู่ในกลุ่มคนส่วนน้อยเสมอมา
- 3 พวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับการฟังคำชูบชิบนิินทา
- ก โยบ 22:5 ความชั่วของท่านใหญ่โตมิใช่หรือ ความชั่วช้าของท่านไม่มีที่สิ้นสุดมิใช่หรือ
- 6 เพราะท่าน**ยึดของประกัน**ไปจากพี่น้องเปล่าๆ และ**ริบเสื่อผ้า**ของคนที่ไม่เปลือยกาย
- 7 ท่าน**มิได้ให้น้ำ**แก่คนอดโรยดื่ม และท่าน**หวังเหนี่ยวขนมบัง**ไว้มิให้คนที่หิว
- ข คำกล่าวหาที่ยิ่งทวีความเลวร้ายมากขึ้นเรื่อยๆ แต่พวกเขาไปได้ยินเรื่องเหล่านี้มาจากไหน?
- 1 เห็นได้ชัดว่า ก่อนที่พวกเขาจะมาหาโยบ พวกเขาได้ฟังข่าวลือมาเยอะแยะเกี่ยวกับเขาจากคนแถวนี้ และท้ายที่สุดพวกเขาก็นำข่าวลือเหล่านั้นมาพูดว่าเป็นเรื่องจริงและนำเสนอโยบว่าเป็นคนชั่วที่ชอบเอาเปรียบผู้คน
  - 2 นี่จึงอาจมาถึงเหตุผลที่แท้จริงว่าทำไมพวกเขาถึงทักทักเอาว่าเขากำลังถูกลงโทษ พวกเขาเชื่อข่าวลือที่ได้ยินมานั่นเอง
  - 3 และเพราะเหตุที่พวกเขาปล่อยให้ตัวเองฟังเรื่องชูบชิบนิินทา พวกเขาจึงไม่ได้มาในฐานะเพื่อน แต่มาในฐานะผู้กล่าวหา
  - 4 สุภาษิต 18:8 ถ้อยคำของผู้กระชิบนิินทาก็เหมือน**บาดแผล** มันลงไปยังส่วนข้างในของร่างกาย
- 4 พวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับสาเหตุของความทุกข์
- ก โยบ 22:9 ท่านไล่หญิงม่ายออกไปมือเปล่า และแขนของลูกกำพร้าพอก็หัก
- 10 **เพราะฉะนั้น**กับดักอยู่รอบท่าน และความสยดสยองอันฉับพลันก็ท่วมทับท่าน
- ข ทำไมคนเราถึงทุกข์?
- 1 ตามที่ “เพื่อนๆ” พวกนี้ได้กล่าวไว้ คนเราทุกข์เพราะบาปเท่านั้น
  - 2 แต่ตามที่พระคัมภีร์และประสบการณ์ของคริสเตียนได้กล่าวไว้ คนดีทุกข์เพราะเหตุผลหลายประการ
- ก โยบทุกข์เพื่อที่ว่าพระเจ้าจะได้หุบปากซาตานได้
- ข พระเยซูทรงทุกข์เพื่อที่จะได้เป็นพระเมษโปดกของพระเจ้า

- ค พวกอัครสาวกทุกข์เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับพลไพร่ของพระเจ้า
  - 1 โครินธ์ 4:13 เมื่อถูกใส่ร้ายเราก็อ่อนน้อม เรากลายเป็นเหมือนนกากเดนของโลก และเหมือนราศีของสิ่งสารพัดจนถึงบัดนี้
  - 14 ข้าพเจ้ามิได้เขียนข้อความเหล่านี้เพื่อจะให้ท่านได้อาย แต่เขียนเพื่อเตือนสติในฐานะที่ท่านเป็นลูกที่รักของข้าพเจ้า
  - 15 เพราะในพระคริสต์ถึงแม้ท่านมีครูสักหมื่นคนแต่ท่านจะมีบิดาหลายคนก็หาไม่ได้ เพราะว่าในพระเยซูคริสต์ข้าพเจ้าได้ให้กำเนิดแก่ท่านโดยข่าวประเสริฐ
  - 16 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านทำตามอย่างข้าพเจ้า

5 พวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับการตัดสินคนอื่น

- ก โยบ 22:12 พระเจ้ามิได้ทรงสถิตอยู่ ณ ที่สูงในฟ้าสวรรค์หรือ ดวงดาวที่สูงที่สุดเกิด มั่นสูงจริงๆ
  - 13 เพราะฉะนั้นท่านว่า `พระเจ้าทรงรู้อะไร พระองค์จะทรงทะเลาะเมฆมืดทึบไปพิพากษาได้หรือ
- ข คนพวกนี้ได้มาถึงจุดที่พวกเขากำลังจินตนาการว่าโยบกำลังคิดอะไรอยู่
  - 1 โยบไม่เคยแม้แต่จะคิดว่าเขาสามารถทำอะไรได้โดยที่พระเจ้ามองไม่เห็น
  - 2 คนพวกนี้กำลังทำลายชื่อเสียงโยบและคิดว่าตัวเองดีจนถึงขนาดอ่านใจโยบได้
- ค แต่ทำไมใครจะยอมถึงทำถึงขนาดนี้เพื่อทำให้คนที่อยู่ในทางพระเจ้าดูแย่ขนาดนั้น?
  - 1 ความเย่อหยิ่ง นี่เป็นแรงขับเคลื่อนเบื้องหลังความพยายามของซาตานที่จะทำลายชื่อเสียงของพระเจ้า มันรู้สึกว่ามัน "จัดการทุกอย่าง" ได้ดียิ่งกว่าพระเจ้า และมันก็พยายามทำให้พระเจ้าดูโหดร้ายและไร้เมตตา ดังที่เราได้เห็นแล้วในบทสนทนาของมันกับเอวา
  - 2 ความอิจฉาริษยา พวกฟาริสีอิจฉาพระเยซูเพราะพันธกิจของพระองค์เริ่มกินสัดส่วนมากขึ้น เมื่อพิจารณาจากขนาดของฝูงชน
  - 3 การล้างแค้น อาหิโธเฟลไม่ได้เข้าร่วมในการกบฏของอับซาโลมเท่านั้น แต่เขายังวางแผนกำจัดดาวิดด้วย และจุดมุ่งหมายก็คือ การล้างแค้น เพราะเขาเป็นปู่ของบัทเชบาและเขาไม่เคยยกโทษให้ดาวิดเลยสำหรับสิ่งที่ดาวิดได้กระทำ

6 พวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปลอบประโลม

- ก โยบ 32:1 ดังนั้น บุรุษทั้งสามก็หยุดตอบโยบ เพราะโยบชอบธรรมในสายตาของตนเอง
  - 2 แล้วเอลีชู บุตรชายบาราเคล คนนูซี ครอบครัวรวม ก็โกรธ เขาโกรธโยบ เพราะท่านอ้างตัวว่าชอบธรรมหาใช่พระเจ้าไม่
  - 3 เขาโกรธสหายสามคนของโยบด้วย เพราะเขาทั้งหลายตอบไม่ได้ ทั้ๆที่เขาหาว่าโยบผิด
- ข ทำไมจะมีใครหมกมุ่นถึงขนาดนั้นและกลับมาโกรธคนที่กำลังเจอความทุกข์หนักและอาจจะเป็นเวลาที่เราที่เลวร้ายที่สุดในชีวิตของเขาได้?
  - 1 เพื่อนๆของโยบลืมไปแล้วว่าผู้ปลอบประโลมควรเป็นเช่นไร

- 2 เพื่อนแท้ไม่จำเป็นต้องรู้รายละเอียดอะไรเลย ถ้าคุณกำลังเจ็บ นั่นก็เพียงพอแล้ว
- 3 เพื่อนแท้จะไม่เพิ่มความทุกข์ให้กับคุณนั้นโดยแสดงความผิดหวังหรือความโกรธเคือง เพื่อนแท้จะอยู่เคียงข้างเพื่อให้กำลังใจ
- 4 ผู้พลอบประโลมที่แท้จริงจะไม่พูดอะไร "โง่ๆ" ที่บางครั้งจะสร้างปัญหาหรือความโศกเศร้า หนักกว่าเดิม เพราะพวกเขาจะถูกนำพาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และไม่ใช้โดยเนื้อหนัง

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 82
"ผู้แต่งเพลงสดุดี – ภาชนะที่ผู้ทำให้ถ่อมใจของพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 ในพระธรรมเพลงสดุดี เราได้เห็นความคิดและความรู้สึกลึกๆของผู้คนที่ถูกทำให้ถ่อมใจ และเพราะการถ่อมใจนั่นเอง พวกเขาจึงกลายเป็นผู้มีค่ามากต่อพระเจ้า
- 2 ขณะที่เราศึกษาบุคคลสำคัญในพระคัมภีร์กันต่อ ข้าพเจ้าก็อยากดูชายสามคนที่เกี่ยวข้องกับพระธรรมเพลงสดุดี โดยเฉพาะวิธีที่พวกเขาถูกทำให้ถ่อมใจ

1 ดาวิดถูกทำให้ถ่อมใจเพราะผู้คน

ก โดเอกคนเอโดมเป็นหัวหน้าคนเลี้ยงสัตว์ของซาอูล และเขาเกลียดชังดาวิดเพราะเขาเห็นว่าดาวิดเป็นภัยคุกคาม โดเอกเป็นคนที่มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ทางการเมือง นั่นคือ เขาขอมทำทุกอย่างเพื่อที่จะทำให้ความสัมพันธ์ของตนกับซาอูลแนบแน่นมากขึ้น

- 1 วันหนึ่งโดเอกเห็นดาวิดคุยกับบุโรฮิตคนหนึ่ง และเห็นว่าบุโรฮิตคนนั้นให้อาหารและดาบแก่ดาวิด เขานำข้อมูลนี้ไปแจ้งแก่ซาอูลพร้อมคำกล่าวหาใส่ร้ายไม่เพียงบุโรฮิตคนนั้นเท่านั้น แต่ยังกล่าวหาบุโรฮิตทั้งเมืองเลยด้วย เพราะคำกล่าวหาที่มั่วของโดเอก บุโรฮิตทั้งเมืองจึงถูกฆ่าตาย
- 2 ถึงแม้ว่าเหตุการณ์ดังกล่าวไม่อาจเชื่อมโยงกับตอนหนึ่งตอนใดที่เฉพาะเจาะจงของพระธรรมเพลงสดุดีได้ ดูเหมือนว่าดาวิดอาจคิดถึงโดเอกตอนที่เขาเขียนเพลงสดุดีนี้

ก เพลงสดุดี 10:6 โดยคิดในใจของเขาว่า "ข้าจะไม่หวั่นไหว เพราะข้าจะไม่พบความยากลำบากเลย"

7 การแข่งด่า การล่อลวง และการขอลงอยู่เต็มปากของเขา ความชั่วร้ายและความเลวทรามอยู่ใต้ลิ้นของเขา

8 เขานั่งซุ่มคอยดักทำร้ายอยู่ตามชนบท และกระทำ**ฆาตกรรม**คนไร้ผิดเสียในที่ลับตาของเขาสอดหาคนยากจน

9 เขา**ซุ่มอยู่**ในที่ลับเหมือนสิงโตอยู่ในที่กำบัง เขาซุ่มอยู่เพื่อจับคนยากจน แล้วเขาฉุดลากคนยากจนมาด้วยตาข่ายของเขา

10 เขาหมอบลงและย่อตัวลง เพื่อคนยากจนจะล้มลงด้วยพวกที่แข็งแรงของเขา

ข เหตุการณ์นี้สอนให้ดาวิดถ่อมใจอย่างมากเพราะเหตุนี้ เขาโกหกบุโรฮิตคนนั้นและหลอกเขาให้มอบทั้งอาหารและดาบให้แก่ตนเอง หากไม่ใช่เพราะดาวิดแล้ว คนบริสุทธิ์ก็คงไม่ถูกฆ่าตาย

ค ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงใช้ความคิดคดของโดเอกเพื่อสั่งสอนดาวิดและทำให้เขาถ่อมใจ

- ข อาทิลิโพลเคยเป็นที่ปรึกษาและเป็นเพื่อนคนหนึ่งซึ่งดาวิดไว้วางใจมากที่สุด เขาเป็นเหมือนพ่อและมีบทบาทสำคัญในช่วงที่ดาวิดเป็นกษัตริย์ใหม่ๆ แต่เมื่ออับซาโลมนำการกบฏเพื่อชิงบัลลังก์สำเร็จ อาทิลิโพลกลับกลายเป็นคนที่ทำให้ดาวิดเสียใจมากที่สุดเพราะเหตุอิทธิพลอันมากมายของเขาในราชอาณาจักร
- 1 อาทิลิโพลทำให้การกบฏนี้มีความน่าเชื่อถือ
  - 2 อาทิลิโพลให้การรับรองอย่างเป็นทางการแก่อับซาโลมซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นมากเพื่อทำให้มันกลายเป็นการตัดสินใจของประชาชน
  - 3 และพระเจ้าก็ทรงใช้การกบฏและการคิดคดทรยศของชายผู้นี้ ซึ่งเป็นปู่ของบัทเชบา เพื่อให้ดาวิดหมดที่พึ่งและทำให้เขาหันมาพึ่งพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว แล้วดาวิดรู้สึกอย่างไรเมื่อเพื่อนที่เขาไว้วางใจมากที่สุดกลายเป็นศัตรูตัวฉกาจที่สุดของเขา?
    - ก เพลงสดุดี 55:12 มิใช่ศัตรูผู้เยาะเย้ยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้ทนได้ มิใช่ผู้ที่เกลียดชังข้าพเจ้าผู้พองตัวใส่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้หลบเขาได้
13 แต่เป็นท่าน เสมอป่าเสมอไผ่กับข้าพเจ้า เป็นเกลอของข้าพเจ้า เป็นมิตรรู้จักมักคุ้นกับข้าพเจ้า
    - ข ถ้อยคำเหล่านี้เป็นเหมือนคำพยากรณ์เพราะมันบอกล่วงหน้าถึงความปวดร้าวในพระทัยของพระเยซูคริสต์เมื่อได้ทราบถึงการทรยศของยูดาส แต่ก่อนที่การทรยศนี้ทำให้ใจพระเยซูคริสต์สลาย มันเคยทำให้ใจดาวิดสลายมาก่อนแล้ว
- ค อับซาโลมเป็นบุตรคนหนึ่งของดาวิดซึ่งได้ฆ่าอัมโนนพี่ชายต่างมารดาของเขาเพราะอัมโนนไปชมขี้นทามารีน้องสาวของอับซาโลม หลายปีต่อมา อับซาโลมเลือกที่จะกบฏต่อบิดาของตนผู้เป็นกษัตริย์และยังวางแผนฆ่าเขาด้วย
- ง ในช่วงชีวิตที่ยากลำบากของดาวิดนี้ เขาต้องจำใจตัดสินใจที่เจ็บปวดว่าเขาควรทำอะไรและเขาควรไว้วางใจใคร
- 1 เพลงสดุดี 11:1 ข้าพเจ้าวางใจในพระเยโฮวาห์ ท่านจะพูดกับจิตใจข้าพเจ้าอย่างไรว่า "จงหนีไปที่ภูเขาเหมือนนก"
    - 2 เพราะคูเกิด คนชั่วโง่ธนูและเอาลูกธนูพาดสายไว้แล้ว เพื่อจะยิงเข้าไปอย่างลับๆ ให้ถูกคนใจเที่ยงธรรม
    - 3 ถ้ารากฐานถูกทำลายเสียแล้ว คนชอบธรรมจะทำอะไรได้"
    - 4 พระเยโฮวาห์ทรงสถิตในพระวิหารอันบริสุทธิ์ของพระองค์ **พระที่นั่ง**ของพระเยโฮวาห์อยู่บนฟ้าสวรรค์ พระเนตรของพระองค์มองและหนังตาของพระองค์ทอดสอบบุตรทั้งหลายของมนุษย์
  - 2 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ดูเหมือนสะท้อนความรู้สึกของดาวิดที่มีต่อการกบฏของอับซาโลม ณ ช่วงเวลานี้เองกษัตริย์ดาวิดคงได้รับคำปรึกษาหลายอย่างว่าเขาควรรับมือกับสถานการณ์นี้อย่างไรดี
    - ก เขาควรอยู่ผู้ต่อไหม? เขาควรหนีเอาชีวิตรอดดีไหม?
    - ข เขาเลือกเดินจากไป แต่ไม่ใช่หนี และมีความแตกต่างมากเหลือเกินระหว่างทางเลือกสองประการดังกล่าวซึ่งเขาชี้แจงให้กระจ่างในเพลงสดุดีบทนี้

- ค เหล่าทหารกล้าของดาวิดอยากสู้รบกับพวกทหารที่เข้าข้างอับซาโลม แต่ดาวิดก็ไม่ยอมให้พวกเขาทำแบบนั้น โดยเขาเลือกมิให้เมืองกษัตริย์ต้องประสบกับความพินาศเพราะสงครามครั้งใหญ่
- ง แต่ดาวิดก็ไม่ยอมหนีเอาชีวิตรอดเช่นกันเพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้ปกป้องเขา ด้วยเหตุนี้แทนที่จะหนีเอาชีวิตรอด ดาวิดกลับเลือกที่จะสละบัลลังก์ และถ้าพระเจ้าทรงเลือกที่จะให้อับซาโลมครองบัลลังก์ ก็ให้เป็นไปตามนั้น
- จ กษัตริย์ซาอูลถูกเปลี่ยนแปลงจากชายหนุ่มที่อายชอบเก็บตัวผู้ซึ่งไม่เคยคิดเลยว่าเขาจะกลายเป็นกษัตริย์จนกลายเป็นชายชู้ผู้เต็มไปด้วยความเกลียดชังและความขมขื่น ซึ่งเป้าหมายเดียวของเขาคือ การฆ่าดาวิด
- ฉ เขาเริ่มหมกมุ่นกับการกำจัดเสี้ยนหนามที่เขาคิดไปเองว่าเป็นดาวิด และเขาใช้ทรัพยากรทุกอย่างที่เขาจะมีเพื่อตามล่าดาวิดเหมือนล่าสัตว์ตัวหนึ่ง เขาใช้กองทัพของเขา ผู้สอดแนมของเขา ทรัพย์สินของเขา หรือแม้แต่บุตรสาวของเขาเพื่อที่จะกำจัดดาวิด และในช่วงเวลาแห่งความมืดนี้เองที่พระเจ้าทรงปกป้องดาวิดและเปิดเผยให้เขาเห็นว่าพระเจ้าทรงสามารถปกป้องเขาให้ปลอดภัยได้อย่างเหลือเพื่อ
- 1 เพลงสดุดี 18:29 พระเจ้าข้า ข้าพระองค์ตะลุยกองทัพได้โดยพระองค์ และโดยพระเจ้าของข้าพเจ้านี้ข้าพเจ้าสามารถกระโดดข้ามกำแพงได้
30 สำหรับพระเจ้าพระองค์นี้ พระมรรคาของพระองค์ดีเลิศทุกประการ พระวจนะของพระเยโฮวาห์พิสุจน์แล้วเป็นความจริง พระองค์ทรงเป็นตั้งของบรรดาผู้ที่วางใจในพระองค์
31 เพราะผู้ใดจะเป็นพระเจ้า นอกจากพระเยโฮวาห์ และผู้ใดเล่าเป็นศิลา เว้นแต่พระเจ้าของเรา
32 คือพระเจ้าผู้ทรงเอากาลังคาดเอวของข้าพเจ้าไว้ และทรงกระทำให้หางของข้าพเจ้ารอบคอบ
33 พระองค์ทรงกระทำให้เท้าของข้าพเจ้าเหมือนอย่างตีนกวางตัวเมีย และทรงวางข้าพเจ้าไว้บนที่สูง
  - 2 “ตีนกวางตัวเมีย” บ่งบอกถึงการที่พระเจ้าทรงช่วยดาวิดให้พ้นอย่างน่าอัศจรรย์ซึ่งทำให้เขาสามารถหนีพ้นเงื้อมมือซาอูลมาได้ครั้งแล้วครั้งเล่า
  - 3 แต่ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้นมาได้ก็ตาม ดาวิดก็ยังต้องทนทุกข์กับการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ครั้งใหญ่ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ยากลำบากนี้ของเขา และในช่วงเวลาหกปีนี้เองดาวิดก็ถูกทำให้ถ่อมใจและถูกดัดแปลงจนกลายเป็นภาชนะที่พระเจ้าทรงสามารถใช้งานได้เพื่อสร้างกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก รองจากพระเยซูคริสต์
- ช อัมโนนเป็นบุตรชายคนหนึ่งของดาวิดซึ่งทำผิดพลาดครั้งใหญ่ในการมีเพื่อนชู้ โยนาดับเป็นคนต้นคิดที่ชักชวนให้อัมโนนข่มขืนทามารีน้องสาวต่างมารดาของเขา
- ซ และนี่ก็เป็นอีกเหตุการณ์หนึ่งที่ช่วยให้ดาวิดถ่อมใจจนกลายเป็นภาชนะที่พระเจ้าทรงใช้งานได้
- 1 เพลงสดุดี 39:1 ข้าพเจ้าว่า "ข้าพเจ้าจะระแวงระวังทางของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ทำบาปด้วยลิ้นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะใส่บังเหียนปากของข้าพเจ้า トラบเท่าที่คนชู้ช่วยอยู่หน้าข้าพเจ้า"
  - 2 ข้าพเจ้าก็เป็นใบ้เงียบไป ข้าพเจ้านิ่งเงียบแม้แต่จากสิ่งที่ดี ความทุกข์ใจของข้าพเจ้ารุนแรงขึ้น

3 จิตใจข้าพเจ้าร้อนอยู่ภายในข้าพเจ้า ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังรำพึงอยู่นั้นไฟก็ลุก ข้าพเจ้าจึงพูดด้วยลิ้นของข้าพเจ้าว่า

- 2 กษัตริย์จะรับมือกับลูกชายคนนี้ของเขาอย่างไรทันทีที่เขาได้รับทราบถึงความชั่วร้ายนี้?
- 3 เพลงสดุดีบทนี้สะท้อนให้เห็นถึงความปั่นป่วนที่กำลังเกิดขึ้นภายในจิตใจของดาวิด เพราะลูกของเขาสองคนถูกทำร้าย ทามาร์ถูกล่วงเกินและถูกหยามหน้า ในขณะที่อัมโนนได้กระทำความผิดที่ร้ายแรงที่สุดอย่างหนึ่งเท่าที่เคยเกิดขึ้นในประเทศ
- 4 ดาวิดเลือกที่จะควบคุมตนเองและไม่พูดอะไร นำเสียดายที่ทางแก้ปัญหามาไม่เป็นที่พอใจต่ออับซาโลมที่พอเห็นว่าบิดาของตนไม่ทำอะไร เขาเลยจัดการปัญหานี้เองและจัดการฆ่าอัมโนนเสีย

ฉ บทเพลงกลายเป็นสตรีชื่อกระฉ่อนมากที่สุดคนหนึ่งในพระคัมภีร์เพราะการที่นางมีสัมพันธ์สาวกับดาวิดหลังจากความยุ่งยากนี้ในชีวิตของดาวิด เขาก็เขียน เพลงสดุดี 51 เพื่อบรรยายความโศกเศร้าและความปวดร้าวของตนออกมาเป็นคำพูด

- 1 เพลงสดุดี 51:1 โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงแสดงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ตามความเมตตาของพระองค์ ขอทรงลบการละเมิดของข้าพระองค์ออกไปตามแต่พระกรุณาอันอุดมของพระองค์
- 2 ขอทรงล้างข้าพระองค์จากความชั่วช้าให้หมดสิ้น และทรงชำระข้าพระองค์จากบาปของข้าพระองค์
- 3 เพราะข้าพระองค์ทราบถึงการละเมิดของข้าพระองค์แล้ว และ**บาปของข้าพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพระองค์เสมอ**
- 2 สิ่งหนึ่งที่สำคัญยิ่งเกี่ยวกับสถานการณ์นี้ก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่า แม้ว่าดาวิดยอมรับว่าตนทำผิดและขอให้พระเจ้ายกโทษให้ เขาก็ยังระบุข้อเท็จจริงที่ว่า เขารู้ว่าเขาไม่มีวันขจัดรอยเปื้อนนี้ไปจากชีวิตของตนได้เลย
- 3 มันต้องเป็นอะไรที่เขาต้องทนอยู่ด้วยไปตลอดชีวิตที่เหลือของเขา และนั่นก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำให้ถ่อมใจเช่นกัน

2 อาสาฟถูกสภาพการณ์แวดล้อมทำให้ถ่อมใจ

- ก เพลงสดุดี 73:1 แท้จริงพระเจ้าทรงดีต่ออิสราเอล ต่อบุคคลผู้มีใจบริสุทธิ์
- 2 แต่ข้าพเจ้าเล่า เท้าของข้าพเจ้าเกือบสะดุด ย่างเท้าของข้าพเจ้าหมีนพลาดเต็มทีแล้ว
- 3 เพราะข้าพเจ้าริษยาคนโง่เขลาเมื่อข้าพเจ้าเห็นความเจริญรุ่งเรืองของคนชั่ว
- ข เช่นเดียวกับที่กษัตริย์ดาวิดถูกคนหลายคนในชีวิตเขาทำให้ถ่อมใจ อาสาฟก็ถูกสถานการณ์ทำให้ถ่อมใจ
- 1 ถึงแม้ว่าเขาไม่ได้ระบุชัดเจนว่าเป็นสถานการณ์ใด มีบางสิ่งเกิดขึ้นซึ่งทำให้เขาเกิดความรู้สึกขมขื่น
- 2 เขาไม่เข้าใจว่าทำไมพระเจ้าถึงปล่อยให้คนชั่วจำเริญและมีความสุขกับ “ชีวิตที่ดี” ในขณะที่ตัวเขาเองไม่มีความสุขแถมยังพยายามเต็มที่ในการทำสิ่งที่ถูกต้องด้วย

ค และคำถามนี้เองที่เขาไม่เข้าใจซึ่งทำให้เขาเกิดความขมขื่นก่อนในตอนแรก จากนั้นจึงถูกทำให้ถ่อมใจ

3 โมเสสถูกความใจร้อนทำให้ถ่อมใจ

ก เพลงสดุดี 90:4 เพราะพันปีในสายพระเนตรของพระองค์เป็นเหมือนวานนี้ซึ่งผ่านไปแล้ว หรือเหมือนยามเดียวในเวลากลางคืน

90:12 ขอพระองค์ทรงสอนให้ฉันวันของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะตั้งจิตตั้งใจได้สติปัญญา

ข ถึงแม้ว่าดาวิดเป็นผู้เขียนเนื้อหาส่วนใหญ่ในเพลงสดุดี และอาสาฟก็เขียนไม่กี่บท อย่างน้อยเราก็มี “คำอธิษฐาน” นี้ที่เป็นของโมเสสซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเก็บรักษาไว้ให้เรา เขาจึงเป็นผู้แต่งเพลงสดุดีคนหนึ่งด้วย

ค สิ่งใดที่สร้างปัญหาให้กับโมเสสมากที่สุด?

1 เขาฆ่าชายคนหนึ่งตอนที่เขาอายุ 40 ปีเพราะเขารีบ และพระเจ้าไม่รีบ เขาไปเสนอตัวต่อคนฮีบรู ในฐานะผู้ช่วยให้พ้นคนใหม่ของพวกเขา แต่พวกเขายังไม่พร้อม โมเสสยังไม่พร้อม และพระเจ้าก็ยังไม่พร้อม

2 และเพราะความใจร้อนของเขานั้นเอง โมเสสจึงต้องจำใจเข้าไปอยู่ใน “ช่วงเกษียณอายุชั่วคราว” นาน 40 ปี ซึ่งช่วยให้เขากลายเป็นคนที่ถ่อมใจมากที่สุดบนพื้นพิภพ

3 นอกจากนี้ ความใจร้อนของเขานี้เองที่ทำให้เขามีปัญหากับพระเจ้าโทษฐานที่เขาไปตีศิลาต่างๆ ที่เขาควรพูดกับศิลานั้นเพื่อให้น้ำไหลออกมา

ง และความใจร้อนนี้เองเป็นความบาปที่ทำให้เขาต้องถูกลงโทษอย่างหนัก แต่นอกจากที่มันเป็นความบาปอย่างหนึ่งแล้ว มันยังเป็นเครื่องมือที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อทำให้เขาถ่อมใจมากยิ่งขึ้นและเปลี่ยนแปลงเขา ให้กลายเป็นภาชนะที่มีค่ามากต่อพระเจ้าอีกด้วย

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 83
"ใครเป็นใครในพระธรรมสุภาพิต"

บทนำ:

- 1 ข้าพเจ้าอยากแบ่งปันกับพวกท่านเกี่ยวกับคนสามประเภทที่ถูกพูดถึงบ่อยในพระธรรมสุภาพิต พระธรรมเล่มนี้ซึ่งถูกประพันธ์โดยซาโลมอนถูกเขียนขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์แก่เรโอบอัมบุตรชายของเขา
- 2 อย่างไรก็ตาม ในแง่ฝ่ายวิญญาณแล้ว พระธรรมเล่มนี้ประยุกต์ใช้ได้กับคนทุกยุคทุกสมัย เพราะบทเรียนต่างๆของพระธรรมเล่มนี้ไม่ล้าสมัยและหลักการต่างๆของมันก็ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์

1 คนหนุ่ม

ก "คนหนุ่ม" ที่เราอ่านเจอในพระธรรมสุภาพิตนี้หมายถึง เรโอบอัม และเป็นคนประเภทที่สามารถได้รับประโยชน์มากจากคำสอนของมัน

ข คนประเภทนี้ถูกบรรยายไว้ด้วยลักษณะเฉพาะตัวสองประการ

1 ประการแรกคือ เขาขาดความรู้ฝ่ายวิญญาณ

ก สุภาพิต 1:1 สุภาพิตของซาโลมอน โอรสของดาวิด กษัตริย์แห่งอิสราเอล

2 เพื่อให้บรรลุปัญญาและคำสั่งสอน เพื่อให้เข้าใจถ้อยคำแห่งความเข้าใจ

3 เพื่อให้รับคำสั่งสอนในเรื่องสติปัญญา ในเรื่องความเที่ยงธรรม ความยุติธรรมและความเที่ยงตรง

4 เพื่อให้ความหยิ่งรู้แก่คนเขลา ให้**ความรู้**และ**ความเฉลียวฉลาด**แก่คนหนุ่ม

ข คำว่า "หนุ่ม" ในที่นี้ไม่ได้เน้นอายุของคนมากเท่ากับเน้นการขาดประสบการณ์ของเขา

ค พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมพระธรรมเล่มนี้ที่ถูกออกแบบมาสำหรับคริสเตียนใหม่รวมถึงเด็กและวัยรุ่นด้วย ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาสามารถหลีกเลี่ยงความโศกเศร้าเสียใจมากมายในชีวิตได้หากพวกเขาเต็มใจยอมรับข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาอ่อนด้อยในเรื่องความจริงฝ่ายวิญญาณ

2 ประการที่สองคือ เขาขาดการแยกแยะฝ่ายวิญญาณ

ก สุภาพิต 1:4 เพื่อให้ความหยิ่งรู้แก่คนเขลา ให้**ความรู้**และ**ความเฉลียวฉลาด**แก่คนหนุ่ม

ข คำบรรยายอันที่สองของคนประเภทนี้พูดถึงความสามารถในการมองเห็นความจริงฝ่ายวิญญาณในสถานการณ์ใดก็ตาม หรือความสามารถในการมองเห็นลักษณะอุปนิสัย (ดีหรือเลว) ในคนๆหนึ่งได้

- ค ข้อได้เปรียบของการมีการแยกแยะที่ว่าเป็นก็คือว่า เขาจะสามารถหาทางแก้ปัญหาฝ่ายวิญญาณได้ หรือเขาจะสามารถมองเห็นความสามารถของคนๆหนึ่งในการช่วยเหลือหรือทำร้ายเขาฝ่ายวิญญาณได้
- ง และคน “หนุ่ม” นี้เองที่ต้องยอมเข้าใจว่าการแยกแยะของพวกเขาที่ยังขาดอยู่ด้วยเหตุนี้ คนเหล่านี้จะเพิ่มการตระหนักรู้หรือการแยกแยะฝ่ายวิญญาณได้ก็โดยการอ่านและศึกษาพระธรรมสุภาษิต

2 คนมีปัญญา

- ก คนประเภทที่สองในพระธรรมเล่มนี้คือ คนที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณและเป็นคนที่มีความรู้และการแยกแยะที่เราพบว่าขาดอยู่ในคนหนุ่มดังที่กล่าวแล้วด้านบน
- ข เราพบคุณสมบัติที่ยิ่งใหญ่สามประการในชีวิตของ “คนมีปัญญา” ตามที่ได้บรรยายไว้ในพระธรรมสุภาษิต
  - 1 ประการแรกคือ เขาเป็นคนที่สอนได้
    - ก สุภาษิต 1:5 ทั้งปราชญ์จะได้ยินและ**เพิ่มพูน**การเรียนรู้ และคนที่มีความเข้าใจจะได้คำปรึกษาที่ฉลาด
    - ข คนมีปัญญาจะยอมรับว่ายังมีอีกหลายสิ่งที่เขาไม่รู้และจะยอมเป็นนักเรียนพระคัมภีร์ไปจนชั่วชีวิต
  - 2 ประการที่สองคือ เขาถ่อมใจ
    - ก สุภาษิต 1:5 ทั้งปราชญ์จะได้ยินและ**เพิ่มพูน**การเรียนรู้ และคนที่มีความเข้าใจ**จะได้คำปรึกษาที่ฉลาด**
    - ข เพราะคนประเภทนี้สอนได้ เขาจึงไม่เพียงเต็มใจที่จะเรียนรู้เท่านั้น แต่เขายังเต็มใจที่จะแสวงหาคำปรึกษาที่อยู่ในทางพระเจ้า และปฏิบัติตามนั้นอีกด้วย
  - 3 ประการที่สามคือ เขากลัวความบาป
    - ก สุภาษิต 14:16 คนมีปัญญาก็**เกรงกลัว**และ**หันเสีย**จากความชั่วร้าย แต่คนโง่เดือดดาลด้วยความมั่นใจ
    - ข ช่างเป็นภาพที่แตกต่างอะไรเช่นนี้ คนมีปัญญาคือคนที่ยังกลัวความบาปอยู่ เขาจึงหนีเสียจากผู้คนและการกระทำที่ส่งผลเสียต่อจิตวิญญาณของตน
    - ค นี้อาจหมายความว่า เขาไม่เพียงยอมแยกตัวออกจากคนชั่วเท่านั้น แต่เขายังแยกตัวออกจากคริสเตียนที่รักโลกด้วย

3 คนโง่

- ก ถึงแม้ว่าพระธรรมสุภาษิตนี้ถูกออกแบบมาสำหรับ “คนหนุ่ม” และพระเจ้าทรงให้เราเห็นภาพของ “คนมีปัญญา” แต่ดูเหมือนว่าหลายตอนในพระธรรมสุภาษิตถูกเขียนเพื่อให้เราเห็นหลายด้านของคนโง่ด้วย
- ข ต่อไปนี้เป็นคำบรรยาย 15 ประการของคนที่เราควรหลีกเลี่ยงนี้ให้ไกล

- 1 เขามีทัศนคติที่ไม่ดี
- ก สุภาษิต 1:7 ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นบ่อเกิดของความรู้ คนโง่ยอม**ดูหมิ่น** ปัญญาและคำสั่งสอน
- ข มีสองสิ่งที่สำคัญในที่นี้เมื่อเราอยากเห็นชัดๆว่าคนโง่นั้นชั่วร้ายขนาดไหน
- (1) อย่างแรกคือ ให้เราสังเกตว่าเมื่อถูกเผชิญหน้าด้วยคำสั่งสอนที่ขัดกับวิถีชีวิตของเขา เขาก็ไม่เพียงไม่ชอบมันเท่านั้น แต่เขาเกลียดมันเลย
- (2) อย่างที่สองคือ ให้เราเข้าใจว่าคำสั่งสอนนี้ไม่ใช่สติปัญญาของมนุษย์ แต่เป็นคำสั่งสอนที่มาจากพระคัมภีร์ กล่าวในอีกแห่งหนึ่งก็คือ คนโง่เกลียดคำสั่งสอนของพระเจ้าเกี่ยวกับวิธีการใช้ชีวิตของเรา
- 2 เขามีชีวิตอยู่เพื่อปัจจุบันเท่านั้น
- สุภาษิต 1:32 เพราะการหันกลับของคนโง่จะฆ่าเขา และ**ความเจริญของคนโง่**จะทำลายเขา
- ก แน่นนอนที่ดูเหมือนว่าพวกคนชั่วกำลังเจริญมากกว่าคนที่อยู่ในทางพระเจ้าเยอะ แต่เราต้องพิจารณา “ความเจริญ” ที่ว่านี้ให้ดีๆ
- ข คนโง่อาจสนุกกับ “ความเปล็ดเปล็นของความบาปเพียงชั่วคราว” แต่พลไพร่ของพระเจ้ามีชีวิตอยู่บนหลักการที่ว่าเราจะสนุกกับความเปล็ดเปล็นในทางพระเจ้าไปตราบนานชั่ววันรันดร์
- ค เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ความเปล็ดเปล็นของคนชั่วคงมีขนาดเท่ากับน้ำหยดเดียวที่พวกเขาดื่มด่ำอยู่ตอนนี้ ในขณะที่ความเปล็ดเปล็นของคริสเตียนคงมีขนาดใหญ่กว่าทะเลสาบ แม่น้ำและมหาสมุทรทั้งหมดของโลกนี้รวมกัน – และเราก็ได้ดื่มด่ำความเปล็ดเปล็นนี้บ้างเดี๋ยวนี้ และที่เหลือตลอดไปเป็นนิรันดร์ และไม่ใช่แค่ 70 ปีของชีวิตบนโลกนี้เท่านั้น
- 3 อนาคตของเขาดูแย่กว่าปัจจุบันของเขา
- สุภาษิต 3:35 คนฉลาดจะได้เกียรติเป็นมรดก แต่คนโง่จะได้**ความอัปยศ**เป็นตำแหน่ง ในขณะที่คนที่อยู่ในทางพระเจ้าจะมีอนาคตอันดีเลิศ อนาคตของคนโง่จะเลวร้ายที่สุด
- 4 เขาเชื่อว่าตัวเองถูก
- สุภาษิต 12:15 ทางของคนโง่นั้นถูกต้อง**ในสายตาของเขาเอง** แต่คนที่ยอมฟังคำแนะนำก็ฉลาด
- 5 เขาไม่ยอมเลิกทำความผิด
- สุภาษิต 13:19 ความปรารถนาที่สัมฤทธิ์ผลเป็นสิ่งหอมหวานสำหรับจิตวิญญาณ แต่เป็น**ความสะอิดสะเอียน**แก่คนโง่ที่จะละเลยจากความชั่วร้าย
- คำ “ความสะอิดสะเอียน” เป็นคำที่ใช้ในการแสดงวิธีการของคนโง่เพื่อดำเนินการต่อในทางที่ชั่วร้ายของเขา
- 6 เขาเป็นผู้ทำลายอุปนิสัยที่ดี

- สุภาษิต 13:20 บุคคลที่เดินกับปราชญ์จะกลายเป็นคนฉลาด แต่**เพื่อนฝูง**ของคนโง่จะถูกทำลาย
ให้เราสังเกตว่าไม่ใช่คนโง่ที่พินาศ แต่เป็นคนที่มีเพื่อนที่จะคลุกคลีกับคนโง่ต่างหาก
- 7 เขาชอบคุยโตเกี่ยวกับความบาปของตน
สุภาษิต 14:33 ปัญญาอาศัยอยู่ในใจของคนที่มีความเข้าใจ แต่สิ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางบรรดา
คนโง่ก็ปรากฏตัว
คนโง่ไม่มีดีอะไรเลยและเขามักโพยพอให้คนอื่นรู้สิ่งที่เขาได้กระทำราวกับว่าเป็นชัยชนะ
ที่เขาได้มา
- 8 เขาเป็นคนหลอกหลวง
สุภาษิต 10:18 เขาผู้ปิดบังความเกลียดชังด้วย**ริมฝีปากมูสา** และเขาผู้ออกปากใส่ร้ายเป็นคนโง่
คนโง่ไม่ชอบพูดว่าตนรู้สึกยังงี้และคิดว่าการแสดงอารมณ์ที่แท้จริงของตนเป็นเรื่องยาก ดังนั้น
เขาจึงพยายามหลอกหลวงคนอื่นตลอดเวลาเกี่ยวกับตนเอง
- 9 เขาทำผิดเป็นความบันเทิง
สุภาษิต 10:23 คนโง่ทำความผิดเหมือน**การเล่นสนุก** แต่คนที่มีความเข้าใจจะอดปราชญ์
ปัญญา
คนโง่พบความสนุก ความเพลิดเพลิน และความบันเทิงในการทำผิดและทำร้ายผู้อื่น
- 10 เขาควบคุมอารมณ์ตัวเองไม่ได้
สุภาษิต 14:16 คนมีปัญญาก็เกรงกลัวและหันเสียจากความชั่วร้าย แต่คนโง่**เดือดดาล**
ด้วยความมั่นใจ
นี่คงเหมือนพวก “คนหัวเสีย” ที่ทั้งชีวิตของตนมีแต่ความฉุนเฉียว
- 11 เขาสร้างความสำเร็จให้แก่พ่อแม่ของตนตลอดเวลา
สุภาษิต 17:21 บิดาที่มีบุตรโหดก็**มีความโศก** และบิดาของคนโง่**ไม่มีความชื่นบาน**
- 12 เขาโฆษณาตัวเองว่าเขาเป็นคนแบบไหนโดยสิ่งที่เขาพูดเสมอ
ก สุภาษิต 19:1 คนยากจนผู้ดำเนินในความซื่อสัตย์ของเขา ดีกว่าคนที่**มีริมฝีปาก**
ตลบตะแลงและเป็นคนโง่
ข ราวกับว่าเขายังมีปัญหาในชีวิตตัวเองไม่พอ คนโง่มักโพยพอตัวเองให้คนอื่นรู้ว่า
เขาเป็นคนโง่เหมือนที่คนอื่นคิดไว้ไม่มีผิด
- 13 เขามักก่อเรื่องตลอดเวลา
สุภาษิต 20:3 ที่จะรักษาตนให้พ้นการวิวาทก็เป็นเกียรติ แต่คนโง่ทุกคนจะ**เข้ายุ่งกับธุระของ**
คนอื่น
- 14 เขาเป็นคนที่ไว้ใจไม่ได้เลย
สุภาษิต 26:6 บุคคลที่ส่งข่าวไปด้วยมือของคนโง่ก็ตัดเท้าของเขาเองออกและ**ตีความเสียหาย**
คนโง่ไว้ใจไม่ได้เลย เขามักเป็นพนักงานที่ไม่ซื่อสัตย์ ไม่จงรักภักดี และไม่ได้เรื่องเลย
- 15 เขาไม่ยอมเปลี่ยนแปลง

สุภาษิต 26:11 คนโง่ที่ทำความโง่ซ้ำแล้วซ้ำอีกก็เหมือนสุนัขที่กลับไปหาสิ่งที่มันสำรอกออกมา

ก ถึงแม้จะฟังดูน่าเกลียด แต่สุนัขก็มักกลับไปกินของที่มันสำรอกออกมา

ข ถึงแม้จะฟังดูน่าเกลียด แต่คนโง่ก็มักกลับไปสู่วิถีชีวิตแบบเดิมๆ เขาอาจแก้ตัวว่าตนมี “ความตั้งใจที่ดี” แต่เขาก็จะไม่มีวันเปลี่ยนวิถีของตนนอกเสียจากว่าเขาจะรับการผ่าตัดเปลี่ยนใจฝ่ายวิญญาณเสียใหม่

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 84
"อิสยาห์ – แบบอย่างการยอมจำนนสิ้นสุดใจของพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 ขณะที่เราหันมาดูเรื่องของผู้พยากรณ์อิสยาห์ เราก็มักคิดถึงพระธรรมเล่มใหญ่ที่เขาได้รับการดลใจให้เขียน ซึ่งถูกเรียกว่าเป็นนิมิตที่มีชื่อของเขา
- 2 แต่นอกจากพระเจ้าทรงใช้เขาเขียนพระธรรมเล่มนี้แล้ว เขายังมีชีวิตอยู่ในสมัยเดียวกับกษัตริย์เฮเซคียาห์ด้วย และเขามีส่วนในการช่วยให้พ้นอันยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์แห่งอิสราเอล
- 3 เมื่อเราดูอุปนิสัยของเขา เราก็คพบว่าเขาเป็นคนที่ยอมเป็นอะไรหลายอย่างเพื่อทำให้พระเจ้าพอพระทัย เขาเป็นคนชอบอธิษฐาน ชอบหนุนใจ กล่าวหาญ และเป็นอะไรหลายอย่างเพื่อที่จะกลายเป็นคนที่พระเจ้าทรงต้องการ ให้เขาเป็น

1 เขาชี้ข้อในเรื่องการอธิษฐาน

- ก 2 พงษ์กษัตริย์ 19:1 อยู่มาเมื่อกษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงได้ยิน พระองค์ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์เสีย และทรงเอาผ้ากระสอบคลุมพระองค์ และเสด็จเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
2 และพระองค์ทรงใช้เอลียาคิม ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบนาหีราชเลขา และพวกปุโรหิตใหญ่คลุมตัวด้วยผ้ากระสอบ ไปหาอิสยาห์ผู้พยากรณ์บุตรชายของอามอส
3 เขาทั้งหลายเรียนท่านว่า "เฮเซคียาห์ตรัสดังนี้ว่า 'วันนี้เป็นวันทุกข์ใจ วันถูกตีเตียนและหมิ่นประมาท เด็กก็ถึงกำหนดคลอด แต่ไม่มีกำลังเบ่งให้คลอด
4 ชะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านคงจะสดับบรรดาถ้อยคำของรับซาเคห์ ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย นายของเขาได้ส่งมาให้เย้ยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และจะทรงขนาบถ้อยคำซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงสดับ เพราะฉะนั้นขอท่านถวายคำอธิษฐานเพื่อส่วนคนที่เหลืออยู่นี้'"
- ข คนเรามีชื่อเสียงเพราะเรื่องอะไรได้บ้างเป็นเรื่องน่าสนใจ
1 ไมเคิล จอร์แดนเป็นที่รู้จักในฐานะนักบาสเก็ตบอลผู้เก่งกาจ
2 ไทเกอร์ วูดส์เป็นที่รู้จักในฐานะนักกอล์ฟมือดี
3 เวนย์ เกรตซกีเป็นที่รู้จักในฐานะนักฮอกกีคนเก่ง
4 แต่ในไม่ช้าประวัติศาสตร์ก็จะลืมชื่อของพวกเขา รวมถึงสติและความสำเร็จของพวกเขาด้วย แต่มีสิ่งหนึ่งในชีวิตอิสยาห์ที่ผู้คนจะไม่มีวันลืมเลย นั่นคือ เขาเป็นคนชอบอธิษฐาน
สิ่งที่ดีกว่าการได้แชมป์เอ็นบีเอหกสมัยก็คือ การได้รับการยอมรับจากพระเจ้าในเรื่องการปล้ำสู้กับพระองค์ ในการอธิษฐาน แต่เราจะเก่งขนาดนั้นในการอธิษฐานได้อย่างไร?
1 การอธิษฐานเป็นอะไรที่เราต้องฝึกฝน

- 2 การอธิษฐานเป็นอะไรที่พระเจ้าจะทรงช่วยเราด้วย เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นคู่อธิษฐานของเรา อันเป็นการรับประกันความสำเร็จของเรา
- โรม 8:26 พระวิญญาณก็ทรงช่วยเราเมื่อเราอ่อนกำลังด้วยเช่นกัน เพราะเราไม่รู้ที่เราควรจะอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร แต่พระวิญญาณเองทรงช่วยขอเพื่อเราด้วยความกรุณาที่เหนือที่จะพูดได้

2 เขาเป็นที่รู้จักในฐานะคนของพระเจ้า

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 19:6 อิสยาห์ก็บอกเขาทั้งหลายว่า "จงทูลนายของท่านเถิดว่า **พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า** 'อย่ากลัวเพราะถ้อยคำที่เจ้าได้ยินนั้น ซึ่งข้าราชการของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กล่าวหยาบเข้าต่อเจ้า 7 ดูก่อน เราจะบรรจจริตใจอย่างหนึ่งในเขา เพื่อเขาจะได้ยินข่าวลือ และกลับไปยังแผ่นดินของเขา และเราจะให้เขาล้มลงด้วยดาบในแผ่นดินของเขาเอง"

ข อิสยาห์เป็นคนที่กล่าวด้วยสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ และเมื่อเขาใช้คนเหล่านี้ไปทูลกษัตริย์ถึงสิ่งที่พระเจ้าตรัส ไม่มีใครสงสัยความถูกต้องหรือสิทธิอำนาจของเขาเลย

ค และถึงแม้ว่าทุกคนในคริสตจักรอาจไม่มีคุณสมบัติพอที่จะเป็นของคนของพระเจ้าจริงๆ ได้เลย แต่คริสเตียนทุกคนก็ควรพยายามที่จะสร้างคำพยานในเรื่องการดำเนินกับพระเจ้า

ง เราจะพัฒนาการดำเนินกับพระเจ้าซึ่งทำให้พระองค์พอพระทัยได้อย่างไร?

- 1 ความสม่ำเสมอ การอ่านพระคัมภีร์บ้างทุกวันสำคัญกว่าการอ่านเยอะในวันหนึ่งและไม่อ่านอีกเลยเป็นเวลาหลายวัน
- 2 ความจริงใจ การอธิษฐานไม่ได้เป็นเรื่องทักษะหรือความสามารถมากเท่ากับความจริงใจ
- 3 ความรัก ส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดในการดำเนินกับพระเจ้าคือ การเลือกที่จะมีสามัคคีธรรมร่วมกับพระเจ้ามากกว่ากับใครอื่น

3 เขาเป็นที่รู้จักในเรื่องความสัตย์ซื่อของเขา

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 20:1 ในวันเหล่านั้น เฮเซคียาห์ทรงประจวบกับจะสิ้นพระชนม์ และผู้พยากรณ์อิสยาห์บุตรชายของอามอสเข้ามาเฝ้าพระองค์ และทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า 'จงจัดการบ้านการเมืองของเจ้าให้เรียบร้อย **เจ้าจะต้องตาย เจ้าจะไม่ฟื้น**'"

ข คำพูดข้างบนคงเป็นเรื่องที่พูดยากกับคนแปลกหน้า ยิ่งไม่ต้องพูดถึงพี่น้องคริสเตียนที่คุณชื่นชมและให้ความเคารพเลย แต่เมื่อถึงคราวที่ต้องทำสิ่งที่ไม่ชอบ อิสยาห์ก็รีบเชื่อฟัง ถึงแม้จะเป็นในยามที่เขาต้องบอกเพื่อนคนหนึ่งว่าเขาจะต้องตายก็ตาม

ค ให้เราสังเกตว่าไม่บ่อยนักที่พระเจ้าจะมองว่าใครเป็นคนสัตย์ซื่อ

สุภาษิต 20:6 คนเป็นอันมากป่าวร้องความดีของเขาเอง แต่**ใครจะหาคนสัตย์ซื่อพบเล่า**

4 เขาเป็นที่รู้จักในฐานะผู้นำชาวตีมาให้

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 20:4 และอยู่มาก่อนที่อิสยาห์จะออกไปถึงลาน พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงท่านว่า
5 "จงกลับไปบอกเฮเซคียาห์เจ้านายแห่งประชาชนของเราว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษ
ของเจ้า ตรัสดังนี้ว่า เราได้ยื่นคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว ดูเถิด เราจะรักษาเจ้า
ในวันที่สามเจ้าจะขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

6 และเราจะเพิ่มชีวิตของเจ้าอีกสิบห้าปี เราจะช่วยเจ้าและเมืองนี้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย
และจะป้องกันเมืองนี้ไว้ เพื่อเห็นแก่เราเอง และเพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา"

ข นี่คงเป็นความชื่นชมยินดีครั้งใหญ่ที่สุดเท่าที่เขามีในการรับใช้ นั่นคือ การนำข่าวดีไปบอกผู้คน

1 อิสยาห์ตื่นตื่นที่ได้ไปเข้าเฝ้ากษัตริย์และบอกเขาว่าพระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเขาแล้ว
และพระองค์ไม่เพียงรักษาเขาให้หายเท่านั้น แต่ยังยืดอายุเขาไปอีก 15 ปีด้วย

2 และช่างเป็นความชื่นชมยินดีมากขนาดไหนที่เราจะบอกผู้คนให้ทราบถึงข่าวดีที่สุดในโลก –
ว่าความบาปของพวกเขาได้รับการอภัยแล้ว ว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขาและอยากอยู่กับพวกเขา
และเรามีบ้านเตรียมไว้แล้วในสวรรค์

5 เขาเป็นที่รู้จักในฐานะคนจริงใจ

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 20:14 แล้วอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ และทูลพระองค์ว่า "คนเหล่านี้
ทูลอะไรบ้าง และเขามาเฝ้าพระองค์แต่ไหน" และเฮเซคียาห์ตรัสว่า "เขาได้มาจากเมืองไกล จากบาบิโลน"
15 ท่านทูลว่า "เขาเห็นอะไรในพระราชวังของพระองค์บ้าง" และเฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า "เขาเห็นทุกอย่าง
ในวังของเรา ไม่มีสิ่งใดในพระคลังของเราซึ่งเรามีได้สำแดงแก่เขา"

16 แล้วอิสยาห์ทูลเฮเซคียาห์ว่า "ขอทรงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์

17 ดูเถิด วันเวลากำลังย่างเข้ามาเมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวังของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสม
จนถึงทุกวันนี้ จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลน ไม่มีสิ่งใดเหลือเลย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

ข อิสยาห์ไม่มีโอกาสได้เป็น "คนดี" นานนัก เพราะหลังจากกษัตริย์หายประชวรได้ไม่นาน กษัตริย์ก็ทำพลาด
โดยแสดงคลังทรัพย์และคลังพระแสงให้พวกศัตรูของพระเจ้าได้เห็น และกษัตริย์ก็โดนพระเจ้าตำหนิ
ผ่านทางผู้พยากรณ์อิสยาห์

ค นี่เป็นจุดยืนแบบเดียวกับที่พ่อแม่ทุกคนพบว่าตัวเองอยู่ เพราะเราเป็นตัวแทนของพระเจ้าให้กับลูกๆของเรา
และเราก็เป็นคนไม่จริงใจหากเราพยายามหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูพวกเขาเพื่อพระเจ้า

6 เขาเป็นที่รู้จักในฐานะคนชอบหนุนใจ

ก 2 พงศาสดา 32:18 และเขาทั้งหลายก็ตะโกนความนี้ด้วยเสียงอันดังเป็นภาษาฮีบรูให้ชาวเยรูซาเล็ม
ผู้อยู่บนกำแพงฟัง เพื่อให้เขาตกใจและหวาดหวั่นไหว จะได้ยึดเอาเมืองนั้น

19 เขาได้พูดถึงพระเจ้าแห่งเยรูซาเล็มอย่างกับที่เขาพูดถึงพระแห่งชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินโลก
ซึ่งเป็นผลงานของมือมนุษย์

20 แล้วกษัตริย์เฮเซคียาห์และผู้พยากรณ์อิสยาห์บุตรชายอามอสได้อิฐฐานเพราะเรื่องนี้และร้องทูลต่อสวรรค์

- ข อิสยาห์ 37:5 ดังนั้นข้าราชการของกษัตริย์เฮเซคียาห์มาถึงอิสยาห์
- 6 อิสยาห์ก็บอกเขาทั้งหลายว่า "จงทูลนายของท่านเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า 'อย่ากลัวเพราะถ้อยคำที่เจ้าได้ยินนั้น ซึ่งข้าราชการของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กล่าวหยาบช้าต่อเรา
- ค นี่เป็นเหตุการณ์ก่อนหน้านั้นเกี่ยวกับการบุกของคอสซีเรียอันนำมาซึ่งการอัครรรยอันยิ่งใหญ่ในนามของพระเจ้า สิ่งที่น่าสังเกตในที่นี้ก็คืออิสยาห์มีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นผู้หนุนใจกษัตริย์
- ง สมาชิกคริสตจักรน้อยคนเหลือเกินที่เข้าใจว่าพวกเขาสามารถเป็นที่หนุนใจศิษยาภิบาลและกลุ่มผู้รับใช้ได้มากขนาดไหน และการหนุนใจที่ดีที่สุดไม่ใช่ในรูปแบบเงินหรือของขวัญ แต่เป็นการเข้าร่วมประชุมอย่างสัตย์ซื่อ และการเต็มใจที่จะมีส่วนเกี่ยวข้อง

7 เขาเป็นคนถ่อมใจ

- ก อิสยาห์ 20:1 ในปีที่ทารทาน (ผู้ซึ่งซาร์กอนกษัตริย์แห่งอัสซีเรียทรงใช้มานั้น) ได้มาถึงเมืองอชโดดและได้ต่อสู้ยึดเมืองอชโดดนั้นได้
- 2 ในครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสโดยอิสยาห์บุตรชายอามอสว่า "จงไปแก้ผ้ากระสอบออกจากนั้นเอวของเจ้า และเอารองเท้าออกจากเท้าของเจ้า" และท่านก็กระทำตาม **เดินเปลือยกายและเท้าเปล่า**
- 3 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "อิสยาห์ผู้รับใช้ของเราจะเดินเปลือยกายและเท้าเปล่าสามปี เป็นหมายสำคัญ และเป็นมหัศจรรย์แก่อียิปต์และแก่เอธิโอเปียอันใด
- ข การที่จะเข้าใจสิ่งที่พระเจ้ากำลังขอจากอิสยาห์ได้อย่างถ่องแท้ นั้น เราต้องเข้าใจความหมายตามพระคัมภีร์ของคำว่า "เปลือยกาย" เสียก่อน เพราะว่ามันไม่ได้เป็นไปตามที่เราเข้าใจ
- 1 อิสยาห์ 47:2 จับไม่เข้า ไม่แบ่งซี เอาผ้าคลุมหน้าของเจ้าออกเสีย ถอดเสื้อคลุมของเจ้าเสีย **ไม่ต้องคลุมขาของเจ้า ลุยน้ำไป**
- 3 เจ้าจะต้องถูกเปลือยและเขาจะเห็นความอายของเจ้า เราจะทำการแก้แค้น และเราจะไม่พบเจ้าอย่างมนุษย์
- 2 พจนานุกรมสำหรับคำต่างๆในพระคัมภีร์ที่ดีที่สุดก็คือพระคัมภีร์เอง และในสองข้อนี้ เราก็พบความหมายของคำว่าเปลือยกายว่า ไม่ใช่การถอดเสื้อผ้าออกหมด แต่หมายถึงการเผยส่วนที่เป็นเนื้อหนังให้เห็น กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ พระเจ้าทรงถือว่าคนๆหนึ่งเปลือยกายเมื่อเขาของเขาถูกเผยให้เห็นเนื้อส่วนที่เป็นต้นขาขึ้นไป
- ค อะไรเป็นจุดประสงค์ของพระเจ้าในการขอให้ผู้พยากรณ์ของพระองค์ทำให้ตัวเองอับอายโดยยอมให้เขาทำตัวไม่สำรวม?
- 1 พระเจ้ากำลังพยายามแสดงให้เห็นไพร่ของพระองค์เห็นว่า ถ้าพวกเขาไม่ยอมหันกลับจากการเสื่อมถอยของตน พวกเขา ก็จะเจอกับความอับอายขายหน้าและถูกปฏิบัติดุจสัตว์เดียรัจฉานเช่นกัน

- 2 เหตุการณ์นี้สอนบทเรียนที่มีค่าสองประการเกี่ยวกับพระเจ้า
- ก บทเรียนแรกคือ พระองค์ทรงรักเรามากเสียจนยอมทำทุกอย่างเพื่อช่วยให้เราทำสิ่งที่ถูกต้อง
- ข บทเรียนที่สองคือ มันแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเห็นคุณค่าความสำคัญของเรา มากขนาดไหน เพราะพระองค์ทรงมองการเปลี่ยกายเหมือนกับที่เรามอง ความไม่สำรวม และเนื่องจากเราเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจึงต้องใส่ใจว่า เราทำให้พระองค์พอพระทัยอย่างไรกับเครื่องแต่งกายและรูปลักษณ์ภายนอกของเรา

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 85
"เยเรมีย์ – ภาพเล็งถึงพระเมสสิยาห์"
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 มีชายสองคนในพระคัมภีร์ที่มีชีวิตเหมือนพระเยซูคริสต์
  - ก ชีวิตของโยเซฟก็มีหลายส่วนที่คล้ายคลึงกับชีวิตของพระเยซูคริสต์ ตรงที่ว่าทั้งคู่ถูกญาติพี่น้องเกลียดชังทั้งคู่ถูกกล่าวหาอย่างผิดๆ ทั้งคู่เคยต้องอาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์ และทั้งคู่ถูกยกให้มีอำนาจสูงสุดเป็นอันดับสองในแผ่นดิน
  - ข เช่นเดียวกับที่ชีวิตส่วนตัวของโยเซฟสะท้อนให้เราเห็นชีวิตของพระเยซูคริสต์ ชีวิตและการรับใช้ของเยเรมีย์ก็มีหลายส่วนที่คล้ายคลึงกับชีวิตของพระเมสสิยาห์ด้วย
- 2 ต่อไปนี้เป็นการเปรียบเทียบการรับใช้ของเยเรมีย์และการรับใช้ของพระเยซู
  - 1 การรับใช้ของเขาเป็นการทรงเรียกของพระเจ้า
    - ก เยเรมีย์ 1:5 "เราได้รู้จักเจ้าก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าที่ในครรภ์ และก่อนที่เจ้าจะคลอดจากครรภ์ เราก็ได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้พยากรณ์ให้แก่บรรดาประชาชาติ"
    - ข น่าสังเกตว่าก่อนที่เขาจะเกิดมาเสียอีก พระเจ้าก็ได้ทรงเรียกเยเรมีย์ให้เป็นผู้พยากรณ์และนำข่าวสารแห่งหายนะไปประกาศแก่พลไพร่ของพระองค์แล้ว
    - ค ในแบบเดียวกัน พระเยซูก็ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าให้เป็นพระเมษโปดกของพระเจ้าก่อนทรงสร้างโลกเสียอีก ก่อนที่พระองค์จะประสูติในเบธเลเฮม พระเยซูคริสต์ก็ถูกลิขิตไว้แล้วโดยน้ำพระทัยของพระบิดาให้มาสิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของคนทั้งโลก
    - ง แต่นั่นไม่ใช่ทั้งหมด เนื่องจากเราได้ถูกสร้างให้เป็นไปตามพระฉายาของพระเจ้าแล้ว เรายังก็ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าสำหรับชีวิตของเราก่อนที่จะเกิดมาเสียอีกด้วย
      - 1 นั่นก็ใช้ได้กับคนเหล่านั้นที่ถูกเรียกให้มารับใช้พระเจ้าเต็มเวลาด้วย ไม่ว่าจะพวกเขาจะตอบสนองต่อการทรงเรียกนั้นหรือไม่ก็ตาม
โรม 11:29 เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงกลับพระทัยในการที่ได้ทรงให้ของประทานและทรงเรียกไว้
      - 2 มันยังใช้ได้กับชนิดของคริสเตียนที่พระเจ้าทรงอยากให้เราเป็นด้วย
ยอห์น 15:16 ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้ท่านจะไปเกิดผล และเพื่อให้ผลของท่านอยู่ถาวร เพราะว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน

2

การรับใช้ของเขาได้รับการปกป้องจากพระเจ้า

ก เยเรมีย์ 1:8 อย่างกลัวหน้าเขาเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า **จะช่วยเหลือเจ้าให้พ้น**" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ 9 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ถูกต้องปากข้าพเจ้า และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "ดูเถิด เราเอาถ้อยคำของเราใส่ในปากของเจ้า

ข นี่เป็นข้อดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดประการหนึ่งของการที่คนๆ หนึ่งยอมจำนนต่อการทรงเรียกของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา

1 ที่ๆปลอดภัยที่สุดในจักรวาลคือ การอยู่ในน้ำพระทัยพระเจ้า

2 ชัคริก เมซาค และเอเบดเนโกปลอดภัยที่สุดแล้วในเตาไฟที่ลุกโพล่ง เพราะพวกเขาขึ้นหยัดเพื่อพระเจ้า กษัตริย์อาจจะบายความกลัวในรูปแบบใดก็ได้ที่เขาต้องการ แต่พระเจ้าก็ทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากอันตรายทั้งปวง

ก ดาเนียลเองก็แสดงจุดยืนเมื่อเขาไม่ยอมหยุดอธิษฐานเพียงเพราะราชโองการห้ามมิให้อธิษฐานที่กษัตริย์เป็นผู้ลงนาม และในตอนนั้นที่ๆปลอดภัยที่สุดในโลกสำหรับชีวิตเขาก็คือในถ้ำสิงโต

ข และเมื่อคริสเตียนคนใดตัดสินใจที่จะทำให้ตัวเองอยู่ในน้ำพระทัยพระเจ้า เขาก็วางใจได้เลยว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องคุ้มครองเขาและจะไม่มีสิ่งใดเข้ามาในชีวิตของคริสเตียนคนนั้นได้เลยเว้นเสียแต่พระเจ้าจะทรงอนุญาตเสียก่อน

3

การรับใช้ของเขาถูกต่อต้านจากพวกนักศาสนา

ก เยเรมีย์ 6:13 "เพราะว่า ตั้งแต่คนที่ต่ำต้อยที่สุดจนถึงคนใหญ่โตที่สุด ทุกคนโลภอยากได้กำไร และทุกคนก็กระทำการด้วยความเท็จ **ตั้งแต่ผู้พยากรณ์ตลอดถึงปุโรหิต**

14 เขาทั้งหลายได้รักษาแผนบุตรสาวแห่งประชาชนของเราแต่เล็กน้อยยกกล่าวว่า 'สันติภาพ สันติภาพ' เมื่อไม่มีสันติภาพเลย

ข หากเราตกใจเมื่อได้ดูการรับใช้ของพระเยซูคริสต์และเห็นว่าศัตรูตัวฉกาจที่พระองค์ต้องต่อสู้ด้วยคือ ศาสนาเราก็คงคาดหวังได้ว่าการรับใช้ของเยเรมีย์ก็เจอการต่อต้านแบบเดียวกัน

1 ในพระคัมภีร์ตอนนี้ พระเจ้าก็ทรงรับมือกับคนกลุ่มนี้เหมือนกัน คือ พวกผู้พยากรณ์และพวกปุโรหิต

2 เมื่อเยเรมีย์กำลังพยายามเตือนกษัตริย์ว่าเขาจำเป็นต้องยอมจำนนต่อกองทัพของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์ก็ตัดสินใจลำบากมากขึ้นเพราะพวกผู้พยากรณ์เท็จกลุ่มใหญ่นั้นแนะนำให้เขายอมจำนน

3 เยเรมีย์ 32:32 เพราะว่า**ความชั่ว**ทั้งสิ้นของประชาชนอิสราเอล และประชาชนยูดาห์ซึ่งเขาได้กระทำอันชั่วร้ายให้โกรธ คือทั้งตัวเขา บรรดา กษัตริย์และเจ้านายของเขา **บรรดาปุโรหิตและผู้พยากรณ์**ของเขา คนยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็ม

33 เขาทั้งหลายได้เห็นหลังให้เรา มิใช่หันหน้า แม้ว่าเราได้สอนเขาอยู่อย่างไม่หยุดยั้ง เขาก็มิได้ฟังที่จะรับคำสั่งสอนของเรา

- 4 ให้เราสังเกตคำบรรยายเกี่ยวกับพวกศัตรูของพระเจ้าว่า คนเหล่านี้คือพวกปุโรหิตและพวกผู้พยากรณ์ที่ทำชั่ว
- ค และถ้าคุณอายุยืนพอและอยู่ในทางพระเจ้าพอ คุณก็จะค้นพบว่าศัตรูที่ร้ายกาจที่สุดของคุณจะเป็นคนที่อ้างตัวว่ารอดแล้วและจะพยายามซ่อนตัวอยู่หลังศาสนาของตนขณะที่เขาทำชั่วอยู่
- 4 การรับใช้ของเขาแปดเป็นด้วยน้ำตา
- ก เยเรมีย์ 9:1 โอ ถ้าศิระชะของข้าพเจ้าเป็นน้ำ และดวงตาของข้าพเจ้าเป็นบ่อน้ำพุก็จะดี เพื่อข้าพเจ้าจะได้ร้องไห้ทั้งกลางวันและกลางคืน เพราะบุตรสาวแห่งประชาชนของข้าพเจ้าที่ถูกฆ่า
- ข เยเรมีย์ได้ชื่อว่าเป็นผู้พยากรณ์ร้องไห้ เพราะเขาได้รับมอบหมายให้ไปประกาศข่าวร้ายแก่ชนชาติหนึ่ง
- 1 อิสราเอลกลับสัตย์อยู่เรื่อยไปจนพระเจ้าตัดสินใจให้พวกเขาตกไปเป็นเชลยของเนบูคัดเนสซาร์ และให้พวกเขาถูกจองจำในกรุงบาบิโลนเป็นเวลา 70 ปี
  - 2 เขาเทศนาข้อความแห่งการยอมจำนนและสันติวิธี เขาถูกมองเหมือนว่าบอกให้คนอเมริกันยอมจำนนต่อรัสเซียเพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้รับการปฏิบัติอย่างเหมาะสม
  - 3 และเขาก็ถูกเกลียดชัง ถูกจองจำ และถูกไล่ล่าราวกับว่าเป็นคนชายชาติ และเขาก็เศร้าใจและหลังน้ำตาไปมากมาย ไม่ใช่เพราะความรู้สึกของตนเท่านั้น แต่เพราะความพินาศย่อยยับที่จะมาเยือนประชาชนและชนชาติของเขาในไม่ช้าด้วย
  - 4 พระธรรมเล่มที่น่าเศร้าที่สุดในพระคัมภีร์คือ พระธรรมเพลงคร่ำครวญซึ่งเยเรมีย์เป็นผู้เขียน เช่นเดียวกับที่เขาเตือนพลไพร่ของพระเจ้าว่าพวกเขาจะถูกฆ่าหรือถูกปฏิบัติอย่างหยาบช้าหากพวกเขาต่อต้าน พระธรรมเพลงคร่ำครวญก็บันทึกเรื่องราวจากเหตุการณ์จริงของการตกไปเป็นเชลยของพวกเขา
- 5 การรับใช้ของเขาเป็นเหมือนกับภานะที่เสียหาย
- ก เยเรมีย์ 18:4 และภานะซึ่งทำด้วยดินก็เสียอยู่ในมือของช่างหม้อ เขาจึงปั้นใหม่ให้เป็นภานะอีกลูกหนึ่งตามที่ช่างหม้อเห็นว่าควรทำ
- ข ในที่นี้พระเจ้ากำลังบรรยายถึงสภาพของประชาชนในสมัยเยเรมีย์ว่าพวกเขาต้องถูกสร้างขึ้นใหม่
- 1 และมันก็เป็นแบบเดียวกับในการรับใช้บนโลกนี้ของพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์ถูกห้อมล้อมไปด้วยผู้คนนับพันๆที่จำเป็นต้องถูกสร้างใหม่
    - ก พวกฟาริสีได้ปล่อยให้ความเย่อหยิ่งมาทำลายหัวใจและศาสนาของตนแล้ว
    - ข พวกสะดูสีได้ปล่อยให้การนิยมเรื่องสติปัญญาทำลายความเชื่อของตนเสียแล้ว เพราะพวกเขาไม่ยอมรับแนวคิดเรื่องการเป็นขึ้นขึ้นจากตายฝ่ายร่างกาย
    - ค พวกทหารและนักการเมืองชาวโรมันที่มาครอบครองแผ่นดินปาเลสไตน์ได้ปล่อยให้ทริอุมฟานะของตนมาบดบังสายตาจนมองไม่เห็นพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา

- ง พวกสาวกผู้ถูกเลือกโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าเองกลับยอมจำนนต่ออิฐิมานะ (ที่มีต่อคนต่างชาติ), ความเย่อหยิ่ง (ที่อยากนั่งใกล้พระเจ้าในสวรรค์), ความเขลา (ต้องยกโทษให้คนอื่นกี่ครั้ง) และการหลงหาย (ยูดาส)
- 2 ในแบบเดียวกัน เรายังก็ถูกห้อมล้อมไปด้วยผู้คนในคริสตจักรของเราที่มีอะไรบางอย่างในชีวิตของเขาที่ต้องถูกเอาชนะ
- ก การรักโลกกำลังทำลายสมาชิกของเราผู้ได้หลงรักสิ่งต่างๆที่โลกจะเสนอให้
- ข อดีตของคนๆหนึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เกิดความทรมานทุกวันได้ขณะที่เขากำลังพยายามเอาชนะความบาปในอดีต แต่ก็ถูกซาตานล่อลวง เพราะมันรู้วิธีใช้ความล้มเหลวและความผิดพลาดในอดีตมาทำลายเขา
- ค พระเจ้าทรงคาดหวังอะไรจากคริสตจักรของพระองค์ยามรับมือกับ “ภาชนะที่แตกสลาย” เหล่านี้
- 1 เราต้องไม่ลืมเด็ดขาดว่าพระเจ้าทรงพบเราที่ไหน เราทุกคนล้วนแตกสลายมาบ้างไม่มากก็น้อย
- 2 เราต้องรู้จักแยกความบาปออกจากคนบาป เราต้องเกลียดชังความบาป แต่ก็ยื่นมือออกไปและรักภาชนะที่แตกสลาย
- 3 เราไม่อาจสร้างตัวเองขึ้นใหม่ได้ แต่เราต้องพึ่งพาในสิ่งที่มีแต่พระคริสต์เท่านั้นที่ทำได้ ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่ต้องภูมิใจในตัวเอง

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 86
"เยเรมีย์ – ภาพเล็งถึงพระเมสสิยาห์"
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 มีชายสองคนในพระคัมภีร์ที่ชีวิตของพวกเขาเล็งถึงชีวิตของพระคริสต์มากกว่าใครๆ โดยสองคนนั้นคือโยเซฟและเยเรมีย์
- 2 ชีวิตของโยเซฟสะท้อนถึงชีวิตส่วนตัวของพระคริสต์พร้อมกับความทุกข์ทรมานของพระองค์ ขณะที่ชีวิตของเยเรมีย์สะท้อนให้เห็นถึงการรับใช้ของพระองค์มากกว่า
- 3 ต่อไปนี้เป็นความคล้ายคลึงต่างๆระหว่างการรับใช้ของเยเรมีย์และของพระเยซูคริสต์ที่เราจะศึกษากันต่อ

1 การรับใช้ของเขามีพระวาระของพระเจ้าเป็นจุดเด่น

ก เยเรมีย์ 23:29 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ถ้อยคำของเราไม่เหมือนไฟหรือ หรือเหมือนค้อนที่ทุบหินให้แตกเป็นชิ้นๆ"

ข นี่เป็นความจริงที่สำคัญยิ่งซึ่งเราทุกคนต้องเข้าใจและเป็นความจริงที่เปลี่ยนแปลงการรับใช้ของเยเรมีย์

1 เยเรมีย์เกิดความกลัวและความสงสัยเมื่อเขาเจอการต่อต้านและเป็นธรรมดาที่เขาจะเริ่มสงสัยการรับใช้ของตน

2 ในการตอบสนองต่อความกลัวของเขา พระเจ้าทรงสอนเขาว่าสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่คริสเตียนทุกคนต้องทราบก็คือ พระวาระของพระเจ้าคือสิ่งที่ทำให้งานสำเร็จ และไม่ใช่อสติปัญญา ความเฉลียวฉลาด และการใช้เหตุผลของมนุษย์

ค พระเยซูทรงสำแดงความจริงข้อนี้เมื่อพระองค์ถูกขาทานทดลอง การตอบสนองของพระองค์ไม่ได้อิงตามสติปัญญาหรือหลักตรรกะของโลกนี้ แต่เป็นการอ้างคำตรัสของพระบิดา

ง ในแบบเดียวกัน การรับใช้ของเยเรมีย์ก็ไม่ได้เป็นการสำแดงความสามารถ สติปัญญา ความเฉลียวฉลาด หรือการแยกแยะของเยเรมีย์ แต่เป็นการพึ่งพาและสำแดงพระวาระของพระเจ้าล้วนๆ

2 การรับใช้ของเขามีความกรุณาเป็นจุดเด่น

ก เยเรมีย์ 29:12 แล้วเจ้าจะทูลขอต่อเรา และมาอธิษฐานต่อเรา และเราจะฟังเจ้า

13 เจ้าจะแสวงหาเราและพบเราเมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า

ข ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำตรัสของพระเจ้าผู้ตรัสผ่านเยเรมีย์ถึงพลไพร่ของพระองค์ และเป็นถ้อยคำที่บรรยายว่าคนบาปสามารถเข้าหาพระเจ้าผู้ทรงสมบูรณ์แบบได้อย่างไร

1 พวกเขาจะพบพระองค์ได้เมื่อพวกเขาแสวงหาพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจ

2 พวกเขาสมควรถูกกวาดต้อนและอับอายกับการตกไปเป็นเชลย แต่ถึงแม้ว่าชนชาตินี้กำลังถูกตีสอน แต่ละคนก็ยังมีเสรีภาพ โอกาส และความสามารถที่จะเข้าหาพระเจ้าได้หากพวกเขาจะยอมแสวงหาพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจ

ค ในแบบเดียวกัน ในช่วงการรับใช้ของพระคริสต์ พระองค์และพระบิดาทรงทราบอยู่แล้วว่าอิสราเอลจะปฏิเสธข้อเสนอบาปกรรมและพระเมตตาของพระองค์ กระนั้น ทั้งๆที่ชนชาตินี้ปฏิเสธ แต่ละคนก็มีโอกาสที่จะต้อนรับบาปกรรมนี้เข้าไปในใจ (โดยการรับความรอด)

3 การรับใช้ของเขามีฤทธิ์เดชแห่งการอธิษฐานเป็นจุดเด่น

ก เยเรมีย์ 33:3 จงทูลเรา และเราจะตอบเจ้า และจะสำแดงสิ่งที่ยิ่งใหญ่ยิ่งและที่มีอำนาจใหญ่โต ซึ่งเจ้าไม่รู้มันให้แก่เจ้า

ข นี่เป็นพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการอธิษฐานที่พระเจ้าตรัสไว้ในพระคัมภีร์ – และนี่ก็เป็นพระสัญญาของพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งการรับใช้ที่หนักหนาสาหัสที่สุดตอนหนึ่งของเยเรมีย์ด้วย

1 เงื่อนไขที่ยิ่งใหญ่ของพระสัญญาข้อนี้คือ การเต็มใจที่จะร้องทูลพระเจ้าเพียงแค่นั้น และเหตุผลที่มันเป็นเงื่อนไขที่สำคัญยิ่งก็คือ เพราะว่ามันถูกละเลยมากที่สุดนั่นเอง พลไพร่ของพระเจ้าเกิดความมั่นใจในตัวเองมากเกินไปจนเราร้องทูลพระเจ้าเฉพาะเวลาที่เรามีปัญหาและเราก็พยายามแก้ปัญหาด้วยตัวเองเหมือนเดิม และเมื่อเราทำให้ปัญหาลุกลามใหญ่โตไปแล้วนั่นเองที่เราจะมาขอให้พระเจ้าช่วย

2 เช่นเดียวกับที่เยเรมีย์เรียนรู้ความจริงอันมีค่าของการที่พระเจ้าทรงเต็มใจที่จะตอบคำอธิษฐานของเขา พระคริสต์ก็ทรงสำแดงวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายแบบเดียวกันนี้โดยการขอสิ่งต่างๆจากพระบิดาของพระองค์ตลอดเวลา

3 อันที่จริงแล้ว พระเยซูก็ไม่เคยอธิษฐานอะไรแล้วไม่ได้ตามที่ขอเลยสักครั้งเดียว แม้แต่ในสวนเกทเสมนี เมื่อพระองค์อธิษฐานขอให้ด้วยนั้นเลื่อนไปจากพระองค์ – คำอธิษฐานนั้นก็ได้รับคำตอบ เพราะว่า “ถ้อย” นั้นไม่ใช่ความตายที่กางเขน หรือการที่พระองค์ถูกทำให้เป็นความบาป เพราะนั่นเป็นจุดประสงค์เดียวเท่านั้นที่พระองค์เสด็จเข้ามาในโลก “ถ้อย” ที่ว่านั่นก็คือการสิ้นพระชนม์ก่อนเวลาอันควรในสวนนั้นซึ่งอาจขัดขวางมิให้พระองค์ไปถึงกางเขน – และ “ถ้อย” นั้นก็ถูกเลื่อนพ้นไปจากพระองค์ตามที่พระองค์ขอ

4 การรับใช้ของเขามีคนส่วนน้อยที่ยังสัสตั้งชื่อเป็นจุดเด่น

ก เยเรมีย์ 35:6 แต่เขาทั้งหลายตอบว่า "เราจะไม่ดื่มเหล้าองุ่น เพราะโยนาตันบุตรชายเรคาบ**ผู้เป็นบิดาของเราบัญชาเราว่า** `เจ้าทั้งหลายอย่าดื่มเหล้าองุ่น ทั้งตัวเจ้าและลูกหลานของเจ้าเป็นนิตย์

7 เจ้าอย่าสร้างเรือน เจ้าอย่าหว่านพืช เจ้าอย่าปลูกหรือมีสวนองุ่น และเจ้าจงอยู่ในแดนที่ตลอดชีวิตของเจ้า เพื่อเจ้าจะมีชีวิตยืนนานในแผ่นดินซึ่งเจ้าอาศัยอยู่'

- ข พระเจ้าทรงสั่งให้เยเรมีย์เอาเหล้าองุ่นไปให้ผู้เชื่อกลุ่มหนึ่งซึ่งมีนามว่า วงศ์วานเรคาบ พอได้ยินคำขอนี้ พวกเขา ก็ปฏิเสธคำขอนี้อย่างสุภาพและหนักแน่นเพราะคำสั่งของบรรพบุรุษของพวกเขาเมื่อหลายปีก่อน กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ คนพวกนี้ยึดมั่นในคำสั่งและธรรมเนียมที่ตกทอดมาจากคนรุ่นก่อนๆ
- ค ในแบบเดียวกัน เมื่อพระเยซูเสด็จเข้ามาในโลก พระองค์ก็ไม่ได้เสนอความรอดให้แก่โลกที่ยังไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับมันมาก่อน เพราะว่ายังมีกลุ่มคนที่สัสดีชื่อและยาเกรงพระเจ้าที่กำลังรอคอยการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ด้วยใจจดจ่ออยู่

5 การรับใช้ของเขามีการถูกเกลียดชังเป็นจุดเด่น

- ก เยเรมีย์ 38:4 และบรรดาเจ้านายจึงทูลกษัตริย์ว่า "ขอประหารชายคนนี้เสีย เพราะเขากระทำให้มีมือของทหารซึ่งเหลืออยู่ในเมืองนี้อ่อนลง ทั้งมือของประชาชนทั้งหมดด้วย โดยพูดถ้อยคำเช่นนั้นแก่เขาทั้งหลาย เพราะว่าชายคนนี้มีได้แสวงหาความอยู่เย็นเป็นสุขของชนชาตินี้ แต่หาความทุกข์ยากลำบาก"
- 5 กษัตริย์เศเดคิยาห์ตรัสว่า "ดูเถิด ชายคนนี้อยู่ในมือของท่านทั้งหลายแล้ว เพราะกษัตริย์จะทำอะไรขัดท่านทั้งหลายได้เล่า"

6 เขาจึงจับเยเรมีย์หย่อนลงไป ในคูได้ดินของมัลคิยาห์บุตรชายฮามเมเลคซึ่งอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์ เขาเอาเชือกหย่อนเยเรมีย์ลงไป ในคูได้ดินนั้นไม่มีน้ำ มีแต่โคลน และเยเรมีย์ก็จมลงไป ในโคลน

ข เยเรมีย์เป็นที่เกลียดชังและดูหมิ่นในบรรดานักศาสนาผู้มีอำนาจและชื่อเสียงในสมัยนั้น

- 1 เพราะอะไร?
  - 2 ไม่ใช่เพราะเหตุผลอื่นใดเลยนอกจากการที่เขาเต็มใจพูดสิ่งที่เขาถูกบัญชาให้พูด
- ค และเมื่อพูดถึงการรับใช้ของพระเยซูคริสต์ สิ่งหนึ่งที่ทำให้พระองค์เจอกับปัญหามากกว่าสิ่งใดก็คือ การที่พระองค์อ้างตัวว่าพระองค์กับพระบิดาทรงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน – และพระองค์ทรงถูกใช้มา เพื่อให้พระประสงค์ของพระบิดาสำเร็จ
- 1 พระองค์ไม่ได้ถูกหัวเราะเยาะหรือสงสารเพราะคำพูดเหล่านี้ แต่พระองค์ทรงถูกเกลียดชังด้วยความเกลียดที่ซาตานและนรกจะเค้นมาได้
  - 2 และความผิดเดียวเท่านั้นของพระองค์คือ การที่พระองค์ทรงทำตามพระประสงค์ของพระบิดา

6 การรับใช้ของเขามีความล้มเหลวแต่ภายนอกเป็นจุดเด่น

- ก เพลงคร่ำครวญ 1:1 กรุงที่คับคั่งด้วยพลเมืองมาอ้างว่างอยู่ได้หนอ กรุงที่รุ่งเรืองอยู่ท่ามกลางประชาชาติมากมายเป็นดั่งหญิงม่ายหนอ กรุงที่เป็นดั่งเจ้าหญิงท่ามกลางเมืองทั้งหลายก็กลับเป็นเมืองขึ้นเขาไป
- 2 กรุงนั้นร่ำไห้สะอื้นในราตรีกาล และน้ำตาของเธอก็อาบแก้ม เธอจะหาใครท่ามกลางคนที่รักเธอให้มาปลอบเธอก็หาไม่พบ บรรดาพวกเพื่อนของเธอสิ้นทุกคนได้ทรยศต่อเธอ เขาทั้งปวงกลับเป็นศัตรูของเธอ
- 3 **ยูดาห์ได้ถูกกวาดไปเป็นเชลย** ได้รับความทุกข์ใจ ต้องทำงานอย่างทาส เธอต้องพำนักอยู่ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย เธอไม่พบที่หยุดพักสงบเลย บรรดาผู้ข่มเหงได้ไล้ทันเธอเมื่อเวลาเธอทุกข์ใจ

- ข ภารกิจหลักของเยเรมีย์คือ การเตือนพลไพร่ของพระเจ้าถึงความชั่วช้าของพวกเขาและการตีสอนของพระเจ้าอันเป็นผลที่ตามมา
- 1 และเกิดอะไรขึ้นเพราะการรับใช้ของเขา?
  - 2 เขาถูกเกลียดชังและถูกปฏิบัติราวกับเป็นคนขายชาติ เขาถูกจับและขังคุกกรวกกับเป็นอาชญากรคนหนึ่ง
  - 3 และในพระธรรมเพลงคร่ำครวญ เราพบว่ากรรับใช้ของเขาได้เจอกับการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยของพวกยิวโดยคนบาบิโลน คนนับร้อยถูกฆ่าตายและคนนับพันถูกนำตัวไปเป็นเชลยตามที่เยเรมีย์ได้พยากรณ์ไว้ไม่มีผิด
  - 4 หลายคนอยากเป็นเอลียาห์ตอนที่เขาเรียกไฟลงมาจากสวรรค์ หรืออยากเป็นโมเสสตอนที่เขาแยกทะเลแดง
  - 5 แต่ใครเล่าที่สติดีๆอยากเป็นเยเรมีย์ผู้ซึ่งการรับใช้ของเขาลงเอยด้วยการที่พลไพร่ของพระเจ้าถูกพิชิตและถูกทำให้อับอายขายหน้า?
  - 6 แน่แน่นอนที่การรับใช้ของเขาดูเหมือนว่าจะมีแต่ความโศกเศร้าและความหายนะ
- ค การรับใช้ของพระเยซูคริสต์ก็ดูเหมือนว่าไม่ประสบความสำเร็จมากนักเช่นเดียวกัน
- 1 พระองค์เสด็จมาเสนอตัวเป็นพระเมสสิยาห์ – และข้อเสนอของพระองค์ก็ลงเอยด้วยพระศพของพระองค์ที่โศกเลือดแฉวนอยู่บนไม้กางเขน
  - 2 คริสตจักรเล็กๆของพระองค์นั้นประกอบไปด้วยสมาชิก 12 คนกลับลดจำนวนลงเหลือ 11 คนอย่างรวดเร็วเมื่อสมาชิกคนหนึ่งฆ่าตัวตาย – และ 10 คนจาก 11 คนก็หันหลังให้กับผู้นำของเขา
- ง แต่สิ่งที่เราควรจดจำไว้ก็คือว่า การรับใช้ของพระเยซูคริสต์และของเยเรมีย์ต้องไม่ถูกวัดด้วยสถานการณ์แวดล้อมต่างๆ แต่ถูกวัดด้วยความเชื่อฟัง
- 1 การรับใช้ของเยเรมีย์ไม่ใช่การทำให้พลไพร่ของพระเจ้าหันกลับมาหาพระองค์ แต่เป็นการประกาศข้อความของพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ และเขาก็ทำตามนั้น
  - 2 การรับใช้ของพระเยซูคริสต์ไม่ใช่การบังคับให้คนทั้งโลกยอมรับพระองค์ว่าเป็นพระเมสสิยาห์ของพวกเขา แต่เป็นการทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา และพระองค์ทรงทำตามนั้น
  - 3 และความสำเร็จของชีวิตคริสเตียนก็ไม่ได้วัดด้วยสภาพการณ์แวดล้อมต่างๆหรือ “ผลลัพธ์” ที่น่าพอใจต่างๆ แต่วัดด้วยการปฏิบัติตามน้ำพระทัยพระเจ้า

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 87
"เอเสเคียล – คนที่แตกต่างของพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 เราทราบน้อยมากเกี่ยวกับเอเสเคียลเพราะชื่อของเขาปรากฏเพียงสองครั้งในพระคัมภีร์
- 2 แต่จากพระธรรมเล่มนี้ที่พระเจ้าทรงใช้เขาเขียน เราสามารถเรียนรู้คุณสมบัติบางอย่างเกี่ยวกับชีวิตของเขา ซึ่งทำให้เขาเป็นที่ชื่นชมในฐานะบุคคลสำคัญในพระคัมภีร์

- 1 เขาเป็นคนที่มีความมุ่งมั่นมาก ๆ
  - ก เอเสเคียล 3:5 เพราะเราได้ใช้เจ้าไปหาชนชาติที่พูดภาษาต่างดาวและภาษาที่พูดยาก แต่ให้ไปหาวงศ์วานอิสราเอล
  - 6 มิใช่ให้ไปหาชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่พูดภาษาต่างดาวและภาษาที่พูดยาก เป็นคำที่เจ้าจะเข้าใจไม่ได้ ที่จริงถ้าเราใช้เจ้าไปหาคนเช่นนั้น เขาทั้งหลายจะฟังเจ้า
  - 7 แต่วงศ์วานอิสราเอลจะไม่ยอมฟังเจ้า เพราะเขาไม่ยอมฟังเรา เพราะวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นเป็นคนหัวแข็งและจิตใจคือหิน
  - 8 ดูเถิด เราได้กระทำให้น้ำของเจ้าขมขื่นต่อน้ำของเขา และให้น้ำฝางของเจ้าซึ่งขมขื่นต่อน้ำฝางของเขา
  - 9 เราได้กระทำให้น้ำฝางของเจ้าแข็งขันอย่างเพชรที่แข็งกว่าหินเหล็กไฟ อย่ายกนิ้วเลย อย่าย้อถอยเมื่อเห็นหน้าเขา เพราะเขาเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ"
  - ข ในคำบรรยายของพระเจ้าเกี่ยวกับผู้พยากรณ์เอเสเคียล เราพบความจริงที่สำคัญยิ่ง
    - 1 พระเจ้าทรงสร้างคนที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ที่พระเจ้านำไว้ในพระทัยพระองค์
    - 2 เอเสเคียลถูกพระเจ้าลิขิตและแต่งตั้งให้เป็นผู้พยากรณ์เพื่อกล่าวโทษความบาปของศาสนาประจำชาติในสมัยนั้นรวมถึงการที่พลไพร่ของเจ้ามีศีลธรรมที่เสื่อมทราม
  - ค พลไพร่จะมีการตอบรับอย่างไร?
    - 1 พระเจ้าทรงทราบอยู่แล้วว่าพวกเขาจะไม่ยอมฟัง พระองค์ทรงทราบว่าพวกเขาจะยังทำชั่วต่อไป ด้วยใจที่เย่อหยิ่ง
    - 2 และเพราะการตอบรับแบบนี้ของพวกเขา พระเจ้าจึงทรงเลือกคนให้เหมาะกับงาน นั่นคือคนที่ต้องใจแข็งและหัวแข็งพอๆกับผู้คนที่เขาต้องประกาศ
  - ง และสำหรับคริสเตียนทุกคน เราต้องเรียนรู้จากชีวิตของเอเสเคียลและภารกิจของเขาที่ว่าพระเจ้าทรงสร้างเราในแบบที่พระองค์ทรงต้องการให้เราเป็น

- 1   นั่นจึงเป็นเหตุที่ว่าทำไมในชีวิตสมรสส่วนใหญ่ที่เข้มแข็งที่สุดและมีความสุขที่สุดที่คุณจะหาได้
คุณจะพบว่า “เกิดการต่อต้านจริงๆ”
- 2   จุดแข็งของสามีจะถูกจับคู่กับจุดอ่อนในเรื่องเดียวกันของภรรยา และจุดอ่อนของสามีจะถูกชดเชย
ด้วยจุดแข็งของภรรยา
- 3   พระเจ้าทรงสร้างประชากรของพระองค์ให้มีบุคลิกเป็นของตัวเอง พระองค์จึงทรงเลือกที่พระองค์
ทรงต้องการให้พวกเขาไปประชุมที่คริสตจักรไหน ทรงต้องการให้พวกเขาทำอย่างไรกับชีวิตของตน
ให้พวกเขาแต่งงานกับใคร ฯลฯ

2   เขาเป็นคนที่มีความกรุณาสูง

- ก   เอเสเคียล 3:14 พระวิญญาณก็ยกข้าพเจ้าขึ้นและพาข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าก็ไปด้วยความขมขื่น ใจข้าพเจ้า
เดือดร้อน พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็นักอยู่บนข้าพเจ้า
- 15 ข้าพเจ้าจึงมาถึงพวกที่เป็นเชลยที่เทลฮาบิบ ผู้ที่อาศัยอยู่ที่ริมแม่น้ำเคบาร์ และที่ที่เขานั่งอยู่ข้าพเจ้า
ก็นั่งอยู่ และยังคงอยู่อย่างมีนัยสำคัญท่ามกลางเขาเจ็ดวัน
- ข   เพราะพระองค์ทรงทราบว่าเอเสเคียลจะต้องเจอกับภารกิจหนักในการไปประกาศแก่พลไพร่ของพระองค์
พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้ผู้พยากรณ์ของพระองค์ทนทุกข์กับความยากลำบากแบบเดียวกับที่พลไพร่ของ
พระองค์เผชิญในการตกไปเป็นเชลย
- 1   เราไม่เห็นผลลัพธ์เกิดขึ้นในใจของพลไพร่ เพราะพวกเขายังไม่ยอมกลับใจและไม่ยอมทิ้ง
ความบาปของตนเหมือนเดิม
  - 2   แต่เราพบข้อดีใหญ่ยิ่งในใจของผู้พยากรณ์ท่านนี้ เพราะเขาสามารถก่อเกิดใจที่แตกสลาย
และเข้าใจความเจ็บปวดของคนเหล่านั้นที่เขาไปประกาศ ซึ่งเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการ นั่นคือ
ผู้ที่ดำเนินตามพระทัยพระองค์
- ค   เพราะเหตุนี้เอง พระเจ้าจึงต้องให้พลไพร่ของพระองค์ทนทุกข์ด้วยปัญหาแบบเดียวกัน โรคภัยไข้เจ็บ
แบบเดียวกันเพื่อที่ว่าพวกเขาจะสามารถมีประสบการณ์กับความกลัว ความสับสน และการทดลอง
แบบเดียวกัน
- มัทธิว 5:45 จงทำดังนี้เพื่อท่านทั้งหลายจะเป็นบุตรของพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ เพราะว่า
พระองค์ทรงให้ดวงอาทิตย์ของพระองค์ขึ้นส่องสว่างแก่คนดีและคนชั่ว และให้ฝนตกแก่คนชอบธรรม
และแก่คนอธรรม

3   เขาเป็นคนที่มีความรับผิดชอบใหญ่ยิ่ง

- ก   เอเสเคียล 3:17 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำให้เจ้าเป็นยามเฝ้าวังศ์วานอิสราเอล เจ้าได้ยิน
ถ้อยคำจากปากของเราเมื่อไร เจ้าจงกล่าวคำตักเตือนเขาจากเรา

18 ถ้าเราจะบอกแก่คนชั่วว่า 'เจ้าจะต้องตายแน่ๆ' และเจ้าไม่ตักเตือนเขาหรือกล่าวเตือนคนชั่วให้ละทิ้งทางชั่วของตนเสีย เพื่อจะช่วยชีวิตเขาให้รอด คนชื่อนั้นจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เราจะเรียกร้องโลหิตของเขาจากมือของเจ้า

19 แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชั่วและเขามีได้หันกลับจากความชั่วของเขา หรือจากทางชั่วของเขา เขาจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เจ้าจะได้ช่วยชีวิตของเจ้าให้รอดพ้นมาได้

ข น้อยคนนักที่เข้าใจถึงความรับผิดชอบใหญ่ยิ่งที่นักเทศน์มี เพราะพวกเขาถูกแยกตั้งไว้เพื่อเป็นคณยามในนามของพระเจ้า

1 มีหลายคนในคริสตจักรของเราที่มีปัญหาในการยอมรับพันธกิจนี้ เพราะพวกเขามองว่านักเทศน์เป็นคนที่คอยจ้องจับผิดสิ่งที่ไม่ถูกต้องในชีวิตของพวกเขาตลอดเวลา

2 และนักเทศน์หลายคนหลีกเลี่ยงที่เยี่ยมพระนี่พระนอมตำแหน่งคณยามของตัวเอง โดยเลือกที่จะเอาใจคนมากกว่าที่จะทำตามหน้าที่ของตนในการกล่าวโทษความบาป ซึ่งเป็นสิ่งที่พอพระทัยพระเจ้ามากกว่า

ค ถึงแม้ว่าการเป็นที่นิยมชมชอบอาจเป็นสิ่งที่น่ายินดีเพียงชั่วคราว แต่นักเทศน์ทุกคนจะต้องเจอกับการสัมภาษณ์ตัวต่อตัวที่พระเจ้าจะทรงสำรวจความทุ่มเทของพวกเขาในฐานะคณยามของพระองค์ ซึ่งยืนอยู่บนกำแพงของคริสตจักรท้องถิ่นนั้นๆ

ง คริสตจักรจะช่วยเหลือนักเทศน์ของตนให้ปฏิบัติงานอันยิ่งใหญ่ได้อย่างไรบ้าง?

1 ปฏิบัติต่อเขาในฐานะคนของพระเจ้าและไม่ใช่ว่าในฐานะศัตรู

2 อธิษฐานเผื่อเขาให้ข้อสงสัยต่อหน้าที่ของเขาในการกล่าวโทษความบาป

3 ดำเนินชีวิตของตนให้สอดคล้องกับพระคัมภีร์ที่ถูกเทศนา

4 เขาเป็นคนที่เชื่อฟังมากๆ

ก เอลเศียล 13:1 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย **เจ้าจงพยากรณ์กล่าวโทษผู้พยากรณ์**ของอิสราเอลที่พยากรณ์ และกล่าวแก่คนเหล่านั้นที่พยากรณ์ตามอำเภอใจของตนว่า 'จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์'

3 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า **วิบัติแก่ผู้พยากรณ์ใจเดาเหล่า ผู้ติดตามวิญญาณของตนเอง และไม่เคยได้เห็นอะไรเลย**

ข เอลเศียล 22:23 และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

24 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับแผ่นดินนั้นว่า **เจ้าเป็นแผ่นดินที่ไม่ได้รับการชำระ หรือฝนมิได้ชะในวันพิโรธ**

25 **มีการวางแผนร้ายระหว่างพวกผู้พยากรณ์**ท่ามกลางแผ่นดินนั้น เป็นเหมือนสิ่งโตคำรามฉีกเหยื่ออยู่ เขาทั้งหลายกินชีวิตมนุษย์ เขาริบทรัพย์สมบัติและสิ่งประเสริฐไป เขาได้กระทำให้มีหญิงม่ายเกิดขึ้นมากมายท่ามกลางแผ่นดินนั้น

ค นี่ไม่ใช่เรื่องที่ทำงานง่ายเลย นั่นคือ การเทศนากล่าวโทษพวกผู้พยากรณ์ที่เป็นที่ชื่นชอบของผู้คน

- 1 คนพวกนี้ก็มีเสียง พวกเขาถือทิพพเหมือนกัน และพวกเขาจะใช้ธรรมาสน์ของตนเพื่อปลุกกระดมผู้ฟังให้ต่อต้านเอเสเคียลแน่นอน
- 2 พอได้ยินคำกล่าวโทษอันรุนแรงของเอเสเคียล ผู้พยากรณ์ทุกคนที่มีความผิวดมมือกันและเริ่มโจมตีเขาต่อหน้าผู้คนที่อย่างร้ายกาจ
- 3 แต่เอเสเคียลก็สัต์ยชื่อในการเทศนาตามที่พระเจ้าทรงบัญชาให้เขาเทศนา

5 เขาเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นมาก

- ก เอเสเคียล 22:30 และเราก็แสวงหาสักคนหนึ่งในพวกเขาซึ่งจะสร้างรั้วต้นไม้และยืนอยู่ในช่องโหว่ต่อหน้าเราเพื่อแผ่นดินนั้น เพื่อเราจะมีได้ทำลายมันเสีย แต่ก็หาไม่ได้สักคนเดียว
  - 31 ฉะนั้นเราจึงเทความกริ้วของเราลงเหนือเขา เราได้เฝ้าผลาญเขาด้วยเพลิงพิโรธของเรา เราได้ตอบสนองตามการประพฤติของเขาเหนือศีรษะเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ"
- ข เอเสเคียล 24:18 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพูดกับประชาชนตอนเช้า และภรรยาของข้าพเจ้าก็สิ้นชีวิตตอนเย็น รุ่งเช้าขึ้นข้าพเจ้าก็กระทำอย่างที่ว่าข้าพเจ้ารับพระบัญชา
- ค ความตายไม่เคยมาถูกกาลเทศะเลย
  - 1 สำหรับอาดัมและเอวา ความตายของอาแบลบุตรชายของพวกเขามาถึงในเวลาที่เขาทำกำลังพยายามทำใจกับความปวดร้าวของการถูกขับออกมาจากสวนเอเดน
  - 2 สำหรับมาโนอาห์และภรรยาของเขา การเสียชีวิตของแซมสันบุตรชายของพวกเขาได้มาถึงในเวลาที่เขาควรที่จะมีความสุขกับชีวิตวัยหนุ่มและการที่ถูกหลานได้มาเยี่ยมญาติตายาย
  - 3 สำหรับเหล่าศิษย์ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ผู้นำของพวกเขาหนุ่มเกินกว่าที่จะตาย เขากำลังตีมูลค่ากับการเป็นที่ชื่นชอบท่ามกลางผู้คนอยู่เลย และการเสียชีวิตของเขาก็มาถึงเร็วเกินไปและน่าเศร้าเกินไป
  - 4 การเสียชีวิตของเด็กทารกก่อให้เกิดคำถามว่า "ทำไม" อย่างเป็นทางการอัตโนมัติ เพราะพวกเขายังไม่เคยมีโอกาสได้สนุกกับชีวิตเลย
  - 5 การเสียชีวิตของเด็กวัยรุ่นก่อให้เกิดคำถามเดียวกัน เพราะศักยภาพที่ยังไม่ได้รับการเติมเต็มของพวกเขา และเป้าหมายที่จะไม่มีวันเป็นจริงได้
- ง ไม่มีเวลาที่ง่ายหรือสะดวกเลยสำหรับความตายที่จะมา และมันก็เป็นเช่นนั้นด้วยสำหรับภรรยาของเอเสเคียล เพราะมันมาในช่วงการรับใช้ที่งานชุกและสำคัญยิ่ง เธอคงเป็นคนให้กำลังใจเขาและเป็นเหมือนเซียร์ลีดเดอร์ของเขาอย่างไม่ต้องสงสัย แม้คนอื่นจะไม่ยอมรับคำเทศนาของเขา อย่างน้อยภรรยาของเขาก็ยอมรับเขาว่าเป็นฮีโร่ของเธอและเป็นกระบอกเสียงของพระเจ้า
- จ และพอทราบข่าวการเสียชีวิตของภรรยา เอเสเคียลก็ใช้เวลาในวันต่อมาในการจัดการธุระของพระเจ้า
  - 1 นี่สะท้อนให้เห็นถึงความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งในหมู่คนที่ไปคริสตจักร
  - 2 คริสตจักรมักเป็นที่ๆคนไปเวลาที่ทุกอย่างเรียบร้อยดี และหลายคนไปคริสตจักรเพื่อโชว์รถของตัวเอง เสื้อผ้าของตัวเอง หรือความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆในชีวิตของตัวเอง

- 3 แต่เมื่อเกิดปัญหา หลายคนก็เลิกไปประชุมที่คริสตจักรเพราะความอับอายหรือความท้อแท้ และนั่นก็เป็นเวลาที่พวกเขาต้องการคำเทศนาและการสามัคคีธรรมในทางพระเจ้ามากที่สุด

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 88
"ดาเนียล - ชายผู้เป็นที่รักมาก"
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 น้อยคนนักในพระคัมภีร์ที่มีฐานะเทียบเท่าดาเนียล เพราะเขาเป็นผู้ที่ทั้งคนและพระเจ้าชื่นชมและให้ความเคารพ
- 2 ในบทเรียนนี้ เราจะสำรวจลักษณะอุปนิสัยต่างๆที่ทำให้ดาเนียลได้รับความไว้วางใจจากบรรดากษัตริย์ทั้งยังเป็นที่ยรักของพระเจ้าด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่โดดเด่นเหลือเกินตลอดชีวิตอันยืนยาวของเขา

1 เขาเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นส่วนตัว

ก ดาเนียล 1:8 แต่ดาเนียลตั้งใจไว้ว่าจะไม่กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยอาหารสูงของกษัตริย์ หรือด้วยเหล้าองุ่นซึ่งพระองค์ดื่ม เพราะฉะนั้นเขาจึงขอหัวหน้าขันทีให้ยอมเขาที่ไม่กระทำตัวให้เป็นมลทิน

ข เราได้เห็นอุปนิสัยของดาเนียลเป็นครั้งแรกในสถานการณ์ที่ดูเหมือนไม่สำคัญเลย เมื่อผู้ถูกกวาดต้อนกลุ่มใหม่กำลังถูกแยกตัวและจัดกลุ่มตามความมีประโยชน์ของพวกเขา

1 ดาเนียลถูกเลือกให้เป็นทาสที่มีการศึกษา เขาจึงได้รับอาหารของคนเคลเดียส่วนที่ดีที่สุด อย่างไรก็ตามดาเนียลเห็นว่าอาหารเหล่านี้เป็นการอะลุ่มอล่วยต่อการเลี้ยงดูแบบชาวฮิวของเขา เขาจึงขอกินผักธรรมดาๆแทน โดยขออย่างสุภาพแต่หนักแน่น

2 “อาหารสูงของกษัตริย์” เหล่านี้คืออะไร?

ก มันอาจเป็นเนื้อหมู กุ้งมังกร หรือปลาตุก

ข และถึงแม้ว่าอาหารเหล่านั้นอาจฟังดูน่ากินสำหรับเรา สำหรับคนฮิวแล้วอาหารเหล่านี้ถือเป็นสิ่งต้องห้าม

ค พระราชบัญญัติ 14:8 และหมูด้วยเพราะหมูมีกีบเท้าแต่ไม่เคี้ยวเอื้อง จึงเป็นสัตว์มลทิน แก่ท่าน ท่านอย่ารับประทานเนื้อของมัน และซากของมันท่านก็อย่าแตะต้อง 9 ในบรรดาสัตว์น้ำทั้งสี่ขาที่ท่านรับประทานสัตว์เหล่านี้ได้ คือ สัตว์ใดๆที่มีครีบและเกล็ด ท่านรับประทานได้

10 แต่สัตว์ใดๆที่ไม่มีครีบและเกล็ดท่านอย่ารับประทาน เป็นสัตว์มลทินแก่ท่าน

ค ข้อห้ามด้านอาหารเหล่านี้ถูกจัดออกไปแล้วเมื่อแง่มุมด้านพิธีกรรมของพระราชบัญญัติสิ้นสุดลงที่ไม์กาเซน แต่สำหรับดาเนียล ข้อห้ามเหล่านี้ยังมีผลบังคับให้อยู่ในตอนนั้น

1 แต่ในกรุงบาบิโลนที่ห่างไกลที่ “คนอื่นๆก็ยอมจำนนกันทั้งนั้น” จะเป็นอะไรไปถ้าดาเนียลจะกินอาหารที่มีคนนำมาให้?

2 สำหรับดาเนียล มันสำคัญยิ่งเพราะเขากินและดื่มเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

2 เขาเป็นคนที่ไว้ใจได้

- ก ดาเนียล 1:17 ฝ่ายอนุชนทั้งสี่คนนี้ **พระเจ้าทรงประทานสรรพวิทยา** และความชำนาญในเรื่องวิชา ทั้งปวงและปัญญา และดาเนียลเข้าใจในนิมิตและความฝันทุกประการ
- ข เพราะว่าพระเจ้าทรงทราบว่าพระองค์สามารถวางใจดาเนียลในเรื่องเล็กน้อยที่สุดได้ เช่น เรื่องอาหารของเขา พระองค์จึงทรงเลือกที่จะมอบหมายให้เขาดูแลเรื่องที่ใหญ่กว่า เช่น ความรู้ในเรื่องพระเจ้า เป็นต้น
- ค ชีวิตของดาเนียลเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าจนถึงขนาดที่พระองค์ทรงเลือกที่จะให้เขามีความสามารถในการตีความความฝันและนิมิตต่างๆ ซึ่งน่าจะทำให้ดาเนียลกลายเป็นคนที่มั่งคั่งและมีอำนาจมาก
- 1 ทำไมพระเจ้าถึงรู้สึกที่ดาเนียลไว้ใจได้และเขาจะไม่ใช้ความรู้อันมีค่าขนาดนั้นในทางที่ผิดๆ และจะไม่ใช้การแยกแยะฝ่ายวิญญาณของเขาเพื่อชื่อเสียง อำนาจ และเกียรติยศ?
  - 2 เพราะว่าเขาได้แสดงให้เห็นแล้วถึงความเต็มใจที่จะเชื่อฟังพระเจ้าในเรื่องที่เล็กน้อยกว่าเกี่ยวกับอาหารต้องห้ามซึ่งมีบัญญัติไว้ในพระวจนะของพระองค์

3 เขาเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในทางพระเจ้า

- ก ดาเนียล 2:13 เพราะฉะนั้นจึงมีพระราชกฤษฎีกาประกาศไปว่าให้ฆ่านักปราชญ์เสียทั้งหมด เขาจึงเที่ยวหาดาเนียลและพรรคพวกเพื่อจะฆ่าเสีย
- 14 แล้วดาเนียลก็ตอบอารีโอกหัวหน้าราชองครักษ์ผู้ทีออกไปเที่ยวฆ่านักปราชญ์ของบาบิโลน ด้วยถ้อยคำแบบคายนะและปรีชาสามารถ
- 15 ท่านถามอารีโอกหัวหน้าว่า "ไฉนพระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์จึงเร่งร้อนเล่า" แล้วอารีโอกก็เล่าเรื่องให้ดาเนียลทราบ
- 16 แล้วดาเนียลก็เข้าไปเฝ้าและกราบทูลกษัตริย์**ขอให้กำหนดเวลา**เพื่อท่านจะถวายคำแก้พระสุบินแด่กษัตริย์
- ข เมื่อดาเนียลเผชิญหน้ากับความท้าทายในการตีความความฝันของกษัตริย์ เขาก็ขอเวลาด้วยความกล้าหาญเพื่อที่ว่าพระเจ้าจะได้ทรงเปิดเผยให้เขาเห็นความหมายของความฝัน
- ค นี่ไม่ใช่การซื้อเวลาเพื่อยื้อชีวิตเขา แต่เป็นความมั่นใจอย่างสงบว่าพระเจ้าจะทรงทำอะไรสักอย่างที่น่าอัศจรรย์
- 1 เขาถูกช่วยชีวิตให้พ้นจากความตายแล้วเมื่อคนเคลเดียรุกรานยูดาห์และจับเขามาเป็นเชลย
  - 2 เขารอดพ้นจากการต้องกินอาหารสูงของกษัตริย์แล้วเพราะพระเจ้าทรงให้เขาอ้วนท้วนสมบูรณ์จากการรับประทานอาหารที่ธรรมดาๆกว่า
  - 3 และดาเนียลก็กำลังแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจอย่างสงบในพระเจ้าผู้ทรงกระทำสิ่งที่เป็นไปได้เพียงเพราะพระองค์ทรงเคยทำมาก่อนแล้ว
  - 4 เพราะการที่เขาเคยไว้วางใจพระเจ้ามาก่อนและการช่วยให้พ้นของพระเจ้าในครั้งต่อๆมา ดูเหมือนว่าดาเนียลมีสันติสุขในใจว่าทุกอย่างจะต้องผ่านไปได้ด้วยดี

5 และมีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำให้เกิดสันติสุขแบบนั้นได้ เช่น การรู้ว่าทุกอย่างนั้นจะ
ไม่เป็นไรระหว่างคุณกับพระเจ้า

4 เขาเป็นผู้ที่เชื่อในฤทธิ์เดชของการอธิษฐานร่วมกัน

ก ดาเนียล 2:17 แล้วดาเนียลก็กลับไปเรือนของท่าน และ**แจ้งเรื่องให้ฮานันยาห์ มิซาเอล และ
อาซารียาห์สหายของท่านฟัง**

18 และบอกเขาให้ขอพระกรุณาแห่งพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์เรื่องความลึกลับนี้ เพื่อดาเนียลและสหาย
ของท่านจะไม่พินาศพร้อมกับบรรดานักปราชญ์อื่นๆของบาบิโลน

19 ในนิมิตกลางคืนทรงเผยความลึกลับนั้นแก่ดาเนียล แล้วดาเนียลก็ถวายสาธุการแด่พระเจ้าแห่ง
ฟ้าสวรรค์

ข ในการตอบรับต่อสถานการณ์ที่เป็นความเป็นความตาย ดาเนียลรีบแจ้งให้เพื่อนสนิทของเขาทราบทันที
เกี่ยวกับสถานการณ์ดังกล่าว เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้เริ่มอธิษฐานและอาจอดอาหารด้วย

ค นี่เป็นบทเรียนที่ดีสำหรับคริสเตียนทุกคนจนถึงเดี๋ยวนี้ที่ว่า เราจำเป็นต้องให้ตัวเราหอมล้อมไปด้วย
ผู้คนที่รู้วิธีที่จะให้คำอธิษฐานของพวกเขาได้รับคำตอบ

1 ศิษยาภิบาลของคุณควรรอยู่ในรายชื่อคนที่คุณคอยแจ้งให้ทราบตลอดถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น
ในชีวิตของคุณ เพื่อที่ว่าเขาจะได้อธิษฐานเผื่อได้อย่างแน่นอนและเฉพาะเจาะจงสำหรับ
ความต้องการต่างๆของคุณ

2 และถ้าเพื่อนสนิทของคุณไม่ใช่คนที่ คุณจะขอให้อธิษฐานเผื่อได้ จังมันก็ถึงเวลาแล้วที่คุณจะ
หาเพื่อนสนิทคนใหม่

5 เขาเป็นคนถ่อมใจ

ก ดาเนียล 2:25 แล้วอาร์โอบัคก็รับนำตัวดาเนียลเข้าเฝ้ากษัตริย์ และกราบทูลพระองค์ว่า "ข้าพระองค์ได้พบ
ชายคนหนึ่ง ในหมู่พวกที่ถูกกวาดเป็นเชลยมาจากยูดาห์ ชายผู้นี้จะให้กษัตริย์ทรงรู้ค่าแก่พระสุบินได้"

26 กษัตริย์จึงตรัสแก่ดาเนียลผู้ชื่อว่าเบลเทชซาร์ว่า "เจ้าสามารถที่จะให้เราถึงความฝันที่เราได้ฝันนั้น
และค่าแก่ได้หรือ"

27 ดาเนียลกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า "ไม่มีนักปราชญ์ หรือหมอดู หรือโหร หรือหมอดูฤกษ์ยาม
สำแดงความลึกลับซึ่งกษัตริย์ได้ถามแต่พระองค์ได้"

28 **แต่มีพระเจ้าองค์หนึ่งในฟ้าสวรรค์ผู้ทรงเผยความลึกลับทั้งหลาย** และพระองค์ทรงให้กษัตริย์
เนบูคัดเนสซาร์รู้ถึงสิ่งซึ่งจะบังเกิดขึ้นในวาระภายหลัง พระสุบินของพระองค์และนิมิตที่ผุดขึ้นในพระเศียร
ของพระองค์บนพระแท่นนั้นเป็นดังนี้ พระเจ้าข้า

ข ตรงนี้เราเห็นได้ว่าทำไมพระเจ้าถึงทรงสบายพระทัยนักในการให้ดาเนียลมีอำนาจในเรื่องของความรู้
แทนที่จะให้ตัวเองได้หน้า ดาเนียลกลับเบนความสนใจกษัตริย์ไปหาพระเจ้า เพราะการตีความ
อย่างน่าอัศจรรย์ไม่เกี่ยวข้องกับความสามารถของดาเนียลเลย แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า

- ค ด้านหนึ่งในคริสตจักรของเราที่คนจะถ่อมตัวได้ยากที่สุดคือ ด้านของดนตรี
- 1 นักดนตรีมักต้องต่อสู้อยู่เสมอเพราะพวกเขามีของประทานในเรื่องการร้องเพลงหรือการเล่นเครื่องดนตรี หรือพวกเขาใช้เวลาหลายปีในการพัฒนาของประทานจนเริ่มภูมิใจในความสำเร็จของตนเอง
  - 2 สิ่งที่ดีที่สุดที่คริสเตียนจะทำได้คือ การยอมถวายเป็นของประทานและความสามารถต่างๆแต่พระเจ้าและมีท่าทีแบบดาเนียล นั่นคือ ทุกสิ่งที่เขาเรียกได้ว่าเป็นพรสวรรค์ล้วนเป็นของประทานจากพระเจ้าทั้งสิ้น

6 เขาเป็นผู้ที่มีความจงรักภักดีอย่างเหนียวแน่น

ก ต่อเพื่อนๆที่อยู่ในทางพระเจ้าของเขา

- 1 ดาเนียล 2:48 ฝ่ายกษัตริย์ก็พระราชทานยศชั้นสูง และของพระราชทานยิ่งใหญ่เป็นอันมากแก่ดาเนียล และแต่งตั้งให้เป็นผู้ครอบครองหมดเมืองบาบิโลน และเป็นประธานใหญ่ของนักปราชญ์ทั้งสิ้นแห่งบาบิโลน
49 ดาเนียลก็กราบทูลขอต่อกษัตริย์และ**พระองค์ทรงตั้งให้ชัตรีค เมซาคและเอเบตเนโก เป็นผู้จัดการ**ในเมืองบาบิโลน แต่ดาเนียลยังคงอยู่ในราชสำนัก
- 2 ทันทีที่ดาเนียลได้รับการเลื่อนชั้น เขาก็พยายามรวมชื่อเพื่อนๆของเขาให้อยู่ในตำแหน่งใหม่ของเขาทันที ไม่ใช่เพราะว่าเขาเป็น "เพื่อนซี้ปึก" ของเขา แต่เพราะพวกเขาเป็นคนที่อยู่ในทางพระเจ้าซึ่งรักการอธิษฐานซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อกษัตริย์ ต่อดาเนียล และต่อพระเจ้าอย่างมาก

ข ต่อผู้นำของเขา

- 1 ดาเนียล 4:18 ความฝันนี้ตัวเราคือกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้เห็นและ โอ เบลเทซซาร์ ท่านจงกล่าวคำแก้ฝันเถิด เพราะพวกนักปราชญ์ทั้งสิ้นแห่งราชอาณาจักรของเราไม่สามารถที่จะให้คำแก้ความฝันแก่เรา แต่ท่านสามารถ เพราะวิญญาณของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์อยู่ในตัวท่าน" 19 แล้วดาเนียล ผู้มีชื่อว่าเบลเทซซาร์ กิ่งงันอยู่ชั่วโมงหนึ่ง **ความคิดของท่านก็กระทำให้ท่านตกใจ** กษัตริย์ตรัสว่า "เบลเทซซาร์เอ๋ย อย่ทำให้ความฝันหรือคำแก้ความฝันกระทำให้ท่านตกใจเลย" เบลเทซซาร์ทูลตอบว่า "เจ้านายของข้าพระองค์ ขอให้ความฝันนั้นเป็นเรื่อง**ของผู้ที่เกลียดชังพระองค์เกิด** และขอให้คำแก้ความฝันนั้นตกแก่**ปฏิบัติของพระองค์**
- 2 เราไม่ทราบวดาเนียลมีความสัมพันธ์ส่วนตัวแบบไหนกับกษัตริย์ แต่เห็นได้ชัดในพระคัมภีร์ตอนนี้ว่า อุปนิสัยของดาเนียล คือ การที่เขามีความสัมพันธ์แบบมีอาชีพในเรื่องของความจงรักภักดีอย่างเหนียวแน่น
- 3 ความเชื่อแบบคริสเตียนตามพระคัมภีร์บัญชาให้ผู้รับใช้ให้เกียรตินายของตน ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ได้ในที่ทำงาน และบัญชาให้ลูกจ้างให้เกียรตินายจ้างและหัวหน้างานของตน เพราะคนเหล่านี้สมควรได้รับความจงรักภักดีจากเราเช่นเดียวกัน

- ก นั้นหมายความว่า เราต้องทนต่ออะไรที่มีเงื่อนไขหรือผิดกฎหมายที่หัวหน้างาน
หรือนายจ้างเราเป็นผู้กระทำหรือไม่?
- ข ความจงรักภักดีสุดท้ายแล้วต้องขึ้นตรงต่อพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ ถ้ามีอะไรเกิดขึ้นที่
ที่ทำงานซึ่งทำให้คนๆหนึ่งต้องฝ่าฝืนจิตสำนึกผิดชอบของตัวเอง เขาก็มีหน้าที่พูดคุย
เรื่องดังกล่าวกับนายจ้างของตน และถ้าไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง คนๆนั้นก็อาจต้อง
เปลี่ยนงาน

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 89
"ดาเนียล - ชายผู้เป็นที่รักมาก"
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

ในบทเรียนที่แล้ว เราได้สำรวจคุณสมบัติบางประการที่ทำให้ดาเนียลกลายเป็นคนที่ไม่ธรรมดาตรงที่ว่าเขาเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงรักและมนุษย์ให้ความเคารพ

- 1 เขาเป็นผู้ที่สามารถปฏิเสธเงินได้
  - ก ดาเนียล 5:13 เขาจึงนำดาเนียลเข้ามาเฝ้ากษัตริย์ กษัตริย์ตรัสถามดาเนียลว่า "ท่านคือดาเนียลคนนั้นในพวกที่ถูกกวาดเป็นเชลยมาจากประเทศยูดาห์ ที่กษัตริย์เสด็จพ่อของเรานำมาจากยูดาห์หรือ"
14 เราได้ยินว่าท่านมีวิญญูญาณของพระในตัวเอง และท่านมีความสว่าง ความเข้าใจและปัญญาเลิศประจำตัว
15 บัดนี้ เราให้พวกนักปราชญ์ พวกหมอดูมาเข้าเฝ้า เพื่อให้อ่านข้อความนี้ และแปลความหมายให้เรา แต่เขาแปลความหมายของเรื่องราวนี้ไม่ได้
16 แต่เราได้ยินว่าท่านให้คำแปลและแก้ปัญหาคำนี้ บัดนี้ถ้าท่านอ่านข้อความและแปลความหมายให้ได้ จะให้ท่านสวมเสื้อสีม่วง และสวมสร้อยคอทองคำ และจะตั้งท่านให้เป็นอุปราชตรีในราชอาณาจักร"
17 แล้วดาเนียลกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า "ขอทรงเก็บของพระราชทานไว้กับพระองค์เถิด และขอทรงพระราชทานรางวัลแก่ผู้อื่น ฝ่ายข้าพระองค์จะขออ่านข้อเขียนถวายนกษัตริย์ และถวายนกษัตริย์แปลความหมายให้พระองค์ทรงทราบ
  - ข ดาเนียลดูเหมือนว่าจะระวังตัวมาก ๆ ที่จะไม่แสวงหาผลประโยชน์จากความสามารถในการตีความความฝันของเขา ดูเหมือนว่าการที่เขาเต็มใจปฏิเสธเงินทำให้ผู้คนสังเกตเห็น
  - ค แต่ถึงแม้ว่าการกระทำของเขาอาจเป็นเรื่องที่เหมาะสมและมีเกียรติ คริสเตียนไม่ควรมีทัศนคติแบบนี้เหมือนกันหรือเมื่อผู้อื่นเสนอเงินให้?
    - 1 ก่อนอื่น ดาเนียลได้รับการทรงนำจากพระเจ้าให้ทำเช่นนั้นเพื่อที่จะดึงความสนใจไปที่พระเจ้า ในฐานะผู้ทรงตีความความฝัน
    - 2 ประการที่สองคือ เงินไม่ใช่สิ่งที่เขาอธิษฐานขอ มันจึงไม่ใช่สิ่งที่เขาต้องการ
    - 3 ประการที่สามคือ พระเจ้ามักเลือกที่จะตอบสนองความต้องการของพลไพร่ของพระองค์ผ่านทาง การให้ของผู้อื่น ถึงแม้ว่าศักดิ์ศรีอาจบอกให้ทำอีกอย่าง แต่บางครั้งการรับของให้ก็เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเพื่อที่จะไม่ขโมยพระพรไปจากผู้ให้
- 2 เขาเป็นผู้ที่มีทัศนคติยิ่งใหญ่

- ก ดาเนี่ยล 6:1 ดาเรอัสพอพระทัยที่จะทรงแต่งตั้งอุปราชหนึ่งร้อยยี่สิบคนขึ้นเหนือราชอาณาจักร เพื่อจะให้ปกครองอยู่ที่วราชอาณาจักร
- 2 และทรงตั้งอภิสรรณตรีสามคนอยู่เหนือ มีดาเนี่ยลเป็นอภิสรรณตรีคนแรก เพื่อให้อุปราชรายงานติดต่อ เพื่อกษัตริย์จะได้ทรงขาดประโยชน์
- 3 แล้วดาเนี่ยลคนนี้ก็มีความกลัวว่าอภิสรรณตรีอื่นๆและอุปราช เพราะ**วิญญานเลิศติดกับท่าน** และกษัตริย์ก็ทรงหมายพระทัยจะทรงแต่งตั้งท่านให้ครอบครองเหนือราชอาณาจักรนั้นทั้งหมด
- ข นำสังเกตว่าการที่ดาเนี่ยลจะได้รับการเลื่อนขั้นใหญ่โตนั้น เขาไม่ต้องหันไปพึ่งกลยุทธ์ทางการเมือง หรือการใส่ร้ายเพื่อที่จะมีชัยเหนือคนอื่นแต่อย่างใด
- 1 แทนที่จะทำเช่นนั้น เขากลับรักษาคำพยานในทางพระเจ้าในฐานะเป็นคนที่ทุ่มเทและทำงานหนัก และปล่อยให้จรรยาบรรณในการทำงานหนักของเขาพูดแทน
  - 2 นี่ทำให้เรานึกถึงความสำคัญของการมีชีวิตเป็นคำพยานที่ดีในที่ทำงานซึ่งเป็นที่ๆเราควร ขวนขวายที่จะนำคนมาถึงพระเจ้าได้โดยนำเขามาถึงตัวเราเองก่อน
  - 3 คุณจะมีอุปนิสัยแบบไหนในที่ทำงาน?
  - 4 สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ คุณจะได้รับการประเมินแบบไหนจากคริสตจักรของคุณ?
    - ก คนๆนี้มาประชุมเป็นประจำไหม? เขามาถึงตรงเวลาหรือมาสายเป็นประจำ? เขาซื่อสัตย์ ในการถวายสิบลดไหม?
    - ข ถึงแม้ว่าคนๆหนึ่งอาจรู้สึกดีเกี่ยวกับชื่อเสียงในที่ทำงานของตน แต่คำพยานที่สำคัญที่สุดคือ คำพยานต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า
- 3 เขาเป็นคนที่ดี
- ก ดาเนี่ยล 6:4 อภิสรรณตรีและอุปราชทั้งหลายจึงหามูลเหตุฟ้องดาเนี่ยลในเรื่องเกี่ยวกับราชอาณาจักร **แต่ก็หามูลเหตุหรือความผิดไม่ได้** เพราะท่านเป็นคนสัตย์ซื่อ จะหาความพาลหรือความผิดใน ท่านมิได้เลย
- ข ช่างเป็นคำพยานที่ยอดเยี่ยมอะไรเช่นนี้
- 1 ไม่ว่าพวกเขาจะส่งดูชีวิตของดาเนี่ยลมากขนาดไหน มันก็ไม่มีอะไรเลยที่บ่งบอกว่าดาเนี่ยล ทำผิด
  - 2 นี่หมายความว่าเขาเป็นที่รักของทุกคนหรือ? ไม่เลย อันที่จริงแล้วเขาเป็นที่เกลียดชังและดูหมิ่น เพราะเขาเป็นคนที่ซื่อสัตย์เหลือเกิน ใครจะมาขโมยจากคลังทรัพย์ของกษัตริย์ก็ไม่ได้เมื่อดาเนี่ยล ดูแลกิจการของกษัตริย์อยู่ พวกนักการเมืองหัวขโมยเหล่านี้จึงหาทางที่จะกำจัดดาเนี่ยล
- ค ในประเด็นที่แล้ว เราดูไปแล้วว่าเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อนๆของคุณจะพูดอะไรเกี่ยวกับตัวคุณ คราวนี้ศัตรู ที่ร้ายกาจที่สุดของคุณจะพูดอะไรเกี่ยวกับตัวคุณ?

4 เขาเป็นคนที่ไม่ยอมหงอ

ก ดาเนียล 6:8 โอ ข้าแต่กษัตริย์ บัดนี้ขอพระองค์ออกพระราชกฤษฎีกา และลงพระนามในหนังสือสำคัญ เพื่อจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ตามกฎหมายของคนมีเดียและคนเปอร์เซีย ซึ่งจะแก้ไขหาได้ไม่"

9 เพราะฉะนั้นกษัตริย์ดาริอัสจึงทรงลงพระนามในหนังสือสำคัญและพระราชกฤษฎีกา

10 เมื่อดาเนียลทราบว่าลงพระนามในหนังสือสำคัญนั้นแล้ว ท่านก็ไปยังเรือนของท่าน ที่มีหน้าต่างห้องชั้นบนของท่านเปิดตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และท่านก็คุกเข่าลงวันละสามครั้ง อธิษฐานและโมทนาพระคุณต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่าน **ดังที่ท่านได้เคยกระทำมาแต่ก่อน**

ข นี่เป็นภาพที่แสดงถึงภาวะกลืนไม่เข้าคายไม่ออกที่คริสเตียนหลายคนวันหนึ่งอาจต้องเจอ เพราะมันสะท้อนให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างคำสั่งของมนุษย์กับคำสั่งของพระเจ้า

1 ดาเนียลเป็นพลเมืองที่เคารพกฎหมายซึ่งจำใจต้องเลือกระหว่างการให้เกียรติกษัตริย์ หรือการให้เกียรติพระเจ้า

2 เมื่ออาจารย์โรลอฟฟ์ไม่ยอมรับใบอนุญาตที่ให้เปิดบ้านเลี้ยงเด็กของเขาในรัฐเท็กซัส ข้าพเจ้าก็รู้สึกโกรธใจเพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่ทรงอำนาจนั้นพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น

3 อะไรเป็นคำตอบของเขาเมื่อถูกถามว่าทำไมเขาถึงไม่ยอมเชื่อฟังผู้ที่มีอำนาจเหนือเขา?

เขาแค่บอกว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุด และหากอำนาจหนึ่งขัดกับอีกอำนาจหนึ่ง เขาก็จะเลือกยอมจำนนให้กับอำนาจที่เหนือกว่าเสมอ

5 เขาเป็นผู้ที่ปฏิเสธตัวเอง

ก ดาเนียล 10:2 ในคราวนั้น ข้าพเจ้าดาเนียล**เป็นทุกข์อยู่สามสัปดาห์**

3 ข้าพเจ้าไม่ได้รับประทานอาหารอร่อย เนื้อหรือน้ำองุ่นก็มิได้เข้าปากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้ชโลมน้ำมัน ตัวเลยตลอดสามสัปดาห์

ข ถึงแม้ว่าดาเนียลอาศัยอยู่ในห้องพระโรงกษัตริย์ที่หรรษาโอ้อ่า แต่เขาก็เป็นคนที่มึนงงและเหนื่อยง่าย เพราะกฎหมายของคนเปอร์เซียระบุไว้ว่าห้ามมิให้ผู้ใดที่มีสีหน้าโคกเคร้าเข้าเฝ้ากษัตริย์ ดูเหมือนว่าดาเนียลเลือกที่จะอดอาหารส่วนหนึ่งซึ่งก็เป็นการอดอาหารที่พระเจ้าทรงเห็นชอบ นั่นคือการรับประทานแต่ผักหรืออาหารบางอย่างเท่านั้น

1 ชาร์ลส์ เวสลีย์ (ผู้นำชาวอังกฤษของคริสตจักรเมธอดิสต์) เป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นคงและเป็นผู้ที่รับประทานแต่ขนมปังและน้ำในช่วงการอดอาหารของเขา

2 องค์ประกอบที่สำคัญไม่ได้อยู่ตรงการจำกัดการรับประทานอาหารมากเท่ากับการเต็มใจที่จะปฏิเสธเนื้อหนังเพื่อเห็นแก่มนุษย์ฝ่ายวิญญาณ

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 90
"โฮเซยา – ภาพเหมือนความรักของพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 โฮเซยาอาจเป็นพระธรรมเล่มที่ไม่ธรรมดาที่สุดในพระคัมภีร์ตรงที่ว่านี่เป็นพระธรรมที่บรรยายถึงวิธีที่พระเจ้าทรงให้ผู้พยากรณ์คนหนึ่งไปแต่งงานกับหญิงคนหนึ่งที่พระองค์ทรงทราบว่าจะทำให้ผู้พยากรณ์ใจสลาย
- 2 และเหตุผลที่พระองค์ทรงทำเช่นนั้นก็เพื่อที่จะให้คนๆหนึ่งพยายามแสดงถึงพระทัยที่แตกสลายของพระองค์ และที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ ความรักของพระองค์ที่มีต่อพลไพร่ที่หลงหาย

- 1 เขาแต่งงานกับหญิงคนหนึ่งที่มือติดที่ชั่วร้าย
  - ก โฮเซยา 1:2 เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสทางโฮเซยาเป็นครั้งแรกนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสกับโฮเซยาว่า "ไปสิ **ไปรับหญิงเจ้าชู้มาเป็นภรรยา** และเกิดลูกชู้กับนาง เพราะว่าแผ่นดินนี้เล่นชู้อย่างยิ่ง โดยการละทิ้งพระเยโฮวาห์เสีย"
  - ข ดูเหมือนว่าตอนที่พระเจ้าบอกให้โฮเซยาไปแต่งงานกับหญิงคนนี้ นางก็เป็นหญิงโสเภณีอยู่แล้วในตอนนั้น
    - 1 นั้นหมายความว่า ผู้พยากรณ์ผู้นี้ทราบอดีตของนางแล้ว และเขาก็เต็มใจรับนางและรักนาง และเข้าใจว่าอดีตของนางจบสิ้นไปแล้วและได้รับการยกโทษแล้ว
    - 2 และเมื่อเขาทั้งสองแต่งงานกัน นางโกเมอร์ภรรยาใหม่ของเขาก็อาจตั้งใจที่จะเปลี่ยนชีวิตของตัวเอง แต่ผ่านไปไม่นานเท่าไรนางก็กลับไปสู่วิถีชีวิตแห่งความบาปเหมือนเดิม
  - ค ผ่านทางชีวิตและความเจ็บปวดของโฮเซยา พระเจ้ากำลังพยายามที่จะให้เราได้เข้าใจความปวดร้าวในพระทัยของพระองค์
    - 1 มันคงเป็นชีวิตที่แสนเศร้าและเลวร้ายสำหรับโฮเซยาที่รู้ว่าภรรยาของตัวเองนอกใจเขาอยู่ตลอดเวลา
    - 2 และพระเจ้ำก็ทรงรู้สึกแบบเดียวกันเมื่อเราหยามเกียรติพระองค์ด้วยความไม่สัตย์ซื่อของเรา
      - ก เมื่อเราไปเยี่ยมญาติแทนที่จะไปคริสตจักร เราก็มีความผิดโทษฐานเล่นชู้ฝ่ายวิญญาณ
      - ข เมื่อเราใช้เงินสิบลดของเราเพื่อจ่ายค่าจ้างนงบ้านหรือซื้อของชำแทนที่จะถวายให้พระเจ้า เราก็เป็นคนล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณ
    - 3 และโฮเซยาใจสลายเพราะภรรยาที่ชอบเล่นชู้ของเขาอย่างไร พระเจ้าก็ใจสลายมากยิ่งขึ้นอีก
- 2 เขาจำใจทนต่อความปวดร้าวของการนอกใจ
  - ก โฮเซยา 1:9 และพระเจ้าตรัสว่า "จงเรียกชื่อบุตรนั้นว่า โฉล้มมี **เพราะเจ้าทั้งหลายมิใช่ประชาชนของเรา และเราก็มิใช่พระเจ้าของเจ้า**"

- ข นี่ทำให้เราเห็นถึงการตระหนักรู้ของโฮเซยาเกี่ยวกับความล้มเหลวของภรรยาเขา
- 1 เมื่อบุตรคนนั้นเกิดมา พระเจ้าก็ทรงบอกให้โฮเซยาตั้งชื่อบุตรคนนั้นว่า "โลอัมมี" เพราะเหตุนี้เอง – บุตรคนนั้นไม่ใช่บุตรของเขา และไม่มีสักคนเดียวที่เป็นบุตรของเขาเลย
  - 2 นี่คงเป็นข่าวร้ายสำหรับโฮเซยา ความหวังและความฝันของเขาเกี่ยวกับชีวิตคู่ที่มีความสุขไม่เหลืออีกแล้ว
  - 3 เห็นได้ชัดว่าหญิงคนหนึ่งที่เขาดันมารักสุดหัวใจไม่ได้รักเขาเลย

3 เขาจำใจให้คนอื่นไปส่งข้อความแห่งความรักแทน

- ก โฮเซยา 2:1 "จงเรียกน้องชายของเจ้าว่า 'อัมมี' จงเรียกน้องสาวของเจ้าว่า 'รุหะมาห์'
- 2 **จงว่ากล่าวมารดาของเจ้า** จงว่ากล่าวเกิด เพราะนางไม่ใช่ภรรยาของเรา และเราไม่ใช่สามีของนาง ฉะนั้นให้เธอทิ้งการเล่นผู้เสียจากสายตาของเธอ และทิ้งการลวงประเวณีเสียจากระหว่างกันของนาง
- ข เมื่อเขารู้สึกว่าถึงเวลาแล้วที่จะสื่อสารกับภรรยาที่เหินห่างของเขา โปรดสังเกตตรงที่ว่าโฮเซยาไม่ได้พยายามทำเช่นนั้นด้วยตัวเอง แต่เขาใช้ลูกๆ เป็นคนกลางแทน เขาอาจรู้สึกว่ หากใช้วิธีนี้นางอาจเปิดใจรับข้อความมากกว่า
- 1 และเมื่อถึงเวลาแล้วที่พระเจ้าพระบิดาจะพยายามสื่อสารความรักของพระองค์ต่อประชากรที่หลงหายของพระองค์ พระองค์ก็ทรงเลือกใช้คนกลางเช่นกัน
  - 2 มาระโก 12:1 พระองค์จึงเริ่มตรัสแก่เขาเป็นคำอุปมาว่า "ยังมีชายคนหนึ่งได้ทำสวนองุ่น แล้วล้อมรั้วต้นไม้ไว้รอบ เขาได้สกัดบ่อเก็บน้ำองุ่น และสร้างหอฟ้า ให้พวกชาวสวนเช่า แล้วก็ไปเมืองไกล
  - 2 ครั้นถึงฤดูผลองุ่นเขาจึงใช้**ผู้รับใช้คนหนึ่ง**ไปหาคนเช่าสวนนั้น เพื่อเขาจะได้รับส่วนผลของสวนองุ่นจากคนเช่าสวน
  - 3 ฝ่ายคนเหล่านั้นก็จับผู้รับใช้นั้นเสียแล้วไล่ให้กลับไปมือเปล่า
  - 4 อีกครั้งหนึ่งเจ้าของสวนใช้**ผู้รับใช้อีกคนหนึ่ง**ไปหาคนเช่าสวน คนเช่าสวนนั้นก็เอาหินขว้างผู้รับใช้นั้นศีรษะแตก และไล่ให้กลับไปอย่างน่าอับยศ
  - 5 อีกครั้งหนึ่งเจ้าของใช้**ผู้รับใช้ไปอีกคนหนึ่ง** เขาก็ฆ่าผู้รับใช้นั้นเสีย แล้วยังใช้**ผู้รับใช้ไปอีกหลายคน** เขาก็เสียยตีบ้าง ฆ่าเสียบ้าง
  - 6 เจ้าของสวนยังมี**บุตรชาย**ที่รักคนหนึ่ง จึงใช้บุตรคนนั้นไปเป็นครั้งสุดท้าย พูดยว่า 'พวกเขาคงจะเคารพบุตรชายของเรา'
  - 7 แต่คนเช่าสวนพูดกันว่า 'คนนี้แหละเป็นทายาท มาเกิด ให้เราฆ่าเขาเสีย แล้วมรดกนั้นจะตกอยู่กับเรา'
  - 8 เขาจึงพากันจับบุตรนั้นฆ่าเสีย และเอาศพทิ้งไว้นอกสวนองุ่น

- 3 เรื่องราวความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่มีมนุษย์เคยรู้จัก นั่นคือเรื่องของความรักของพระเจ้า ที่มีต่อมนุษย์ ลงเอยด้วยผลลัพธ์แบบเดียวกับที่นางโกเมอร์ตอบสนองต่อความรักของโฮเซยา – มันถูกปิดทิ้งอย่างไม่ไยดี

4 เขาจำใจปฏิบัติต่อคนที่เขารักอย่างรุนแรง

- ก โฮเซยา 2:6 เพราะเหตุนี้ ดูเถิด เราจะเอาไม้หนามกั้นทางของนางไว้ เราจะสร้างกำแพงกั้นนางไว้ เพื่อมิให้นางหาทางของนางพบ
- ข ในขณะที่นี่ยังเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องของโฮเซยาและนางโกเมอร์อยู่ มันก็บ่งบอกว่าถึงแม้ว่าโฮเซยารักภรรยาของเขาขนาดไหน แต่เขาก็จะไม่ยอมให้นางทำผิดๆแ่น
- ค แต่พระคัมภีร์ข้อนี้ น่าจะสะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติของพระเจ้าต่อพลไพร่ของพระองค์ตรงที่ว่า พระเจ้า จะทรงเอาไม้หนามมากั้นทางเราไว้เพื่อที่จะป้องกันเรามีให้หลงหายไป และถ้าเรายังเลือกที่จะปฏิเสธความรักของพระองค์และทิ้งน้ำพระทัยของพระองค์ไป – เราก็จะต้องคลานลอดหนามที่คอยทิ่มแทงเรา เพื่อที่จะได้ใช้ชีวิตตามอำเภอใจตัวเอง
- 1 ชายคนหนึ่งอาจอยากหย่ากับภรรยาของเขา แต่พระเจ้าก็จะทรงเอาหนามแห่งปัญหาทางการเงิน ปัญหาที่ทำงาน ปัญหาสุขภาพ ฯลฯ มากั้นทางเขาไว้เพื่อที่จะให้ชายคนนั้นอยู่กับภรรยาเขาต่อไป
  - 2 เด็กวัยรุ่นคนหนึ่งอาจอยากกบฏต่อพ่อแม่และใช้อิสรภาพของตัวเอง แต่พระเจ้าทรงสัดยชื่อในการที่จะเอาหนามมากั้นทางเขาไว้เพื่อที่จะป้องกันมิให้เขาทำลายชีวิตของตัวเอง
- ง แต่ทั้งๆที่เจอกับขวันทามซึ่งแสดงถึงความรักและความห่วงใยของพระเจ้า หลายคนกลับเลือกหนามแหลมๆ แห่งอิสรภาพมากกว่าความสบายของการอยู่ในน้ำพระทัยพระเจ้า

5 เขาจำใจรอคอยให้นางเปลี่ยนใจ

- ก โฮเซยา 2:14 ดูเถิด เหตุนี้เราจะเกลี้ยกล่อมนาง พานางเข้าไปในถิ่นทุรกันดารและปลดบใจนาง
- 15 เราจะให้นางมีสวนองุ่นที่นั่น กระทำให้หุบเขาอาโคโรเป็นประตูแห่งความหวัง แล้วนางจะร้องเพลงที่นั่น อย่างสมัยเมื่อนางยังสาวอยู่ ดังในสมัยเมื่อนางขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์
- 16 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันนั้นเจ้าจะเรียกเราว่า 'อิซซี' เจ้าจะไม่เรียกเราว่า 'บาอัลลี' อีกต่อไป
- ข โฮเซยาว่าการเอาชนะใจภรรยาของเขาไม่ใช่เรื่องง่าย แต่เขาก็ยังหวังอยู่ลึกๆว่าในอนาคตเขาจะได้เห็นนาง ทั้งวิถีชีวิตที่ชั่วร้ายและกลับมาบ้านเป็นคนใหม่
- 1 โปรดสังเกตการเปลี่ยนชื่อหลังจากการเปลี่ยนแปลงจิตใจครั้งนี้
  - 2 "บาอัลลี" หมายถึง "เจ้านายของฉัน" และบ่งบอกถึงความกลัว ความหวาดหวั่น และความสัมพันธ์ที่ถูกล่วงละเมิดไปแล้วก่อนหน้านี้
  - 3 "อิซซี" หมายถึง "สามีของฉัน" และบ่งบอกถึงความรักและการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ภายในจิตใจ และชีวิตของนางโกเมอร์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวันหนึ่งนางจะมีความสัมพันธ์แบบใหม่กับโฮเซยา และเขาจะได้เป็นสามีของนางอีก

ค ในส่วนของชนชาติอิสราเอล พระเจ้ากำลังรอคอยให้การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นอย่างอดทน แต่การเปลี่ยนแปลงนี้จะยังไม่เกิดขึ้นจนกว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา และพอถึงตอนนั้น "เขาทั้งหลายจะมองดูเราผู้ซึ่งเขาเองได้แทง เขาจึงจะไว้ทุกข์เพื่อท่านเหมือนคนไว้ทุกข์เพื่อบุตรชายคนเดียวของตน และจะร้องไห้อย่างขมขื่นเพื่อท่าน เหมือนอย่างคนร้องไห้อย่างขมขื่นเพื่อบุตรหัวปีของตน" (เศคาริยาห์ 12:10)

6 เขาจำใจได้คนที่ไม่สมควรได้รับการไถ่เลย

ก โสเสยา 3:1 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงไปอีกครั้งหนึ่ง ไปสมานรักกับหญิงคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนรักของชู้และเป็นหญิงล่วงประเวณี เหมือนพระเยโฮวาห์ทรงรักวงศาวานอิสราเอลอย่างนั้นแหละ แม้ว่าเขาจะหลงไหลไปตามพระอื่น และนิยมชมชอบกับชนมลูกของนั้แห่ง"

2 ดังนั้นแหละ ข้าพเจ้าจึงได้ซื้อนางมาเป็นเงินสิบห้าเซเชลกับข้าวบาร์เลย์หนึ่งโฮเมอร์ครึ่ง

3 ข้าพเจ้าจึงพูดกับนางว่า "เธอต้องรอฉันให้หลายวันหน่อย อย่าเล่นชู้อีก อย่าไปเป็นของชายอื่นอีก ส่วนฉันก็จะไม่เข้าหาเธอด้วย"

ข นางโกลเมอร์ตกต่ำลงในความบาปเสียจนนางต้องขายตัวเองไปเป็นทาสเพื่อที่จะเอาชีวิตรอด นางไม่ได้เป็นเจ้าของตัวเองอีกต่อไปแล้ว และนางต้องอยู่ใต้บังคับนายของตน

1 เมื่อโสเสยาทราบว่านางอยู่ในเมืองสะมาเรีย เขาก็ไปที่นั่นและพบนางยืนอยู่บนแท่นประมูลสินค้า พร้อมขายให้แก่ผู้ให้ราคาสูงสุด

2 และในที่สุดเขาก็ซื้อภรรยาของเขากลับมาตามราคา

3 ทั้งสองคนได้กลับมาอยู่ร่วมกันอีก - ไม่ใช่ในฐานะสามีภรรยาเท่านั้น - แต่ในฐานะนายและทาส ในเรือนเบียดด้วย

ค และนี่ก็เป็นภาพที่น่าประทับใจซึ่งแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงทำสำเร็จบนไม้กางเขน เพราะมนุษย์ได้ขายตัวเองให้เป็นทาสของความบาปแล้ว

1 และพระเจ้าพระบิดาคือ ผู้ที่ทรงประมูลวงวิญญานของเรานบนหุบเขาเกะโหลกศิระะ โดยทรงประสงค์ที่จะซื้อหรือไถ่เราให้กลับมาเป็นของพระองค์

2 แต่แทนที่จะจ่ายเป็นเงิน 15 เซเชล พระองค์กลับทรงชำระด้วยเลือด คือ พระโลหิตของพระบุตรองค์เดียวของพระองค์

3 และโดยการทำธุรกรรมนั้นบนไม้กางเขน ผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนก็มีโอกาสเดินจงมือพระเจ้าไปตลอดจนชั่ววันรันดร์ ไม่ใช่ในฐานะผู้รับใช้ของพระองค์ซึ่งถูกซื้อตามราคาเท่านั้น แต่ในฐานะเจ้าสาวชั่ววันรันดร์ของพระองค์ด้วย

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 91
"โยนาห์ – ชายผู้หลบหนี"

บทนำ:

- 1 โยนาห์อาจทำบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่เพื่อพระเจ้าขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ แต่ถึงแม้จะเป็นเช่นนั้น สิ่งที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นก็ถูกบดบังด้วยความล้มเหลวของเขาเกี่ยวกับเมืองนีนะเวห์
- 2 มันเป็นเรื่องน่าเศร้า แต่อาชีพทั้งชีวิตอาจพังทลายและพยานชีวิตของคนดี ๆ อาจแปดเปื้อนเพราะความล้มเหลวเพียงครั้งเดียว และโยนาห์ก็เป็นคนแบบนั้น เพราะเขาเป็นคนที่พระเจ้าและเป็นผู้พยากรณ์ที่ทำผิดในเรื่องหลบหนี และชื่อของเขาก็ถูกเชื่อมโยงการกระทำอันน่าละอายครั้งนั้น

- 1 เขาเลือกวิ่งหนีจากอดีตอันยิ่งใหญ่
  - ก 2 พงษ์กษัตริย์ 14:23 ในปีที่สิบห้าแห่งรัชกาลอามาซียาห์โอรสของโยอาซกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโรโบอัมโอรสของโยอาซกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เริ่มครอบครองในสะมาเรีย และทรงครอบครองอยู่ที่สิบเอ็ดปี 24 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากจากบาปทั้งสิ้นของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป 25 พระองค์ทรงตีเอาดินแดนอิสราเอลคืนมาตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทไกลไปจนถึงทะเลแห่งที่ราบตามพระวอนะของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ซึ่งพระองค์ตรัสโดยผู้รับใช้ของพระองค์คือโยนาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามิทัย ผู้พยากรณ์ผู้มาจากกัธเฮเฟอร์

ข นี่เป็นอะไรที่มักถูกมองข้ามเมื่อเราศึกษาพระธรรมเล่มนี้และชีวิตของโยนาห์

- 1 เรารู้ว่าเขาวิ่งหนี – แต่เราก็มองข้ามข้อเท็จจริงที่ว่า ก่อนที่เขาวิ่งหนี เขาได้ชื่อว่าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า
- 2 มิใช่คนที่ได้ชื่อว่าเป็น “ผู้รับใช้” ของพระเจ้าในพระคัมภีร์ โมเสสถูกเรียกเช่นนั้น โยนาห์ก็เหมือนกัน
- 3 แต่เมื่อเขาวิ่งหนี เขาก็เลือกที่จะให้การรับใช้ก่อนหน้านั้นของเขาถูกฝังเหมือนกับที่นายพลเบนเดกต์ อาร์โนลด์ ทำตอนที่เขาเลือกที่จะทรยศประเทศของตนโดยการวางแผนยกเวสต์พอยต์ให้แก่คนอังกฤษ

- 2 เขาเลือกวิ่งหนีจากสถานที่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก

- ก โยนาห์ 1:1 พระวอนะของพระเยโฮวาห์มาถึงโยนาห์บุตรชายของอามิทัยว่า
  - 2 "จงลุกขึ้นไปยังนีนะเวห์นครใหญ่ และร้องกล่าวโทษชาวเมืองนั้น เหตุความชั่วของเขาทั้งหลายได้ขึ้นมาเบื้องหน้าเราแล้ว"

3 แต่โยนาห์ได้ลุกขึ้นหนีไปยังเมืองทารชิชจากพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ท่านได้ลงไปยังเมืองยัฟฟา และพบกำปั่นลำหนึ่งกำลังไปเมืองทารชิช ดังนั้นท่านจึงชำระค่าโดยสาร และขึ้นเรือเดินทางร่วมกับ เขาทั้งหลายไปยังเมืองทารชิชให้พ้นจากพระพักตร์พระเยโฮวาห์

- ข โปรดสังเกตตรงนี้ว่า โยนาห์ไม่ได้กำลังหนีไปจากสถานที่แห่งหนึ่ง เขากำลังหนีจากบุคคลผู้หนึ่ง
- 1 อีกครั้งที่พระคัมภีร์ตอนนี้บ่งบอกว่า ก่อนที่เขาหนี เขาเคยติดสนิทกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเห็นได้จากข้อเท็จจริงที่ว่า พระเจ้าทรงไล่ตามเขาและไม่ยอมเลิกยุ่งกับเขา
  - 2 เขาหนี – ไม่ใช่จากน้ำพระทัยของพระเจ้าเท่านั้น – แต่หนีจากพระพักตร์พระเจ้าด้วย

3 เขาเลือกวิ่งหนีจากความรับผิดชอบต่อผู้อื่น

ก โยนาห์ 1:5 แล้วบรรดาลูกเรือก็กลัว ต่างก็ร้องขอต่อพระของตน และเขาโยนสินค้าในกำปั่นลงในทะเล เพื่อให้กำปั่นเบาขึ้น แต่โยนาห์เข้าไปข้างในเรือ นอนลงและหลับสนิท

6 นายเรือจึงมาหาท่านและกล่าวแก่ท่านว่า "โอ เจ้าคนซีเฮาเอ๋ย อย่างไรก็ตามนี้ ลูกขึ้นซี จงร้องขอต่อ พระเจ้าของเจ้า ชะรอยพระเจ้านั้นจะทรงระลึกถึงพวกเราบ้าง **เราจะได้ไม่พินาศ**"

ข ยิ่งเขาวิ่งหนีไปไกลมากเท่าไร เขาก็ยิ่งใจแข็งกระด้างมากขึ้นเท่านั้น

- 1 เขาเลือกที่จะให้ทุกคนในเรือต้องตกอยู่ในอันตราย และขณะที่พวกเขากำลังต่อสู้เพื่อเอาชีวิตรอด เขากลับนอนหลับ
- 2 และนั่นเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นธรรมดาเมื่อคนๆหนึ่งเริ่มวิ่งหนีไปจากพระเจ้า เขาได้ไปถึงจุด ที่น่าสมเพชฝ่ายวิญญาณ ซึ่งทำให้เขาหยุดสนใจผู้อื่นที่หลงหาย และเขาเลิกเป็นนักรักษาวิญญาณ

4 เขาเลือกวิ่งหนีไปจากโอกาสในการสำแดงพระคริสต์ในชีวิตของเขา

ก โยนาห์ 1:17 และพระเยโฮวาห์ทรงกำหนดให้ปลาหมึกมาตัวหนึ่งกลืนโยนาห์เข้าไป **โยนาห์ก็อยู่ในท้อง ปลานั้นสามวันสามคืน**

ข พระเจ้าได้ทรงสร้างเราทุกคนมาเพื่อให้ถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า

- 1 โรม 15:5 ขอพระเจ้าแห่งความเพียรและความซื่อใจทรงโปรดช่วยให้ท่านมีน้ำหนึ่งใจเดียวกันตาม อย่างพระเยซูคริสต์
6 เพื่อท่านทั้งหลายจะได้มีใจและปากพร้อมเพรียงกันสรรเสริญพระเจ้า ผู้เป็นพระบิดาของ พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
- 2 แต่ในกรณีของโยนาห์ พระเจ้าไม่ยอมปล่อยให้เขาผ่านเลยโอกาสนี้ในการถวายสง่าราศีแด่ พระบุตรของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงให้โยนาห์ได้มีโอกาสเล็งถึงพระคริสต์โดยการตาย และถูกทำให้ฟื้นในอีกสามวันต่อมา
- 3 มัทธิว 12:40 ด้วยว่า 'โยนาห์ได้อยู่ในท้องปลาวาฬสามวันสามคืน' ฉะนั้น **บุตรมนุษย์จะอยู่ใน ท้องแผ่นดินสามวันสามคืนฉนั้น**

- 5 เขาเลือกวิงหนีจากโอกาสในการยอมจำนนต่อพระเจ้า
- ก โยนาห์ 2:10 และพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งปลานั้น มันก็**สำรอก**โยนาห์ออกไว้บนแผ่นดินแห้ง
- ข พระเจ้าไม่ทรงยินดีในการบังคับให้พลไพร่ของพระองค์ทำตามน้ำพระทัยพระองค์
- 1 พระองค์อยากให้เราเต็มใจทำตามน้ำพระทัยพระองค์มากกว่า เพราะนี่จะเป็นการปกป้องถึงความรักของเราที่มีต่อพระองค์
  - 2 อพยพ 25:2 จงสั่งชนชาติอิสราเอลให้หน้าของมาถวายแก่เรา ของนั้นให้รับมาจากทุกคน **ที่เต็มใจถวาย**
  - 3 พระเจ้าไม่ต้องการเงินหรือทอง พระองค์สมควรได้รับความรักจากพลไพร่ของพระองค์
  - 4 หากโยนาห์อยู่ต่อและเลือกยอมถวายตัวต่อพระเจ้า พระองค์ก็คงไม่ต้องใช้วิธีที่รุนแรงขนาดนั้นเพื่อทำให้เขาไปยังเมืองนีนะเวห์
  - 5 ในทางกลับกัน กษัตริย์ดาวิดกลับทิ้งที่พระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้เขาและประชากรได้สำแดงความรักของพวกเขาผ่านทางกรถวาย
    - 1 พงศาวดาร 29:13 ฉะนั้นบัดนี้ข้าพระองค์ทั้งหลายโมทนาพระคุณพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ และสรรเสริญพระนามอันรุ่งโรจน์ของพระองค์
    - 14 แต่ข้าพระองค์เป็นผู้ใด และชนชาติของข้าพระองค์เป็นผู้ใด ที่ข้าพระองค์ทั้งหลายจะสามารถถวายต่อพระองค์ด้วยความเต็มใจเช่นนี้ เพราะว่าสิ่งของทุกอย่างมาจากพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ถวายของที่เป็นของพระองค์แต่พระองค์เท่านั้น
- 6 เขาเลือกวิงหนีจากสิทธิพิเศษในการเป็นหุ้นส่วนกับพระเจ้า
- ก โยนาห์ 3:10 เมื่อพระเจ้าทอดพระเนตรการกระทำของเขาแล้วว่า เขากลับไม่ประพฤติชั่วต่อไป พระเจ้าก็ทรงกลับพระทัยไม่ลงโทษตามที่พระองค์ตรัสไว้ และพระองค์ก็ได้ทรงลงโทษเขา
- 4:1 เหตุการณ์นี้**ไม่เป็นที่พอใจโยนาห์อย่างยิ่ง** และท่านโกรธ
- ข เรื่องน่าแปลกประหลาดที่สุดของพระคุณพระเจ้าก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่า พระองค์ไม่เพียงยินดีพาเราไปสวรรค์เท่านั้น แต่พระองค์ยินดีที่จะให้เราได้เป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ด้วย
- 1 พระองค์กำลังเสนอโอกาสให้โยนาห์ได้มีส่วนร่วมกับพระองค์ในการฟื้นฟูครั้งใหญ่ที่สุดที่เคยมีมา
  - 2 คนทั้งเมืองในประเทศที่ไม่เอาพระเจ้าย่อมเกิดอาการฟุ้งเฟ้อผ่านทางเทศกาลครั้งนั้นจนพวกเขากลับใจและได้รับความรอด และการฟื้นฟูครั้งนั้นก็คงเป็นไปทั่วเมืองจนทำให้เมืองนี้รอดพ้นจากการพิพากษาของพระเจ้าไปอีก 200 ปี
  - 3 แต่เมื่อโยนาห์วิงหนี เขาก็หนีจากบำเหน็จในเมืองสวรรค์ของการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ขนาดนั้นและจากการได้เป็นหุ้นส่วนกับพระเจ้า
- 7 เขาเลือกวิงหนีจากโอกาสในการได้เป็นเหมือนกับพระคริสต์

- ก โยนาห์ 4:9 แต่พระเจ้าตรัสกับโยนาห์ว่า "ที่เจ้าโกรธเพราะต้นละหุ่งนั้นคืออยู่แล้วหรือ" ท่านพูดว่า "ที่ข้าพระองค์โกรธถึงอยากตายนี้ดีแล้ว พระเจ้าข้า"
- 10 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เจ้าสงสารต้นละหุ่งนั้น ซึ่งเจ้ามิได้ลงแรงปลูก หรือมิได้กระทำให้น้ำเจริญ มันงอกเจริญขึ้นในคืนเดียว แล้วก็ตายไปในคืนเดียวดูจกัน"
- 11 **ไม่สมควรหรือที่เราจะไว้ชีวิตเมืองนีนะเวห์คนใหญ่โตนั้น** ซึ่งมีพลเมืองมากกว่าหนึ่งแสนสองหมื่นคน ผู้ไม่ทราบว่าย่างไหนมือขวาข้างไหนมือซ้าย และมีสัตว์เลี้ยงเป็นอันมากด้วย"
- ข เมื่อพระเจ้าทรงสร้างเรา พระองค์ก็ทรงสร้างให้เราเป็น "ตามพระฉายาของพระองค์"
- 1 นั้นหมายความว่า พระองค์ทรงปรารถนาให้เราไม่เพียงสะท้อนพระเยซูคริสต์ในชีวิตของเราเท่านั้น แต่ให้เรากลายเป็นเหมือนพระคริสต์จริงๆด้วย
  - 2 พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความรักและความกรุณา พระองค์ทรงรักผู้คนในเมืองนีนะเวห์มากพอๆกับที่พระองค์ทรงรักโยนาห์ – หรือชาวเมืองเยรูซาเล็มซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยของพระเยซูคริสต์ – หรือผู้คนที่อาศัยอยู่ในเมืองของคุณ
  - 3 พระองค์ทรงสงสารพวกเขาและทรงให้โอกาสโยนาห์ได้เป็นเหมือนพระเจ้า
    - ก และเมื่อพระเจ้าทรงเห็นว่าโยนาห์ยังมี "ท่าที" ที่เป็นลบต่อการที่ชาวเมืองนีนะเวห์ได้รับความรอด พระองค์ก็ทรงสร้างต้นละหุ่งเพื่อให้ร่มเงาบังแดดแก่เขา จากนั้นพระเจ้าก็ทรงปล่อยให้ต้นละหุ่งนั้นตาย
    - ข เมื่อต้นละหุ่งนั้นตาย โยนาห์ก็สงสารมัน แต่ไม่สงสารผู้คนเลย
    - ค มันเป็นเรื่องน่าเศร้าพอๆกับที่คนอเมริกายอมจ่ายเงินเป็นล้านๆดอลลาร์เพื่อเป็นค่าอาหารและค่าดูแลหมาและแมวเพราะสงสารพวกมัน แต่ไม่ยอมจ่ายแม้สักดอลลาร์เดียวสำหรับงานประกาศในต่างแดน
  - 4 ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงให้ต้นละหุ่งนั้นตายเพื่อสอนบทเรียนแก่โยนาห์ เขายินดีสงสารอะไรที่พระเจ้าทรงสร้างแต่ไม่รัก ในขณะที่ไม่ยอมสงสารผู้คนที่พระเจ้าสร้างและทรงรักด้วย
  - 5 การจะเป็นเหมือนพระคริสต์ได้นั้น เราต้องเรียนรู้ที่จะจัดอันดับสิ่งที่สำคัญสำหรับเราเสียก่อน และเรียนรู้ที่จะรักสิ่งที่พระเจ้าทรงรัก และเกลียดสิ่งที่พระองค์ทรงเกลียด
  - 6 และเมื่อเราทำเช่นนั้นได้ เราก็จะพบว่าตัวเองรักแม้แต่คนที่เรายังไม่เคยเจอหน้าได้ และเกลียดขังความบาปที่เป็นศัตรูต่อพระเจ้า แต่มันยังทำให้คนตกเป็นทาสวัตถุและหลักปรัชญาที่ชั่วร้ายด้วย

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 92
"ยอห์นผู้ให้บัพติศมา – ผู้จัดเตรียมทางของพระเจ้า"
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 ชายที่ไม่ธรรมดาที่สุดในพระคัมภีร์ คือ ยอห์นผู้ให้บัพติศมา เขาเป็นลูกพี่ลูกน้องของพระเยซูคริสต์ เขาได้รับสิทธิพิเศษในการให้บัพติศมาพระองค์ และได้รับการเตรียมตัวสำหรับพันธกิจที่กินเวลาเพียงหกเดือนเท่านั้น
- 2 แต่พันธกิจและชีวิตของเขานั้นช่างยิ่งใหญ่เหลือเกิน
- 3 เราได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับเขาเพียงเล็กน้อยเพราะข้อเท็จจริงที่ว่าเขามีพันธกิจที่กินเวลาเพียงหกเดือน

1 เขาต้องไปรับใช้ในพื้นที่ๆยาก

- ก มัทธิว 3:1 คราวนั้นยอห์นผู้ให้บัพติศมา มาประกาศในถิ่นทุรกันดารแคว้นยูเดีย
- ข คริสตจักรหลายแห่ง นักเทศน์หลายท่าน และสมาชิกจำนวนมากรู้สึกว่าคุณเขาทำงานในพื้นที่ๆโหดกว่าพื้นที่อื่น และนั่นอาจเป็นจริงก็ได้
- ค แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าชอบเกี่ยวกับยอห์นผู้ให้บัพติศมาก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่า เขาต้องทำงานในสวนองุ่นของพระเจ้าในพื้นที่ๆยากลำบาก แต่เขาก็ทำงานโดยไม่บ่นสักคำ
  - 1 พันธกิจของเขามุ่งเน้นที่พวกยิวเป็นหลัก ซึ่งศาสนาของพวกเขาเป็นศาสนาที่ตายมานานหลายปีแล้ว
  - 2 น้ำพระทัยของพระเจ้าจำกัดให้เขาเทศนาอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และผู้ฟังของเขาก็มีแต่คนที่พระเจ้าทรงนำมาและปรารถนาที่จะฟังคนของพระเจ้าที่ติดไฟจากสวรรค์
- ง จอห์น เวสลีย์ เคยถูกถามครั้งหนึ่งว่าอะไรเป็นเคล็ดลับของพันธกิจของเขาและผู้คนมากมาย คำตอบของเขานั้นเรียบง่ายแต่ลึกซึ้ง เพราะเขาบอกว่า ที่เขาทำก็แค่ทำให้ตัวเองติดไฟเพื่อพระเจ้า – และผู้คนที่จะมาดูเขาลุกไหม้

2 เรามีข้อความที่คนไม่นิยมฟัง

- ก มัทธิว 3:2 กล่าวว่า "ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว"
- ข ในขณะที่การทดลองในสมัยเราคือ การลดความแรงของการเทศนา ผ่อนปรนมาตรฐาน และเทศนาสิ่งที่คุณคนอยากได้ยิน ยอห์นกลับทำสิ่งที่ไม่มีการหาทำกัน
  - 1 เขาบรรยายภาพที่แท้จริงของคนในโลกนี้ และเทศนาเกี่ยวกับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์และนรกที่ร้อนเป็นไฟ
  - 2 และเขาเรียกความบาปตามชื่อของมันและจัดการกับพวกฟาริสีด้วยมือเปล่า

3 เขาเทศนาข้อความที่มีแต่พระเจ้าที่ขอบฟังโดยปราศจากข้อแก้ตัว

3 เขามีภารกิจที่ต้องดำเนินต่อไป

ก มัทธิว 3:3 ยอห์นผู้ให้บัพติศมาซึ่งตรัสถึงโดยอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ว่า 'เสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า ท่านจงเตรียมมรรคาขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงกระทำหนทางของพระองค์ให้ตรงไป'

ข การทรงเรียกของยอห์นจริงๆ แล้วคือ การเป็นเสียงของพระเจ้า และจัดเตรียมพวกยิวสำหรับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์

1 แต่ในความเป็นจริงแล้ว ยอห์นในตอนนั้นกำลังจัดเตรียมสำหรับภารกิจของคริสตจักรท้องถิ่น เพราะคริสตจักรเองก็ได้รับมอบหมายให้เป็นเสียงที่ประกาศให้โลกเตรียมตัวไว้

2 มาระโก 16:15 ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า "ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน

3 เช่นเดียวกับที่ยอห์นเป็นเสียงร้องในถิ่นทุรกันดารจนกระทั่งดาบมาสงบเสียงคำพยานของเขา เรายังก็ต้องเป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมาต่อไป จนกว่าความตายหรือการรับขึ้น จะมาสงบเสียงของเรา

4 เขามีวิถีชีวิตที่ไม่รักโลก

ก มัทธิว 3:4 เสื้อผ้าของยอห์นผู้ให้บัพติศมาทำด้วยขนอูฐ และท่านใช้น้ำมันสดวัวคูดเอว อาหารของท่านคือตั๊กแตนและน้ำผึ้งป่า

ข ไม่มีอะไรในพระคัมภีร์ที่ไม่สำคัญ ดังนั้น เนื่องจากพระคัมภีร์บอกเราว่ายอห์นแต่งตัวอย่างไรและกินอาหารแบบไหน มันจึงต้องมีเหตุผล

1 ดูเหมือนว่า พระเจ้ากำลังพยายามทำให้พลไพร่ของพระเจ้าทราบว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นผู้พยากรณ์ที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชและเป็นคนของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ก็เพราะว่าเขาไม่มี ความปรารถนาที่จะไล่ตามสิ่งที่โลกนี้จะมีให้

2 เสื้อผ้าของเขานั้นเรียบง่ายและเหมาะสมกับสถานที่ที่เขาอยู่ แต่มันยังเป็นเหมือนป้ายโฆษณา ที่บอกว่า ยอห์นไม่ได้เป็นคนชอบเข้าสังคมที่สนใจคลุกคลีกับคนชั้นสูงในสมัยนั้น

3 รสนิยมเขาเรียบง่าย – อาหารเขาเรียบง่าย – ข้อความเขาเรียบง่าย – และคุณก็รักเขาหรือไม่ ก็เกลียดเขาไปเลยเพราะการที่เขาละทิ้งโลกและความมั่งมีและความรุ่มรวยของเขาเพื่อพระเจ้า

ค นั่นหมายความว่าเราสามารถทำให้พระเจ้าโปรดปรานโดยการแต่งกายด้วยขนอูฐและกินแมลงนั้นหรือ?

1 พวกเขาเพิกเฉยในสมัยโบราณคิดเช่นนั้น เพราะพวกเขาจะทิ้งสังคมไปอาศัยอยู่ตาม วัตถุประสงค์ สวมเสื้อผ้าแบบเรียบง่ายที่สุดและกินอาหารธรรมดาๆ

2 ปัญหาของพวกเขาก็คือว่า ในการพยายามเลียนแบบวิถีชีวิตของยอห์น พวกเขาเข้าใจผิดไป ถนัดเลย

- 3 พวกเขาไม่ควรเลียนแบบการแต่งกายหรือการกินอาหารของเขา แต่ควรเลียนแบบความปรารถนาของเขามากกว่า ยอห์นรับใช้ผู้คนและคอยตรวจสอบความปรารถนาของตัวเอง และยอมทำตามน้ำพระทัยพระบิดาอยู่เสมอ กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ เขายัง “อยู่ในโลก” แต่เขาได้เลือกแล้วที่จะไม่ “เป็นของโลก”

5 เขามีพันธกิจที่พระเจ้าทรงอวยพร

- ก มัทธิว 3:5 ขณะนั้นชาวกรุงเยรูซาเล็ม และคนทั่วแคว้นยูเดีย และคนทั่วบริเวณรอบแม่น้ำจอร์แดน ก็ออกไปหาจอห์น
- 6 สรรภาพความผิดบาปของตน และ**ได้รับบัพติศมา**จากท่านในแม่น้ำจอร์แดน
- ข นำตกใจที่เราได้เห็นพันธกิจของจอห์นขยายตัวแม้เขาเจออุปสรรคมากมาย
- 1 เขาไม่ได้รับการศึกษาจากสถาบันหรือมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเหมือนอย่างเปาโลที่ถูกสอนโดยกามาลิเอล
  - 2 เขาไม่ได้รับการทรงเรียกให้ไปรับใช้ในเมืองใหญ่เหมือนอย่างพวกอัครสาวกในกรุงเยรูซาเล็ม
  - 3 เขาไม่ได้มีชื่อเสียงในเรื่องโวหารดีเหมือนอย่างอโปลโล
  - 4 เขาไม่ได้มีความอบอุ่นและความเมตตากรุณาเหมือนอย่างพระเยซูผู้ทรงเข้ากับคนสามัญได้สบายๆ
  - 5 เขาไม่ได้เป็นคนมีฐานะทางสังคมที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสวยๆและเป็นที่ต้องการตัวของบรรดากษัตริย์เหมือนอย่างดาเนียล
  - 6 ดูเหมือนว่าเขาไม่ได้มีคุณสมบัติในการเป็นผู้นำ ความสามารถหรือโอกาสในการนำคนกลุ่มใหญ่เหมือนอย่างโมเสส
  - 7 เขาไม่ได้มีข้อได้เปรียบของการได้เรียนรู้จากคนของพระเจ้าเหมือนอย่างเอลีซาหรือโยชูวา
  - 8 เขาไม่มีโอกาสได้ทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่หรือกล้าหาญเพื่อพระเจ้าเหมือนอย่างเอลียาห์บนภูเขาคารเมลหรือแซมสันที่สู้คนฟิลิสเตีย
  - 9 เขาไม่มีโอกาสได้สร้างอะไรเพื่อพระเจ้าเหมือนอย่างดาวิดในช่วงที่เขาเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล
  - 10 เขาไม่มีการรับใช้ที่เต็มไปด้วยการอัศจรรย์เหมือนอย่างเอลียาห์
- ค อันที่จริงแล้ว เขาเป็นเพียงชายธรรมดาๆคนหนึ่งที่มีรสนิยมเรียบง่ายที่บรรลุถึงศักยภาพของตนเองเพื่อพระเจ้าและได้รับการอวยพรด้วยผลลัพธ์อันน่าอัศจรรย์

6 เขาเป็นคนไม่ประนีประนอม

- ก มัทธิว 3:7 ครั้นจอห์นเห็นพวกฟาริสีและพวกสะดูสีพากันมาเป็นอันมากเพื่อจะรับบัพติศมา ท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า "โอ **เจ้าซาตุนร้าย** ใครได้เตือนเจ้าให้หนีจากพระอาชญาซึ่งจะมาถึงนั้น
- ข เห็นได้ชัดว่า ยอห์นผู้ให้บัพติศมามีชีวิตอยู่นานแล้วก่อนหนังสือ "วิธีชนะใจเพื่อนและมีอิทธิพลต่อผู้คน" กลายเป็นหนังสือขายดีติดอันดับ

- 1 ยอห์นมีบุคลิกภาพแบบหยาบๆ
- 2 เขาพูดตามที่ใจคิดและไม่หลบตาในยามที่เขาเริ่มโจมตีความบาป
- 3 เมื่อเขาเห็นว่าพวกฟาริสีมาเพื่อ "ดูลาดเลา" และทำท่าราวกับว่าพวกเขาเห็นด้วยกับคำเทศนาของเขา ทั้งๆที่ความเป็นจริงแล้วพวกเขาเสแสร้งแกล้งทำ – เขาก็โจมตีความหน้าซื่อใจคดของพวกเขาและเปิดโปงตัวตนที่แท้จริงของคนเหล่านี้

- ค เขาไม่กังวลว่าเงินถวายทรัพย์จะลดลงเพราะวิธีที่เขารับมือกับพวก "ชนชั้นสูง" เหล่านี้
- ง เขาไม่ได้กังวลว่ามีคนฟังเยอะขนาดไหนหรือเขาให้บัปติสมาไปกี่คนแล้ว อันที่จริงแล้ว ทั้งในพันธกิจของเขาและในพันธกิจของพระเยซูคริสต์ ยิ่งบุคคลทั้งสองเทศนานานเท่าไร คนฟังก็ยิ่งน้อยลงเท่านั้น
- จ ยอห์นเป็นคนหนักแน่นที่พระเจ้าสร้างและเรียกให้มารับใช้ในเวลาที่ยากลำบาก และเขาก็ทำงานของตนโดยปราศจากข้อแก้ตัว และประสบความสำเร็จอย่างสูง

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 93
"ยอห์นผู้ให้บัพติศมา – ผู้จัดเตรียมทางของพระเจ้า"
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นบุคคลที่ไม่ธรรมดา เราจึงไม่สงสัยเลยว่าพระเจ้าได้ทรงสร้างเขามาเพื่อสมัยและพันธกิจที่ไม่ธรรมดา
- 2 เขาเป็นเหมือนผู้พยากรณ์สมัยก่อนที่สวมเสื้อผ้าที่แสดงถึงการเลี้ยงดูและบุคลิกภาพที่หยาบกระด้าง เขาเป็น “เสียง” ผู้มีภารกิจจัดเตรียมทางให้แก่พระเมสสิยาห์ แคมเขาได้รับเกียรติให้ประกาศและแนะนำตัว “พระเมษโปดกของพระเจ้า” แก่พลไพร่ของพระเจ้าอีกด้วย
- 3 ถึงแม้ว่ายอห์นแตกต่างและเป็นอะไรหลายอย่าง แต่เขาก็เป็นมากกว่าคนปรหลาด เขาเป็นคนของพระเจ้า ผู้ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และบรรลุดีความหมายของเขาเพื่อพระเจ้า โดยสำแดงคุณสมบัติและคุณธรรมของคริสเตียนหลายประการ

1 เขามีใจถ่อม

ก มัทธิว 3:11 เราให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำ แสดงว่ากลับใจใหม่ก็จริง แต่พระองค์ผู้จะมาภายหลังเรา ทรงมีอิทธิฤทธิ์ยิ่งกว่าเราอีก **ซึ่งเราไม่คู่ควร** แม้จะถือฉลองพระบาทของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ

ข ในขณะที่คริสเตียนจำนวนมากที่มีตำแหน่งสูงๆปล่อยให้ชื่อเสียงและอำนาจของตัวเองมาทำลายตัวด้วยความเย่อหยิ่ง ยอห์นสามารถควบคุมตัวเองและพันธกิจของตนไว้ได้

1 เขาทำให้ฝูงชนหลงใหลด้วยการประกาศและการเทศนาที่ร้อนแรง – กระนั้นเขาก็เป็นเพียงเสียงของพระองค์ผู้จะเสด็จมา

2 เขาสนุกกับการเป็นที่นิยมชมชอบแต่เขาก็รู้ด้วยว่าฝูงชนนั้นเปลี่ยนแปลงบ่อยและเอาแน่เอานอนอะไรไม่ได้

3 และเมื่อพระเมสสิยาห์ทรงก้าวออกมาปรากฏตัวต่อสาธารณชนในฐานะพระเมษโปดกของพระเจ้า ยอห์นก็ยินดีเปิดทางให้พระเยซูคริสต์ได้เริ่มเร้ากับช่วงเวลาสั้นๆของการเป็นที่นิยมชมชอบและการเป็นที่ยกย่อง

2 เขามีโอกาสอันน่ามหัศจรรย์

ก มัทธิว 4:12 ครั้นพระเยซูทรงได้ยินว่ายอห์นถูกขังไว้อยู่ในเรือนจำ พระองค์ก็เสด็จไปยังแคว้นกาลิลี

- ข การที่ยอห์นตำหนิความบาปอย่างรุนแรงและการที่เขาเทศนาโจมตีพวกฟาริสีและลัทธิยิวเป็นการกระทำที่กล้าหาญ มีเสน่ห์ และอาจให้ความบันเทิงด้วย แต่ไม่ใช่ทุกคนที่สนุกไปกับมัน และเขามีศัตรูเยอะแยะไปหมด
- 1 แต่เขาได้เรียนรู้ว่า การโจมตีความบาปของพวกฟาริสีนั้นเป็นเรื่องหนึ่ง และการโจมตีความบาปของกษัตริย์นั้นเป็นอีกเรื่อง
  - 2 และเมื่อเขาได้ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงคู่สาวของเฮโรดกับภรรยาน้องชายของเขา เขาก็ต้องตัดสินใจว่า เขาจะสตัยชื่อต่อการทรงเรียกของเขา หรือว่าเขาจะหนีจากการเผชิญหน้า
  - 3 และการที่เขาสตัยชื่อต่อการโจมตีความบาปนี้เองที่ทำให้เขาต้องไปนอนในคุก และการที่เขาไม่เลือกหน้าคนในการเทศนาทำให้เขาได้รับบำเหน็จเป็นมงกุฎในที่สุด นั่นคือ มงกุฎของผู้พลีชีพ

3 เขามีความเข้าใจในฤทธิ์เดชของพระเจ้า

- ก มัทธิว 9:14 แล้วพวกสาวกของยอห์นมาหาพระองค์ทูลว่า "เหตุไฉนพวกข้าพระองค์และพวกฟาริสีถืออดอาหารบ่อยๆ แต่พวกสาวกของพระองค์ไม่ถืออดอาหาร"
- ข การได้เห็นว่ายอห์นเลือกสอนศิษย์ของตนเกี่ยวกับเรื่องฝ่ายวิญญาณอย่างไรนั้นเป็นเรื่องน่าสนใจ
- 1 จากหลายสิ่งที่เขาสอนพวกศิษย์ สิ่งหนึ่งที่น่าสนใจยิ่งก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่า ยอห์นเชื่อเรื่องการอดอาหารและปฏิบัติด้วยเพื่อเป็นวิธีในการรับและดำรงฤทธิ์เดชของพระเจ้าในชีวิตของเขา
  - 2 เราไม่ได้เห็นพวกศิษย์ของยอห์นเทศนาเรื่องที่ยิ่งใหญ่ แต่เราเห็นว่าพวกเขาทำราบเนื้อหนัง
  - 3 เราไม่ได้เห็นพวกศิษย์ของยอห์นไปตามหมู่บ้านต่างๆ เพื่อขับผี แต่เราเห็นพวกเขาเรียนรู้วิธีเอาชนะตัวเองโดยมีเป้าหมายเพื่อที่จะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้า
- ค การอดอาหารเป็นหลักคำสอนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในพระคัมภีร์หรือไม่? ไม่อย่างแน่นอน เพราะมีหลักคำสอนที่ยิ่งใหญ่มากกว่านั้นอีกในพระคัมภีร์ เช่น หลักคำสอนเรื่องความรอด หลักคำสอนเรื่องความรอดไม่หลุดหายของผู้เชื่อ และหลักคำสอนเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นต้น
- ง ถึงแม้ว่าการอดอาหารไม่ได้เป็นหลักคำสอนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แต่มันก็เป็นหลักคำสอนที่ถูกละเลยมากที่สุดหากยังไม่ถูกลืม และเป็นหลักคำสอนของคริสตจักรท้องถิ่น
- 1 การอดอาหารถูกนำไปใช้อย่างผิดๆโดยศาสนาประจำชาติอย่างพวกยิว เป็นต้น เพราะพวกเขาเริ่มใช้มันเป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงการอยู่ฝ่ายวิญญาณแม้แต่ในสมัยพระเยซูก็ตาม
  - 2 พวกโรมันคาทอลิกใช้การอดอาหารอย่างผิดๆต่อไปจนถึงขนาดสั่งให้มีการอดอาหารในช่วงเวลาสำคัญๆในประวัติศาสตร์ โดยผู้ที่ฝ่าฝืนหรือเลิกอดอาหารก่อนกำหนดมีโทษคือ โดนเสียชีวิต
  - 3 วัดวาอารามต่างๆคลาดล้าไปด้วยผู้คนที่หลงผิดและกระหายหาศาสนา และพวกเขาถูกสอนให้ออดอาหารเพื่อให้พระเจ้าทรงพอพระทัย หรือถูกสอนให้ลงโทษตัวเองด้วยการอดอาหารเพื่อชดใช้ความบาป

- 4 การอดอาหารถูกใช้ในทางที่ผิดๆ เยอะในช่วงที่พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกเรื่องอำนาจจนถึงสมัยการปฏิรูปของโปรเตสแตนต์ พวกโปรเตสแตนต์ก็ตั้งคำถามเรื่องการอดอาหารเพราะการที่คนใช้มันในทางที่ผิดและการที่มันเกี่ยวข้องกับพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก
- จ มุมมองที่เหมาะสมตามที่ยอห์นและพระคัมภีร์ยึดถือก็คือ การอดอาหารเป็นคำสอนตามพระคัมภีร์และมีส่วนในชีวิตของคริสเตียน แต่การอดอาหารมีไว้เพื่อทำให้ตัวเองถ่อมใจซึ่งจะทำให้เราได้เข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้นฝ่ายวิญญาณ

4 เขามีจุดอ่อนแบบมนุษย์ที่ต้องเอาชนะ

- ก มัทธิว 11:2 ฝ่ายยอห์นเมื่อติดอยู่ในเรือนจำได้ยินถึงกิจการของพระคริสต์ จึงได้ใช้สาวกสองคนของท่านไป 3 ทูลถามพระองค์ว่า "ท่านเป็นผู้ที่จะมานั้นหรือ หรือเราจะต้องคอยหาผู้อื่น"
- 4 ฝ่ายพระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่า "จงไปแจ้งแก่ยอห์นอีกครั้งถึงสิ่งที่ท่านได้ยินและได้เห็น 5 คือว่าคนตาบอดก็หายบอด คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนหายสะอาด คนหูหนวกได้ยินได้ คนตายแล้วเป็นขึ้นมา และชาวประเสริฐก็ประกาศแก่คนอนาถา 6 บุคคลผู้ใดไม่สะดุดเพราะเรา ผู้นั้นเป็นสุข"
- ข ถึงแม้ว่ายอห์นมีอุปนิสัยที่ดีและเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณ เขาก็ยังมีข้อสงสัยเหมือนพวกเราทุกคน
- 1 ถ้าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์จริงๆ ทำไมยอห์นถึงยังติดคุกอยู่?
  - 2 ถ้าพระองค์ทรงเป็นตามที่พระองค์ทรงอ้างจริงๆ ทำไมเหตุการณ์ถึงเลวร้ายลงเรื่อยๆ ตามมุมมองของยอห์น?
  - 3 ถ้าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ของพระเจ้าจริงๆ ทำไมยอห์นถึงรอความตายในคุก ขณะที่พระเยซูมีคนนิยมชมชอบเยอะแยะ?
- ค คำถามเหล่านี้และอีกหลายคำถามทำให้ยอห์นต้องใช้ศิษย์ไปหาคำยืนยันอีกครั้งว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่เหล่าผู้พยากรณ์สมัยก่อนได้พยากรณ์ไว้จริงๆ

5 เขามีชีวิตที่ปราศจากตำหนิ

- ก มัทธิว 11:7 ครั้นสาวกเหล่านั้นไปแล้ว พระเยซูเริ่มตรัสกับคนหมู่นั้นถึงยอห์นว่า "ท่านทั้งหลายได้ออกไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อดูอะไร ดูต้นอ้อไหวโดยถูกลมพัดหรือ 8 แต่ท่านทั้งหลายออกไปดูอะไร ดูคนนุ่งห่มผ้าเนื้ออ่อนนุ่มหรือ ดูเถิด คนนุ่งห่มผ้าเนื้อนุ่มก็อยู่ในพระนิเวศของกษัตริย์ 9 แต่ท่านทั้งหลายออกไปดูอะไร ดูศาสดาพยากรณ์หรือ แน่ทีเดียว และเราบอกท่านว่า ท่านนั้นเป็นยิ่งกว่าศาสดาพยากรณ์เสียอีก 10 คือผู้นั้นเองที่พระคัมภีร์ได้เขียนถึงว่า 'ดูเถิด เราใช้ทูตของเราไปข้างหน้าท่าน ผู้นั้นจะเตรียมทางของท่านไว้ข้างหน้าท่าน'

11 เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในบรรดาคนซึ่งเกิดจากผู้หญิงมานั้น **ไม่มีผู้ใดใหญ่กว่ายอห์น ผู้ให้รับบัพติศมา** แต่ว่าผู้ที่ต่ำต้อยที่สุดในอาณาจักรแห่งสวรรค์ก็ยิ่งใหญ่กว่ายอห์นเสียอีก

ข นี่ช่างเป็นคำตรัสของพระเยซูเกี่ยวกับยอห์นลูกพี่ลูกน้องของพระองค์ที่น่าทึ่ง

- 1 อับราฮัมได้ชื่อว่าเป็นสหายของพระเจ้า – แต่เขาก็ไม่ยิ่งใหญ่ไปกว่ายอห์น
- 2 โมเสสได้ชื่อว่าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าและพระองค์ทรงใช้เขาไปนำและช่วยคนฮีบรูเกือบสองล้านคนให้รอด- แต่โมเสสก็ไม่ยิ่งใหญ่ไปกว่ายอห์น
- 3 ความกล้าหาญของเอลียาห์บนภูเขาคารเมล การอัศจรรย์นับไม่ถ้วนของเอลีชา การสังหารคนฟิลิสเตีย 1,000 คนของแซมสัน – วีรบุรุษเหล่านี้จากพระคัมภีร์เดิมไม่มีสักคนเดียวที่โดดเด่นเท่าชีวิตที่เรียบง่ายและคำพยานสั้นๆของยอห์น
- 4 และอัศจรรย์เปาโลซึ่งได้ชื่อว่าเป็นหนึ่งในคริสเตียนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดตลอดกาล ก็ยังไม่ถือว่ายิ่งใหญ่ไปกว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมา ผู้ซึ่งการรับใช้ของเขาถูกจำกัดอยู่ในถิ่นทุรกันดารและกินเวลาเพียงหกเดือนเท่านั้น

6 เรามีพันธกิจที่เราลอกเลียนแบบได้

ก ยอห์น 10:41 คนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ และกล่าวว่า "ยอห์นมิได้ทำการอัศจรรย์ใดๆเลย แต่ทุกสิ่งซึ่งยอห์นได้กล่าวถึงท่านผู้นี้เป็นความจริง"

ข นี่อาจเป็นแง่มุมที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุดเกี่ยวกับยอห์นผู้ให้บัพติศมา

- 1 ใครที่โหนจะเลียนแบบโมเสสในการแยกทะเลแดงได้?
- 2 ครั้งสุดท้ายที่คุณเห็นคนอธิษฐานให้ดวงอาทิตย์หยุดนิ่งคือเมื่อไร – และมันก็หยุดนิ่งจริงๆตอนที่โยชูวาอธิษฐานขอแบบนั้น?
- 3 เอลียาห์อธิษฐานขอไม่ให้ฝนตกเป็นเวลาสามปีครึ่ง และไม่มีฝนตกสักหยดเดียวจนกระทั่งเขาอธิษฐานขอให้ฝนตก
- 4 การอัศจรรย์ของเอลียาห์บนภูเขาคารเมลในการเรียกไฟลงมาจากสวรรค์ยังไม่เคยมีใครทำซ้ำเลย
- 5 เปาโลถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์และได้เห็นและได้ยินสิ่งต่างๆที่เขาไม่ได้รับอนุญาตให้เล่าให้ใครฟัง และเขาก็ถูกคนเอาหินทุ่มจนตายและเป็นขึ้นมาใหม่
- 6 แล้วยอห์นผู้ให้บัพติศมาเล่า? เขาไม่ได้ทำการอัศจรรย์ใดๆเลย

ก เขาไม่เคยได้รับอาหารจากสวรรค์แต่เขาต้องไปหาอาหารกินเอง

ข เขาต้องทำเปียกเมื่อข้ามแม่น้ำลำธาร

ค เมื่อเขาหิวเขาก็ต้องหิวต่อไปจนกว่าเขาจะกินเพราะพระเจ้าไม่เคยใช้อีกามาเลี้ยงเขา

ง เมื่อเพื่อนคนไหนของยอห์นป่วย เพื่อนคนนั้นก็ต้องตายเพราะยอห์นไม่สามารถเรียกคนให้ฟื้นขึ้นจากตายได้เหมือนกับที่พระเยซูทรงทำกับลาซารัสเพื่อนของพระองค์

- 7 ยอห์นไม่เคยทำการอัศจรรย์เลยสักครั้งเดียว เขาแค่เข้าไปใกล้พระเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
รับใช้พระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจ ทำให้ตัวเองถ่อมใจด้วยการอดอาหารเป็นประจำ และทำหน้าที่ของตน
จนสุดความสามารถ
- 8 และชายคนนี่ที่ไม่เคยทำการอัศจรรย์เลยสักครั้งเดียวก็ยิ่งใหญ่พอๆกับหรือมากกว่าบรรดาคน
ที่ทำการอัศจรรย์ของพระคัมภีร์

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 94
"เปโตร - ชายผู้ใจร้อนเกินไปทุกที"
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 เปโตรโดดเด่นในฐานะเป็นบุคคลสำคัญในพระคัมภีร์ที่เปี่ยมด้วยพลังมากที่สุดคนหนึ่งของพระคัมภีร์ ซึ่งการรับใช้ของเขามีเรื่องสุดโต่งอย่างการปฏิเสธพระเยซู จากนั้นก็ตามด้วยการเทศนาในวันฟื้นเทออสต์ที่มีคน 3,000 คนได้รับความรอดและรับบัพติศมา
- 2 บางทีปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้ชีวิตของเขามีทั้งขึ้นสูงสุดและลงต่ำสุดอาจเป็นข้อเท็จจริงที่ว่าเขาชอบทำอะไรเร็ว ๆ

- 1 เขาริบบทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า
  - ก มัทธิว 4:18 ขณะที่พระเยซูทรงดำเนินอยู่ตามชายทะเลกาลิลี ก็ทอดพระเนตรเห็นพี่น้องสองคน คือซีโมนที่เรียกว่าเปโตร กับอันดรูว์น้องชายของเขา กำลังทอดอวนอยู่ที่ทะเล เพราะเขาเป็นชาวประมง 19 พระองค์ตรัสกับเขาว่า "จงตามเรามาเถิด และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา" 20 เขาทั้งสองได้ละอวนตามพระองค์ไปทันที
  - ข ช่วงเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์เมื่อพระเยซูเข้าไปหาเปโตรและน้องชายของเขา พระองค์ก็ทรงเชิญให้พวกเขาละทิ้งกิจการประมงและติดตามพระองค์ไปในพันธกิจใหม่ – และพวกเขาตามพระองค์ไปทันที
    - 1 นี่คงเป็นสาเหตุที่ทำให้เปโตรประสบความสำเร็จอย่างมากในพันธกิจของเขาในฐานะอัครสาวกคนหนึ่ง
    - 2 ถ้าเขารู้ว่าพระองค์ต้องการให้เขาทำอะไรสักอย่าง เขาก็รีบทำสิ่งนั้นทันทีด้วยความเต็มใจ
  - ค ถ้าเขารอและอธิษฐานก่อนจะไม่ดีกว่าหรือ?
    - 1 ไม่แน่นอน
    - 2 เหตุผลประการเดียวที่คนๆ หนึ่งควรรอและอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งก็คือ เพราะว่าเขาไม่แน่ใจเกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้า และเราก็มีหน้าที่ต่อตัวเอง ต่อครอบครัวของเรา และต่อพระเจ้าว่าเราแน่ใจเรื่อง น้ำพระทัยของพระเจ้า
    - 3 แต่เมื่อคนๆ หนึ่งทราบน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา เรื่องก็จะยิ่งเลวร้ายและซับซ้อนยิ่งกว่าเดิมหากเขาประวิงเวลา
- 2 เขาริบบฉวยโอกาสเมื่อเจอความท้าทาย
  - ก มัทธิว 14:26 เมื่อเหล่าสาวกเห็นพระองค์ทรงดำเนินมาบนทะเล เขาก็ตกใจนัก พูดยกันว่า "เป็นผี" เขาจึงร้องวิ่งไปเพราะความกลัว

27 ในทันใดนั้นพระเยซูตรัสกับเขาว่า "จงชื่นใจเถิด คือเราเอง อย่างกลัวเลย"

28 ฝ่ายเปโตรจึงทูลตอบพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ถ้าเป็นพระองค์แน่แล้ว **ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์
เดินบนน้ำไปหาพระองค์**"

29 พระองค์ตรัสว่า "มาเถิด" เมื่อเปโตรลงจากเรือแล้ว เขาก็เดินบนน้ำไปหาพระเยซู

30 แต่เมื่อเขาเห็นลมพัดแรงก็กลัว และเมื่อกำลังจะจมก็ร้องว่า "พระองค์เจ้าข้า ช่วยข้าพระองค์ด้วย"

ข ดูเหมือนว่าไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับเปโตร

1 ถ้าพระเยซูทรงดำเนินบนน้ำได้ เขาก็คิดว่าตัวเขาก็ต้องเดินบนน้ำได้ด้วย

2 นี่เป็นคุณสมบัติที่น่าชื่นชมอีกประการที่ทำให้เปโตรกลายเป็นผู้ยิ่งใหญ่ คนอื่นคงลังเลและ
ถูกความกลัวเกาะกุม แต่เปโตรกลับกระโดดลงจากเรือและทำสิ่งที่พระเจ้าตรัสก่อน จากนั้น
ค่อยมานั่งคิดว่าเขาได้ทำอะไรลงไป

ค เขาน่าจะอยู่ในเรือมากกว่าไหม?

1 ส่วนหนึ่งของความสำเร็จของเปโตรในฐานะนักเทศน์และอัครสาวกอยู่ตรงข้อเท็จจริงที่ว่า
เขาเต็มใจทำสิ่งที่คนอื่นไม่แม้แต่จะคิด

2 และข้อเท็จจริงที่ว่าเขาเต็มใจเสี่ยงที่จะล้มเหลวเพื่อที่จะได้เข้าใกล้องค์พระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น
ก็เป็นอะไรที่พระองค์ทรงอยากให้เราทุกคนทำ

3 เขารีบเผยให้เห็นจุดอ่อน

ก มัทธิว 15:12 ขณะนั้นพวกสาวกมาทูลพระองค์ว่า "พระองค์ทรงทราบแล้วหรือว่า เมื่อพวกฟาริสีได้ยิน
คำตรัสนั้น เขาแค้นเคืองใจนัก"

13 พระองค์จึงตรัสตอบว่า "ต้นไม้ใดๆทุกต้นซึ่งพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์มิได้ทรงปลูกไว้จะ
ต้องถอนเสีย

14 ช่วงเขาเกิด เขาเป็นผู้นำตาบอดนำทางคนตาบอด ถ้าคนตาบอดนำทางคนตาบอด ทั้งสองจะตกลง
ไปในบ่อ"

15 ฝ่ายเปโตรทูลพระองค์ว่า "ขอทรงโปรดอธิบายคำอุปมานี้ให้พวกข้าพระองค์ทราบเถิด"

16 ฝ่ายพระเยซูตรัสตอบว่า "**ท่านทั้งหลายยังไม่เข้าใจด้วยหรือ**"

ข เพราะความเป็นคนใจร้อน เปโตรจึงไม่เพียงแสดงให้เห็นว่าเขาทำสิ่งดีๆเร็วเท่านั้น – แต่เขาก็ทำเรื่องไม่ดี
เร็วพอๆกัน

1 เปโตรถามคำถามที่ดูเหมือนว่าเป็นคำถามที่ดีและธรรมดา แต่เขาก็พบว่าเขาถูกองค์พระผู้เป็นเจ้า
ตำหนิโทษฐานที่ไม่เข้าใจสิ่งที่เขาน่าจะเข้าใจ

2 เขารีบแสดงศักยภาพ – แต่เขาก็รีบแสดงจุดอ่อนของตัวเองด้วย ซึ่งเขาก็มีเยาะที่เดียว

4 เขาเห็นความจริงฝ่ายวิญญาณได้อย่างรวดเร็ว

- ก มัทธิว 16:13 ครั้นพระเยซูเสด็จเข้าไปในเขตเมืองซีซารียาฟีลิปปี พระองค์จึงตรัสถามพวกสาวกของพระองค์ว่า "คนทั้งหลายพูดกันว่าเราซึ่งเป็นบุตรมนุษย์คือผู้ใด"
- 14 เขาจึงทูลตอบว่า "บางคนว่าเป็นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา แต่บางคนว่าเป็นเอลียาห์ และคนอื่นว่าเป็นเยเรมีย์ หรือเป็นคนหนึ่งในพวกศาสดาพยากรณ์"
- 15 พระองค์ตรัสถามเขาว่า "แล้วพวกท่านเล่า ว่าเราเป็นผู้ใด"
- 16 ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า "**พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์**พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่"
- ข ชีวิตของเขาเหมือนกับการแข่งขันเทนนิส ซึ่งเปลี่ยนจากการถูกตำหนิที่เขาไม่เข้าใจสิ่งที่เขาควรเข้าใจ เป็นการถูกชมเชยที่เขาเห็นหรืออย่างน้อยก็พูดสิ่งที่คนอื่นมองไม่เห็นหรือไม่เต็มใจพูด
- 1 เขาเป็นผู้ที่ได้รับพระพรในเรื่องความเข้าใจฝ่ายวิญญาณดูคนในเช่นเดียวกับยากอบและยอห์น
  - 2 เขาเป็นคนที่ชอบลงมือทำ แต่เราก็เห็นในพระธรรมตอนนี้ด้วยว่าบางครั้งเขาก็เป็นคนที่ชอบขบคิดและใคร่ครวญเรื่องฝ่ายวิญญาณ
  - 3 และนี่ก็เป็นความสมดุลง่ายๆ เพราะคนหนุ่มสาวมากมายเหลือเกินชอบเล่นกีฬาจนไม่สนใจการเรียน หรือหลายคนมุ่งมั่นกับการเรียนจนไม่สนใจกีฬาใดเลย
  - 4 เปโตรเป็นคนที่ขี้ขลาดๆ แต่เขาก็สามารถทำหลายสิ่งเพื่อพระเจ้าได้เพราะเขาเรียนรู้วิธีขบคิดความเป็นคนใจร้อนของเขาด้วยการใช้เวลาครุ่นคิด

5 เขารับเข้าจัดการ

- ก มัทธิว 16:18 ฝ่ายเรบอกท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งนรกจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นก็หาไม่ได้
- 19 เราจะมอบลูกกุญแจของอาณาจักรแห่งสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน ท่านจะผูกมัดสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกมัดในสวรรค์ และท่านจะปล่อยสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะถูกปล่อยในสวรรค์"
- 20 แล้วพระองค์ทรงกำชับห้ามเหล่าสาวกของพระองค์ มิให้บอกผู้ใดว่า พระองค์ทรงเป็นพระเยซูผู้เป็นพระคริสต์นั้น
- 21 ตั้งแต่นั้นมา พระเยซูทรงเริ่มเผยแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า พระองค์จะต้องเสด็จไปกรุงเยรูซาเล็ม และจะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการจากพวกผู้ใหญ่และพวกปุโรหิตใหญ่และพวกธรรมาจารย์ จนต้องถูกประหารเสีย แต่ในวันที่สามจะทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่
- 22 ฝ่ายเปโตรเอามือจับพระองค์ เริ่ม**ทูลท้วง**พระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ให้เหตุการณ่นั้นอยู่ห่างไกลจากพระองค์เถิด อย่าให้เป็นอย่างนั้นแก่พระองค์เลย"
- ข เปโตรอาจเป็นคนคิดค้นสติ๊กเกอร์ติดกันชนรถที่บอกว่า "ขับนำไปก่อนเลย – ขับตามฉันมา – หรือไม่ก็หลีกเลี่ยงให้พ้นทาง"
- 1 เขาไม่ใช่คนที่ยอมรับสภาพที่เป็นอยู่ แต่เขาอยากเห็นสิ่งต่างๆขับเคลื่อนไปข้างหน้าหรือทำสิ่งต่างๆให้เกิดขึ้น

- 2 ถ้าเขาเห็นว่าสิ่งต่างๆ ไม่ได้กำลังไปในทิศทางที่มันควรไป – เขาก็ไม่ลังเลเลยที่จะแสดงความเห็นของตน
- 3 เปโตรเป็นอัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่แต่เขาอาจกลายเป็นผู้ช่วยศิษยาภิบาลที่อันตรายยิ่งได้ ดังที่เราเห็นได้จากการที่เขายินดีที่จะ “เปลี่ยนความคิดของนักเทศน์ (พระเยซู)”
- 4 เมื่อเขาพยายามบอกพระเจ้าว่าสิ่งต่างๆ มันจะเป็นอย่างไร เขาก็ถูกตักเตือนให้กลับไปประจำที่ทันที
- 5 ถึงแม้ว่าเรื่องการเข้าจัดการนี้อาจดูเหมือนเป็นคุณสมบัติที่น่าชื่นชมในโลกธุรกิจ – แต่มันก็เป็นคุณสมบัติที่เลวร้ายและอันตรายยิ่งสำหรับคริสเตียน

6 เขารับยอมรับความเขลาของตัวเอง

- ก มัทธิว 18:21 ขณะนั้นเปโตรมาทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า หากพี่น้องของข้าพระองค์จะกระทำผิดต่อข้าพระองค์กี่ร้อยไป ข้าพระองค์ควรจะยกความผิดของเขาสักกี่ครั้ง **ถึงเจ็ดครั้งหรือ**"
22 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "เรามีได้ว่าเพียงเจ็ดครั้งเท่านั้น แต่เจ็ดสิบครั้งคุณด้วยเจ็ด"
  - ข ชาโลมอนคงคิดถึงเปโตรตอนที่เขาเขียน สุภาษิต 17:28 ถึงคนโง่หากนิ่งเสียก็นับว่าเป็นคนฉลาด คนที่หุบริมฝีปากของเขาก็นับว่าเป็นคนมีความเข้าใจ
    - 1 เช่นเดียวกับที่เปโตรเต็มใจยอมรับว่าเขารู้ว่าพระคริสต์ทรงเป็นผู้ไถ่ เขาก็เต็มใจยอมรับความเขลาของตัวเองด้วย
    - 2 พระคริสต์ทรงพยายามสอนพวกเขาถึงความแตกต่างระหว่างคนที่รอดแล้วกับคนที่ยังหลงหายอยู่ แต่เปโตรก็ยังมีปัญหาในการทิ้งรากเหง้าเดิมของศาสนายิวของเขา
    - 3 คนยิวมองว่าการยกโทษใครสักคนได้ถึงเจ็ดครั้งนั้นถือว่าเป็นชัยชนะอันยิ่งใหญ่ จนเกือบเป็นการอัศจรรย์เลยด้วยซ้ำ จากนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงเปิดเผยให้เห็นว่าพวกเขาคิดผิดไปมากขนาดไหนโดยทรงอธิบายว่า การยกโทษต้องเป็นเหมือนการยกโทษของพระเจ้า นั่นคือไม่มีขีดจำกัด

7 เขารับร้องเพลงสรรเสริญตัวเอง

- ก มัทธิว 19:24 เขาบอกท่านทั้งหลายอีกว่า **ตัวอูฐจะลอดรูเข็มก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้า"**
25 เมื่อพวกเขาของพระองค์ได้ยินก็ประหลาดใจมาก จึงทูลว่า "ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้"
26 พระเยซูทอดพระเนตรดูพวกเขาและตรัสกับเขาว่า "ฝ่ายมนุษย์ยอมเป็นไปไม่ได้ แต่พระเจ้าทรงกระทำให้เป็นไปได้ทุกสิ่ง"
27 แล้วเปโตรทูลพระองค์ว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายได้**สละสิ่งสารพัด** และได้ติดตามพระองค์มา พวกข้าพระองค์จึงจะได้อะไรบ้าง"
  - ข เปโตรไม่อายเลยที่จะบอกองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเขาต้องสละทิ้งหลายสิ่งมากมายขนาดไหน

- 1 พวกฟาริสีถูกยอห์นผู้ให้บัพติศมาตำหนิและตราหน้าว่าเป็นพวกคนหน้าซื่อใจคด เหตุผลก็คือ เพราะว่าพวกเขาชอบโฆษณาความรักพระเจ้าของตัวเองโดยการอดอาหารและชอบตกเป็นจุดสนใจเมื่อถึงเวลาถวายทรัพย์
- 2 เปโตรไม่มีนิสัยแบบนั้น แต่ในแง่ที่มองไม่ออกและถูกควบคุมมากกว่า เขาก็กำลังบอกพระเยซูถึงการเสียสละอันยิ่งใหญ่มากมายของเขา
- 3 และบางทีนี่อาจเป็นเหตุผลที่ทำให้คนมากมายชอบเปโตร เขากล้าหาญในการปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า ในขณะที่เขาก็เป็นมนุษย์ปุถุชนธรรมดาจนเรามองเห็นตัวเราเองในตัวเขาได้อย่างชัดเจนเหลือเกิน

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 95
"เปโตร - ชายผู้ใจร้อนเกินไปทุกที"
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 ขณะที่เราศึกษาเกี่ยวกับอัครสาวกเปโตรกันต่อ เราก็พบว่าเขาเป็นคนที่ยุ่งกับการทำอะไรสักอย่างอยู่เสมอ แม้กระทั่งมันเป็นเรื่องที่ไม่ดีก็ตาม
- 2 ความใจร้อนของเขาทำให้เขาชอบทำอะไรเร็วๆ เช่นเดียวกับที่เขาเป็นคนชอบลงมือกระทำ คุณสมบัติเหล่านี้เมื่อถูกควบคุมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็อาจกลายเป็นคุณสมบัติที่ยอดเยี่ยมได้ แต่เมื่อปล่อยให้เนื้อหนังควบคุม คุณสมบัติเหล่านี้ก็อาจกลายเป็นหายนะได้เช่นกัน
- 1 เขาริบติกทักว่าตัวเองดีที่สุดใน
ก มัทธิว 26:31 ครั้งนั้นพระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่า "ในคืนวันนี้ท่านทุกคนจะสะดุ้งเพราะเรา ด้วยมีคำเขียนไว้ว่า 'เราจะตีผู้เลี้ยงแกะ และแกะฝูงนั้นจะกระจัดกระจายไป'
32 แต่เมื่อเราฟื้นขึ้นมาแล้ว เราจะไปยังแคว้นกาลิลีก่อนหน้าท่าน"
33 ฝ่ายเปโตรทูลตอบพระองค์ว่า "แม้คนทั้งปวงจะสะดุ้งเพราะพระองค์ ข้าพระองค์จะสะดุ้งก็หาไม่ได้เลย"
34 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ในคืนนี้ก่อนไก่ขัน ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง"
35 เปโตรทูลพระองค์ว่า "ถึงแม้ข้าพระองค์จะต้องตายกับพระองค์ ข้าพระองค์ก็จะไม่ปฏิเสธพระองค์เลย" เหล่าสาวกก็ทูลเช่นนั้นเหมือนกันทุกคน
ข ดูเหมือนว่าเปโตรเป็นคนที่มองโลกในแง่ดีเสมอ - เกี่ยวกับตัวเขาเอง
  - 1 มันไม่สำคัญว่าพระบุตรของพระเจ้ากำลังพยายามปลุกให้เขาตื่นขึ้นมาเห็นความอ่อนแอของตัวเองเพราะเขาไม่ยอมเห็นว่าตัวเองเป็นอะไรทั้งนั้นนอกจากเป็นผู้ที่เข้มแข็ง ฟังตัวเองและทำได้ทุกสิ่ง
  - 2 อย่างไรก็ตาม องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังพยายามทำให้เขามาถึงจุดที่เขาจะเปลี่ยนจากการไว้วางใจตัวเองมาเป็นไว้วางใจองค์พระผู้เป็นเจ้า
  - 3 และวิธีเดียวเท่านั้นที่ความมั่นใจในตัวเองของเขาจะถูกทำลายได้ก็โดยการที่พระองค์ทรงยอมให้เขาสูญเสียมันไปโดยการปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าสามครั้ง
- 2 เขาริบยอมจำนนให้กับเนื้อหนัง

ก มัทธิว 26:39 แล้วพระองค์เสด็จดำเนินไปอีกหน่อหนึ่ง ก็ขอบพระพักตร์ลงถึงดิน อธิษฐานว่า "โอ พระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็นไปได้ขอให้ถ้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์"

40 พระองค์จึงเสด็จกลับมายังสาวกเหล่านั้น **เห็นเขานอนหลับอยู่** และตรัสกับเปโตรว่า "เป็นอย่างไรนะ ท่านทั้งหลายจะคอยเฝ้าอยู่กับเรามากกว่าหนึ่งชั่วโมงไม่ได้หรือ"

41 จงเฝ้าระวังและอธิษฐาน เพื่อท่านจะไม่เข้าในการทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังยังอ่อนกำลัง"

ข น่าสนใจตรงที่องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงตำหนิพวกเขาทุกคน แต่ดูเหมือนว่าพระองค์ทรงเจาะจงเปโตรเป็นพิเศษเกี่ยวกับการนอนหลับของเขา

- 1 อาจเป็นไปได้ว่าเปโตรเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่ตื่นอยู่ตอนนั้น
- 2 หรืออาจเป็นไปได้ว่า เปโตรเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่โดยสภาพร่างกายแล้วสามารถและควรจะตื่นอยู่ตอนนั้น
- 3 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าคงไม่ตำหนิเขาเป็นแน่หากมันเป็นไปได้เลยที่เขาจะตื่นได้

3 เขารีบกลับไปสู่ทางเก่าๆของตัวเอง

ก มัทธิว 26:71 เมื่อเปโตรได้ออกไปที่ระเบียง สาวใช้อีกคนหนึ่งแลเห็นจึงบอกคนทั้งปวงที่อยู่ที่นี่ว่า "คนนี้ได้อยู่กับเยซูชาวนาซาเร็ธด้วย"

72 เปโตรจึงปฏิเสธอีก ด้วยคำปฏิญาณว่า "ข้าไม่รู้จักคนนั้น"

73 อีกสักครู่หนึ่งคนทั้งหลายที่ยืนอยู่ใกล้ๆนั้นก็มาว่าแก่เปโตรว่า "เจ้าเป็นคนหนึ่งในพวกนั้นแน่แล้ว ด้วยว่าสำเนียงของเจ้าก็ส่อตัวเจ้าเอง"

74 แล้วเปโตรก็เริ่ม**สับสน**และ**สาบาน**ว่า "ข้าไม่รู้จักคนนั้น" ในทันใดนั้นไ้ก่กัซัน

ข นี่อาจเป็นภาพที่แสดงถึง "เปโตรคนเก่า" ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงผ่านไปพบก่อนที่เขาได้รับความรอดและตัดสินใจติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า

1 และที่สำคัญยิ่งกว่านั้น มันแสดงให้เห็นว่ามันง่ายขนาดไหนที่ธรรมชาติใหม่จะกลับไปหาธรรมชาติเก่า

2 นี่ทำให้เราเห็นความสำคัญของการตัดขาดจากชีวิตเก่าของเราหลังจากที่เราได้รับความรอดแล้ว และความจำเป็นของการเผาะพานของเราที่ทอดกลับสู่อดีต

4 เขารีบพึ่งอาวุธฝ่ายเนื้อหนัง

ก ยอห์น 18:8 พระเยซูตรัสตอบว่า "เราบอกท่านแล้วว่าเราคือผู้หนึ่ง เหตุฉะนั้นถ้าท่านแสวงหาเราก็จงปล่อยคนเหล่านี้ไปเถิด"

9 ทั้งนี้ก็เพื่อพระดำรัสจะสำเร็จ ซึ่งพระเยซูตรัสไว้แล้วว่า "คนเหล่านั้นซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ ไม่ได้เสียดูไปสักคนเดียว"

10 ซีโมนเปโตรมีดาบ จึงชักออกและฟันผู้รับใช้คนหนึ่งของมหาปุโรหิต ถูกหูข้างขวาขาดไป ชื่อของผู้รับใช้คนนั้นคือมัลดัส

11 พระเยซูจึงตรัสกับเปโตรว่า "จงเอาดาบใส่ฝักเสีย เราจะไม่มีดีมั่วยซึ่งพระบิดาของเราประทานแก่เราหรือ"

ข พระธรรมตอนนี้คงไม่เหมาะสำหรับใช้โดยพวกที่สนับสนุนการไม่ใช้ปืนว่าทำไมการพกอาวุธหรือการใช้มันเพื่อป้องกันตัวถึงเป็นสิ่งที่ผิด

1 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาก่อนหน้านี้ให้เหล่าสาวกพกดาบติดตัวไปด้วย

ลูกา 22:36 พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า "แต่เดี๋ยวนี้ใครมีถุงเงินให้เอาไปด้วย และยามก็ให้เอาไปเหมือนกัน และผู้ใดที่ไม่มีดาบก็ให้ขายเสื้อคลุมของตนไปซื้อดาบ

38 เขาพูดตอบว่า "พระองค์เจ้าข้า ดูก่อน มีดาบสองเล่ม" พระองค์ตรัสกับเขาว่า "พอเสียทีเถอะ"

2 แนวคิดก็คือว่า เปโตรกำลังพยายามใช้อาวุธในเมื่อไม่จำเป็นต้องใช้เลย เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงควบคุมสถานการณ์ได้อยู่หมัด และความใจร้อนของเปโตรที่กำลังสร้างปัญหาที่ไม่น่าจะเกิด

5 เขารับใช้อิทธิพลของตนในทางที่ผิด

ก ยอห์น 21:2 คือ ซีโมนเปโตร โธมัสที่เรียกว่า ดิควมัส และนาธานาเอลชาวบ้านคานาแคว้นกาลิลี และบุตรชายทั้งสองของเศเบดี และสาวกของพระองค์อีกสองคนกำลังอยู่ด้วยกัน

3 ซีโมนเปโตรบอกเขาว่า "ข้าจะไปจับปลา" เขาทั้งหลายจึงพูดกับท่านว่า "เราจะไปกับท่านด้วย" เขาก็ออกไปลงเรือทันที แต่คืนนั้นเขาจับปลาไม่ได้เลย

ข เปโตรก็เหมือนกับคริสเตียนมากมายที่เกิดความท้อแท้ สิ่งเดียวที่พวกเขายินดีพิจารณาคือ สิ่งที่พวกเขาต้องการ

1 เปโตรเป็นผู้นำของคนกลุ่มนี้

2 เขาเป็นผู้นำโดยสายเลือดและเป็นผู้ที่มีอิทธิพลมหาศาลต่อคนเหล่านี้ – และเขาก็รู้ดี

3 ด้วยเหตุนี้ เมื่อเขาตัดสินใจเลิกรับใช้ – เขารู้ว่าคนอื่นอาจจะตามเขามาด้วย แต่เขาก็ไม่สนและไม่มองว่าตัวเองเป็นต้นเหตุที่ทำให้คนเหล่านี้เลิกรับใช้ด้วย

ค สมาชิกคริสตจักรและศิษยาภิบาลเช่นเดียวกันต้องรู้ว่าพวกเขามีอิทธิพลมากขนาดไหน

1 มีหลายคนที่ไม่ยอมกลับไปที่คริสตจักรเพราะนักเทศน์คนหนึ่งเคยใช้อิทธิพลของตนในทางที่ผิด มันอาจเป็นในด้านการเงินหรือแม้แต่การทำผิดศีลธรรม นั่นเป็นข้ออ้างที่ทำให้หลายคนไม่ยอมทำสิ่งที่ถูกต้องนั้นหรือ? ไม่เลย – แต่มันก็ไม่ได้ลดทอนความรับผิดชอบของนักเทศน์คนนั้นที่ใช้อิทธิพลที่พระเจ้าประทานให้ในทางที่ผิด

2 แต่สมาชิกคริสตจักรก็ต้องตระหนักถึงอิทธิพลของตัวเองด้วย

ก ถึงแม้ว่ามันเป็นปัญหาที่คนรับรู้ในวงกว้างที่นักเทศน์เคยทำผิดและทำให้สมาชิกออกไปจากคริสตจักร แต่ก็มีสมาชิกมากมายที่ออกไปจากคริสตจักรเพราะสมาชิกคนอื่นของคริสตจักร

- ข และนักเทศน์ส่วนใหญ่ที่เลิกรับใช้ก็ทำเช่นนั้นมิใช่เพราะนักเทศน์คนอื่น แต่เพราะสมาชิกคริสตจักรที่ทำให้พวกเขาท้อใจโดยการไม่ยอมถวายทรัพย์ ไม่ยอมออกไปนำวิญญาณ ไม่ยอมสวดขี้อ ไม่ยอมล่าแดงการเติบโตฝ่ายวิญญาณเลย ฯลฯ นี่เป็นสิ่งที่คร่ำชีวิตนักเทศน์มากกว่าสิ่งใดอื่น – อิทธิพลธรรมชาติของคนธรรมดา
- ค ดังนั้น คริสเตียนทุกคน ทั้งนักเทศน์และสมาชิกคริสตจักร ควรตระหนักถึงอิทธิพลที่ตนเองมีต่อผู้อื่น และขอให้พระเจ้าช่วยเราให้พยายามเต็มที่ในการเป็นอิทธิพลที่ดี

6 เขารับฟังเรื่องของคนอื่น

- ก ยอห์น 21:20 เปโตรเหลียวหลังเห็นสาวกคนที่พระเยซูทรงรักตามมา คือสาวกที่เอนตัวลงที่พระทรงของพระองค์เมื่อรับประทานอาหารเช้าอยู่นั้น และทูลถามว่า "พระองค์เจ้าข้า ผู้ที่จะทรยศพระองค์คือใคร"
  - 21 เมื่อเปโตรเห็นสาวกคนนั้นจึงทูลถามพระเยซูว่า "พระองค์เจ้าข้า คนนี้จะเป็นอย่างไร"
  - 22 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "ถ้าเราอยากจะให้เขาอยู่นานนั้น **จะเป็นเรื่องอะไรของท่านเล่า** ท่านจงตามเรามาเถิด"
- ข เหตุผลที่เปโตรพยายามที่จะรู้เรื่องของคนคนยกเว้นตัวเองก็คือ เพราะว่าเขาไม่เห็นว่าเป็นปัญหาใดเลย
  - 1 เขาเป็นคนที่มั่นใจในตัวเองสูง
  - 2 เขาเป็นผู้นำโดยสายเลือด
  - 3 เขาเป็นคนชอบลงมือทำและเป็นคนชอบใช้กำลัง
  - 4 และเขาเป็นคนที่ภูมิใจในตัวเองเอามากๆ
- ค แต่ยอห์นเป็นหนึ่งในคนในด้วย เขาจึงเป็นภัยคุกคามของเปโตรในเรื่องฝ่ายวิญญาณ ยอห์นจะรับใช้ได้ดีกว่าเปโตรจริงหรือ? เขาจะทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่มากกว่าเปโตรหรือ?
  - 1 เปโตรต้องรู้ให้ได้เพราะว่าเปโตรอยากเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด – และเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
  - 2 และพระเยซูทรงบอกอะไรเขาบางอย่างที่เราทุกคนควรฟัง สิ่งที่คุณอื่นกำลังทำหรือไม่ทำเพื่อพระเจ้าไม่ใช่การอะไรของเรา
- ก คนที่หลงหายทำผิดที่เปรียบเทียบกับคนที่หลงหายรายอื่นและรู้สึกดีเกี่ยวกับการได้ไปสวรรค์เพราะว่า - "ถ้าคนนั้นได้ไปสวรรค์ ฉันก็ต้องได้ไปเหมือนกัน"
  - แต่มาตรวัดที่แม่นยำที่เราจะใช้ได้จริงคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
- ข และคนที่รอดแล้วก็มักทำผิดแบบเดียวกันโดยดูสิ่งที่คนอื่นไม่ได้กำลังทำและรู้สึกดีเกี่ยวกับสิ่งที่เรากำลังทำอยู่ ขณะที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของจะทรงวัดเราทุกคนด้วยมาตราวัดแห่งศักยภาพของตัวเราเองในการทำให้ น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จในชีวิตของเรา

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 96
"เปโตร - ชายผู้ใจร้อนเกินไปทุกที"
(ตอนที่ 3)

บทนำ:

ในบทเรียนที่แล้ว เราได้เห็นว่าเป็นโตรชอบทำอะไรเร็วๆ ด้วยเหตุนี้ เขาจึงสามารถทำอะไรก็ได้หลายอย่าง และมีบางอย่างที่ไม่ดีเท่าไรด้วย บทเรียนที่เราได้จากชีวิตของเขาก็คือ ไม่ใช่การทำอะไรให้ช้าลง แต่เป็นการรู้จักแยกแยะว่าเมื่อไรควรลงมือทันที และเมื่อไรควรใคร่ครวญและทำอะไรให้ช้าลงกว่าเดิม

1 เขารวดเร็วในการให้กำลังใจผู้อื่น

- ก กิจการ 1:14 พวกเขาพร้อมใจกันอธิษฐานอ่อนน้อมต่อเนื่องพร้อมกับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซูและพวกน้องชายของพระองค์ด้วย
- 15 คราวนั้นเปโตรจึงได้ยืนขึ้นท่ามกลางเหล่าสาวก (ที่ประชุมกันอยู่นั้นมีรวมทั้งสิ้นประมาณร้อยยี่สิบชื่อ) และกล่าวว่า
- 16 "ท่านพี่น้องทั้งหลาย จำเป็นจะต้องสำเร็จตามพระคัมภีร์ ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสไว้โดยโอษฐ์ของดาวิด ด้วยเรื่องยูดาส ซึ่งเป็นผู้นำทางคนที่ไปจับพระเยซู
- ข พันธกิจที่สำคัญที่สุดและถูกเพิกเฉยมากที่สุดอย่างหนึ่งในคริสตจักรท้องถิ่นก็คือ พันธกิจด้านการให้กำลังใจ
- 1 ใครๆก็สามารถเป็นผู้ให้กำลังใจกันและกันได้ รวมถึงให้กำลังใจศิษยาภิบาลและผู้รับใช้คนอื่นๆด้วย
  - 2 สมาชิกคริสตจักรสามารถให้กำลังใจกันและกันได้โดยการแสดงความสัตย์ซื่อ โดยการทำงานร่วมกัน โดยการเขียนโน้ตให้กำลังใจ โดยการอธิษฐานเผื่อกันและกัน และโดยการคิดถึงความต้องการของกันและกัน
  - 3 สมาชิกคริสตจักรสามารถให้กำลังใจนักเทศน์หรือผู้รับใช้คนอื่นๆได้โดยทำหน้าที่ของตนให้ดี โดยการอาสาและทำงานตามที่ขอ โดยการเขียนโน้ตให้กำลังใจ และโดยการอธิษฐานเผื่อคนเหล่านี้

2 เขารวดเร็วในการถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า

- ก กิจการ 3:11 เมื่อคนง่อยที่หายนั้นยังยึดเปโตรและยอห์นอยู่ ผู้คนก็วิ่งไปหาท่านที่เฉลียวพระวิหาร ซึ่งเรียกว่า เฉลียวของซาโลมอน ด้วยความอัศจรรย์ใจยิ่งนัก
- 12 พอเปโตรแลเห็นก็กล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า "ท่านชนชาติอิสราเอลทั้งหลาย ไฉนท่านพากันประหลาดใจด้วยคนนี้ เขมันดูเราทำไมเล่า อย่างกับว่าเราทำให้คนนี้เดินได้โดยฤทธิ์หรือความบริสุทธิ์ของเราเอง

13 พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ คือพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเรา ได้ทรงโปรดประทานพระเกียรติแด่พระเยซูบุตรของพระองค์ ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้มอบไว้แล้ว และได้ปฏิเสธพระองค์ต่อหน้าปีลาต เมื่อเขาตั้งใจจะปล่อยพระองค์ไป

ข วิธีที่เราจะทำให้เรื่องยุ่งได้รวดเร็วที่สุดก็คือ การพยายามขโมยสง่าราศีของพระเจ้า

1 มันเป็นการทดลองสำหรับเปโตรที่จะอ้างว่าตัวเองมีส่วนในการอัศจรรย์ครั้งนี้

ก กิจการ 12:21 เมื่อถึงวันนัด เฮโรดทรงเครื่องกษัตริย์เสด็จประทับบนราชบัลลังก์แล้วมีพระราชดำรัสแก่เขา

22 คนทั้งหลายจึงร้องขึ้นว่า "เป็นพระสุรเสียงของพระ มิไซเสียมณุษย์"

23 ในทันใดนั้น ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ท่านเกิดโรคร้าย **เพราะท่านมิได้ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า** แล้วก็มีตัวหนอนกัดกินร่างกายของท่านจนถึงแก่พิราลัย

ข โปรดสังเกตว่าการทดลองนี้แบบเนียนขนาดไหน เฮโรดมิได้รอดอ้างตัวเองและไม่ได้ประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้าเหมือนอย่างพวกซีซาร์แห่งโรมด้วย

ค เขาปล่อยให้ประชาชนเรียกเขาว่าเป็น "พระ" – และเขาไม่ได้ยับยั้งคนเหล่านั้นมิให้กระทำเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้ – พระเจ้าจึงทรงประหารเขา

2 เมื่อสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันเกิดขึ้นกับเปโตร เขาก็รีบถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าทันทีเพื่อป้องกันตัวเองฝ่ายวิญญาณ และเพื่อรับประกันว่าพระพรต่างๆจากพระเจ้าจะมีในชีวิตและพันธกิจของเขา

3 เขารวดเร็วในการทนต่อการข่มเหง

ก กิจการ 4:18 เขาจึงเรียกเปโตรและยอห์นมา แล้วห้ามปรามเด็ดขาดไม่ให้พูดหรือสอนออกพระนามของพระเยซูอีกเลย

19 ฝ่ายเปโตรและยอห์นตอบเขาว่า "การที่จะฟังท่านมากกว่าฟังพระเจ้าจะเป็นการถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้าหรือ ขอท่านทั้งหลายพิจารณาเถิด

20 **ซึ่งข้าพเจ้าจะไม่พูดตามที่เห็นและได้ยินนั้นก็ไม่ได้"**

ข ง่ายเหลือเกินที่เราจะอ่านเรื่องราวต่างๆในพระคัมภีร์และเพราะว่าเรารู้แล้วว่าเรื่องราวจะออกมาในรูปแบบไหน เราหลงลืมความกล้าหาญที่ต้องใช้ในยามที่ต้องแสดงจุดยืน

1 ดาเนียลใช้เวลาหนึ่งคืนในถ้ำสิงโต – และมันก็ไม่ใช่เรื่องยาก เพราะเรารู้แล้วว่าพระเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้นแล้ว แต่ตอนนั้นเขาไม่รู้ล่วงหน้าว่าเขาจะรอด

2 อับราฮัมยกมิดขั้นเพื่อที่จะถวายอิสอัคให้เป็นเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้า และถึงแม้ว่าเรามองว่านั่นเป็นการกระทำที่น่าชื่นชม แต่มันก็เป็นเรื่องเจ็บปวดที่สุดที่เขาเคยทำในชีวิต

3 โยนาห์อยู่ในท้องปลาใหญ่เป็นเวลาสามวันสามคืนเพราะเขาไม่เต็มใจยอมรับน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา ในขณะที่เปโตรพร้อมทันทีที่จะรับการข่มเหงหากจำเป็น

4

เขารวดเร็วในการปกป้องคริสตจักร

ก กิจการ 5:8 ฝ่ายเปโตรถามนางว่า "เจ้าชายที่คืนได้ราคาเท่านั้นหรือ **จงบอกเราเถิด**" หญิงนั้นจึงตอบว่า "ได้เท่านั้นเจ้าคะ"

9 เปโตรจึงถามนางว่า "ไหนเจ้าทั้งสองได้พร้อมใจกันทดลองพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าเล่า จงดูเถิด เท้าของพวกคนที่ฝังศพสามีของเจ้าก็อยู่ที่ประตู และเขาจะห้ามศพของเจ้าออกไปด้วย"

10 ในทันใดนั้นนางก็ล้มลงตายแทบเท้าของเปโตร และพวกคนหนุ่มได้เข้ามาเห็นว่าหญิงนั้นตายแล้ว จึงได้ห้ามศพออกไปฝังไว้ข้างสามีของนาง

11 ความเกรงกลัวอย่างยิ่งเกิดขึ้นในคริสตจักร และในหมู่คนทั้งปวงที่ได้ยินเหตุการณ์นั้น

ข ขณะที่คริสตจักรเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง พญามารก็เริ่มพยายามแทรกซึมคริสตจักรด้วยความหน้าซื่อใจคด และความเย่อหยิ่ง

1 เมื่อสองสามีภรรยาพยายามหลอกคนอื่นว่าตนเองถวายทรัพย์เยอะกว่าที่ถวายจริงๆ พวกเขา ก็ถูกเผชิญหน้าทันทีโดยเปโตรผู้รู้ว่าคุณทั้งสองกำลังมีแผนอะไร

2 คนทั้งสองอาจเป็นผู้ถวายทรัพย์รายใหญ่ที่สุดในคริสตจักร พวกเขาอาจเป็นสมาชิกที่มีอิทธิพล มากที่สุดในคริสตจักร

3 แต่เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงระบุว่าพวกเขาเป็นผู้มูสา - เปโตรก็เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า และจัดการกับปัญหาทันที

ค ด้านที่มีคนซาบซึ่งบุญคุณน้อยที่สุดและมีคนชอบน้อยที่สุดของตำแหน่งศิษยาภิบาลก็คือ ด้านที่เป็น "ผู้อารักขา" ของคริสตจักร

1 ศิษยาภิบาลต้องปฏิเสธโครงการใดก็ตามเมื่อไม่มีเงินที่นั่น

2 เขาต้องหยุดสนับสนุนมิชชันนารีรายใดก็ตามเมื่อพวกเขาเปลี่ยนไป ประณีประนอม หรือเผยให้เห็นว่าพวกเขาไม่ได้เป็นอย่างที่คริสตจักรคิดไว้

3 เขาต้องพร้อมที่จะเลิกให้นักเทศน์รับเชิญขึ้นเทศนาในคริสตจักรหากคริสตจักรอาจได้รับผลเสีย จากการเทศนาดังกล่าว

4 เขาต้องพร้อมที่จะรับมือกับพวกคาริสมatikหรือพวกสร้างความแตกแยกในคริสตจักรที่พยายาม ยืนขึ้นในระหว่างการประชุมนมัสการเพื่อควบคุมการประชุมนมัสการ

ง เปโตรไม่ยอมปล่อยให้คนหน้าซื่อใจคดที่พยายามแสวงหาเกียรติเข้าตัวมาทำลายคริสตจักรที่ใจถ่อม และพระเจ้าทรงอวยพรเพียงเพราะพฤติกรรมที่หลอกลวงของสามีภรรยาคนหนึ่งเด็ดขาด

5

เขารวดเร็วในการยอมจำนนต่ออำนาจที่สูงกว่า

ก กิจการ 5:27 เมื่อเขาได้พาพวกอัครสาวกมาแล้วก็ให้ยื่นหน้าสภา มหาปุโรหิตจึงถาม

28 ว่า "เราได้กำชับพวกเจ้าอย่างแข็งแรงมิให้สอนออกชื่อนี้ ก็ดูเถิด เจ้าได้ให้คำสอนของเจ้าแพร่ไปทั่ว กรุงเยรูซาเล็ม และปรารถนาให้ความผิดเนื่องด้วยโลหิตของผู้ที่นั้นตกอยู่กับเรา"

29 ฝ่ายเปโตรกับอัครสาวกอื่นๆตอบว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์"

- ข เมื่อเปโตรเผชิญหน้ากับพวกปุโรหิตเหล่านี้และถูกสั่งให้หุบปาก เขาก็ตกอยู่ในสภาวะที่ต้องตัดสินใจเลือก
- 1 ถ้าเขาหุบปาก เขาก็อาจทำให้คนที่หลงหายที่เขาอยากนำวิญญาณพอใจ และเขาอาจไม่ต้องเจอกับการข่มเหงที่คอยปกคลุมพันธกิจของเขาเหมือนเมฆดำ
  - 2 แต่ถึงแม้ว่าการหุบปากอาจเป็นข้ออ้างของคนส่วนใหญ่ แต่เปโตรก็รีบตัดสินใจที่จะทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัยมากกว่าที่จะเอาใจพวกผู้มีอำนาจเหล่านี้
  - 3 อย่างไรก็ตาม การที่เขาจะทำเช่นนั้น เขาก็ต้องทำสิ่งหนึ่ง – เขาต้องรู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เขาทำอะไร
  - 4 นำเสียดายที่คริสเตียนมากมายเหลือเกินเลือกตัดสินใจขณะอยู่ในสภาพหลงหายและการตัดสินใจที่ได้ก็มักออกมาในรูปของการประนีประนอม

6 เขารวดเร็วในการพิสูจน์ว่าเขาไม่ใช่พระสันตะปาปาองค์หนึ่ง

ก กิจการ 10:21 เปโตรจึงลงไปหาคนเหล่านั้นซึ่งโคเรเนลิอัสได้ใช้มากล่าวว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้าเป็นคนที่ท่านมาหานี้ ท่านมาธุระอะไร"

22 เขาจึงตอบว่า "นายร้อยโคเรเนลิอัส เป็นคนชอบธรรมและเกรงกลัวพระเจ้า และเป็นคนมีชื่อเสียงดีในบรรดาชาวยิว โคเรเนลิอัสผู้นั้นได้รับคำเตือนจากพระเจ้าโดยผ่านทูตสวรรค์บริสุทธิ์ ให้มาเชิญท่านไปที่บ้านเพื่อจะฟังถ้อยคำของท่าน"

23 เปโตรจึงเชิญเขาให้เข้ามาหยุดพักอยู่ที่นั่น วันรุ่งขึ้นเปโตรก็ไปกับเขาและพวกพี่น้องบางคนในเมืองยัฟฟาไปด้วย

24 ล่วงมาอีกวันหนึ่งเขาก็ไปถึงเมืองซีซารียา โคเรเนลิอัสกำลังคอยรับรองอยู่ และเชิญญาติพี่น้องกับเพื่อนสนิทให้มาประชุมกันอยู่แล้ว

25 ครั้นเปโตรเข้าไป โคเรเนลิอัสก็ต้อนรับเปโตร และหมอบที่เท้ากราบไหว้ท่าน

26 ฝ่ายเปโตรจึงจับตัวโคเรเนลิอัสให้ลุกขึ้นและกล่าวว่า "จงยืนขึ้นเถิด **ข้าพเจ้าก็เป็นแต่มนุษย์เหมือนกัน**"

ข ราชอาณาจักรหนึ่งที่สำคัญที่สุดที่ออกมาจากวาทีกันคือ ความไม่มีวันผิดพลาดของพระสันตะปาปานั้นหมายความว่า พระสันตะปาปาเมื่อกล่าวสิ่งใดในเรื่องของพระศาสนจักร เขาก็เป็นกระบอกเสียงของพระเจ้าโดยตรง คำตรัสของพระสันตะปาปาจึงอยู่ในระดับเดียวกับพระคัมภีร์

1 นั้นหมายความว่า พระสันตะปาปาองค์ปัจจุบันอ้างว่าตนมีสิทธิอำนาจเหมือนกับพระคัมภีร์และไม่มีข้อผิดพลาด

2 แต่นั่นห่างไกลจากทัศนคติของเปโตรเยอะเลย เพราะเขาอ้างตนว่าเป็นแค่มนุษย์ธรรมดาๆคนหนึ่งเท่านั้น และแทนที่จะปล่อยให้คนนัศการเขา (ซึ่งรวมถึงการจับนิ้วหัวแม่มือของเขาด้วย) เปโตรกลับให้ตัวเองอยู่ในระดับเดียวกับผู้ฟังของเขา

7 เขารวดเร็วในการทำสิ่งที่ไม่มีใครคาดคิด

- ก กาลาเทีย 2:11 แต่เมื่อเปโตรมาถึงอันทิโอคแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้คัดค้านท่านซึ่งๆหน้า เพราะว่าท่านทำผิดแน่ 12 ดัวยว่าก่อนที่คนของยากอบมาถึงนั้น ท่านได้กินอยู่ด้วยกันกับคนต่างชาติ แต่พอคนพวกนั้นมาถึง ท่านก็ปลีกตัวออกไปอยู่เสียต่างหาก เพราะกลัวพวกที่ถือพิธีเข้าสุหนัต
- ข 13 และพวกยิวคนอื่นๆก็ได้สร้างทำตามท่านเช่นกัน แม้แต่บารนาบัสก็หลงสร้างทำตามคนเหล่านั้นไปด้วย
- เราจะจบการศึกษาชีวิตของเปโตรโดยการดูความขัดแย้งที่มีอยู่ในตัวชายคนหนึ่งที่รวดเร็วในการยืนยันหยุดเพื่อความถูกต้อง ถึงแม้ว่านั่นอาจทำให้เขาต้องแลกด้วยชีวิต
- 1 เมื่อเขาเจอกับฝูงชนที่บ้าคลั่ง เขาก็ยืนยันหยุดเพื่อความถูกต้องทันที
  - 2 แต่เมื่อเขาเจอกับพวกเจ้าหน้าที่ชาวยิวที่โดดเด่น สุภาพ และเป็นมิตร เขาก็ทำเรื่องยุ่งทันทีโดยการเอาใจคนเหล่านั้นจนถึงกับหันหลังให้กับคริสเตียนใหม่และผู้เชื่อใหม่ชาวต่างชาติ
  - 3 เขาพร้อมที่จะพลีชีพเพื่อความเชื่อ แต่เขาก็กลัวพวกยิวที่มีอิทธิพลด้วย
  - 4 เพราะเหตุใด? เพราะว่าเขายังไม่เก่งในการเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าทันทีและในการค้นใจตัวเองอย่างซื่อๆนั่นเอง

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 97
"เปโตร, ยากอบ และยอห์น – คนวงใน"

บทนำ:

- 1 เรารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใด เพราะพระองค์ทรงรักทุกคนเหมือนกัน
  - 2 อย่างไรก็ตาม พระเจ้าก็ทรงเลือกคนโดยดูอุปนิสัย นั่นจึงเป็นเหตุว่าทำไมพระองค์ถึงทรงอวยพรคริสเตียนบางคน และไม่อวยพรคริสเตียนบางคน
  - 3 ในบทเรียนนี้ เราจะศึกษาอุปนิสัยของชายสามคนที่มักถูกมองว่าเป็น “คนวงใน” ของพระเยซูคริสต์
- 1 พวกเขามีความเต็มใจทำอะไรที่เป็นไปไม่ได้เหมือนกัน
    - ก มัทธิว 14:26 เมื่อเหล่าสาวกเห็นพระองค์ทรงดำเนินมาบนทะเล เขาก็ตกใจนัก พูดกันว่า "เป็นผี" เขาก็วิ่งหนีไปเพราะความกลัว
    - 27 ในทันใดนั้นพระเยซูตรัสกับเขาว่า "จงขึ้นใจเถิด คือเราเอง อย่ากลัวเลย"
    - 28 ฝ่ายเปโตรจึงทูลตอบพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ถ้าเป็นพระองค์แน่แล้ว **ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์เดินบนน้ำไปหาพระองค์**"
    - 29 พระองค์ตรัสว่า "มาเถิด" เมื่อเปโตรลงจากเรือแล้ว เขาก็เดินบนน้ำไปหาพระเยซู
    - ข สิ่งแรกที่เราเห็นซึ่งทำให้สามคนนี้แตกต่างก็คือว่า พวกเขาไม่ท้อใจง่าย ๆ เพราะอะไรที่ยาก
      - 1 เวอร์เนอร์ วอน บรอน (Werner Von Braun) นักวิทยาศาสตร์จรวดชาวเยอรมันผู้เลื่องชื่อ กล่าวคำพูดหนึ่งซึ่งสรุปทัศนคติของคริสเตียนที่เป็นพวก “คนวงใน” ไว้ว่า "จงใช้คำว่า 'เป็นไปไม่ได้' ด้วยความระมัดระวังอย่างสูง" เนื่องจากผลงานส่วนใหญ่ของเขานำไปสู่การที่เราสามารถส่งมนุษย์ขึ้นไปในอวกาศและลงจอดบนดวงจันทร์ได้ เขาก็จึงรู้ดีว่าสิ่งที่ “เป็นไปไม่ได้” สามารถเป็นไปได้อย่างไร
      - 2 หลังจากที่รถยนต์ถูกสร้างขึ้นและเริ่มปรากฏโฉมต่อสายตาสารธารณชนได้ไม่นานนัก มีคนกล่าวถึงความเร็วของมันไว้ ซึ่งบอกว่ามนุษย์ไม่มีทางเดินทางด้วยความเร็วมากกว่า 55 กิโลเมตรต่อชั่วโมงได้ เพราะถ้าเขาเดินทางเร็วกว่านั้น เขาก็จะตาย
    - ค คริสเตียนส่วนใหญ่มองดูสิ่งต่างๆ ในโลกนี้และในชีวิตว่าเต็มไปด้วยอะไรที่เป็นไปไม่ได้ อย่างไรก็ตาม พวกคริสเตียนที่เป็น “คนวงใน” จะระมัดระวังในการมองดูสิ่งต่างๆ ที่เป็นไปไม่ได้ผ่านทางสายพระเนตรของพระเจ้า ซึ่งทุกสิ่งเป็นไปได้อย่างเสมอ
  - 2 พวกเขามีความเต็มใจที่จะเรียนรู้เหมือนกัน

- ก มัทธิว 16:13 ครั้นพระเยซูเสด็จเข้าไปในเขตเมืองซีซารียาฟีลิปปี พระองค์จึงตรัสถามพวกสาวกของพระองค์ว่า "คนทั้งหลายพูดกันว่าเราซึ่งเป็นบุตรมนุษย์คือผู้ใด"
- 14 เขาจึงทูลตอบว่า "บางคนว่าเป็นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา แต่บางคนว่าเป็นเอลียาห์ และคนอื่นว่าเป็นเยเรมีย์ หรือเป็นคนหนึ่งในพวกศาสดาพยากรณ์"
- 15 พระองค์ตรัสถามเขาว่า "แล้วพวกท่านเล่า ว่าเราเป็นผู้ใด"
- 16 ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า "พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่"
- 17 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ซีโมนบุตรโยนาเอ๋ย ท่านก็เป็นสุข เพราะว่า**เนื้อหนังและโลหิตมิได้แจ้งความนี้แก่ท่าน** แต่พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงแจ้งให้ทราบ
- ข เหตุผลอีกประการที่ทำให้คนเหล่านี้ถูกเลือกให้มามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดมากขึ้นกับองค์พระผู้เป็นเจ้าก็คือ เพราะว่าคุณเหมือนว่าพวกเขามีความเข้าใจฝ่ายวิญญาณมากกว่าคนอื่น
- 1 เปโตรในพระธรรมตอนนี้โดดเด่นในฐานะเป็นผู้ที่สามารถเห็นหรือเข้าใจได้มากกว่าคนที่เหลือ
  - 2 แต่ยอห์นก็โดดเด่นเช่นกันในฐานะเป็นผู้ที่มีความเข้าใจอย่างสูง ดังที่เราเห็นแล้วในพระธรรมเล่มที่เขาเขียน คือ วิภรณ์ของพระเยซูคริสต์
- ค และคริสเตียน "คนวงใน" ต้องเต็มใจที่จะเห็นว่าตนขาดความรู้และพึ่งพาทรงพระผู้เป็นเจ้าเพื่อช่วยเหลือพวกเขาให้เห็นสิ่งเหล่านั้นที่มีแต่ตาฝ่ายวิญญาณเท่านั้นที่จะมองเห็นได้
- 1 คริสเตียน "คนวงใน" สามารถมองเห็นตัวเองในคำเทศนาตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงฟ้องใจเขา
  - 2 พวกเขาสามารถมองเห็นตัวเองได้ในพระคัมภีร์ขณะที่พวกเขาอ่านเรื่องราวของบุคคลต่างๆ ที่ทำให้พระเจ้าเสียพระทัย โดยตระหนักว่าพวกเขาเองก็ทำให้พระองค์ผิดหวังเหมือนกัน
  - 3 พวกเขาสามารถมองเห็นทางออกฝ่ายวิญญาณสำหรับปัญหาฝ่ายวิญญาณต่างๆ
  - 4 และเรื่องยากสำหรับความเข้าใจแบบนี้ก็คือว่า เราไม่สามารถได้มันมาผ่านการศึกษาศึกษาแต่โดยการส่องสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- 3 พวกเขาเต็มใจที่จะล้มเหลวในขณะที่พยายามที่จะสำเร็จเหมือนกัน
- ก มัทธิว 26:36 แล้วพระเยซูทรงพาสาวกมายังที่แห่งหนึ่งเรียกว่า เกทเสมนี แล้วตรัสกับสาวกว่า "จงนั่งอยู่ที่นี้ ขณะที่เราจะไปอธิษฐานที่โน่น"
- 37 พระองค์ก็พาเปโตรกับบุตรชายทั้งสองของเศเบดีไปด้วย พระองค์ทรงเริ่มไต่ถามและหนักพระทัยยิ่งนัก
- 38 พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า "ใจของเราเป็นทุกข์แทบจะตาย **จงเฝ้าอยู่กับเราที่นี่เถิด**"
- ข องค์พระผู้เป็นเจ้าในพระธรรมตอนนี้กำลังแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์จริงๆ มากขนาดไหน พระองค์กำลังขอให้คนวงในของพระองค์มีส่วนกับพระองค์ในช่วงเวลาที่ยากลำบากที่สุดตอนหนึ่งของพระองค์
- 1 พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า 100% แต่พระองค์ก็ทรงเป็นมนุษย์ 100% ด้วยโดยปราศจากความบาป

- 2 และเนื่องจากมนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า ทั้งความเป็นพระเจ้าและความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ของพระองค์จึงกำลังเรียกร้องให้ชายสามคนนี้มีสามัคคีธรรมร่วมกับพระองค์ ในช่วงเวลาที่ยากลำบากนี้
- 3 และเหมือนกับที่พวกเขาเคยพยายามทำมาตลอด พวกเขาตกลงที่จะเฝ้าอยู่กับพระองค์เพียงเพื่อที่จะค้นพบว่าเราทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าผิดหวังบ่อยครั้งขนาดไหน แม้แต่ในยามที่เราพยายามเต็มที่แล้วก็ตาม

ค แล้วอะไรเล่าที่เป็นคุณสมบัติที่น่าชื่นชมของพวกเขา?

- 1 ถึงแม้ว่าพวกเขารู้ว่าตัวเองอาจล้มเหลว แต่พวกเขาก็พยายามแล้ว
- 2 และคริสเตียนที่เป็น “คนวงใน” ก็จะไม่ยอมนั่งเฉยอยู่ข้างสนามเพียงเพราะกลัวความล้มเหลว แต่จะก้าวออกจากกลุ่มคนดูและพยายามทำอะไรสักอย่างเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า
- 3 กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ พวกเขาเต็มใจเสี่ยงที่จะล้มเหลวเพราะความเป็นไปได้ที่จะทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัย

4 พวกเขามีความเต็มใจที่จะดำเนินชีวิตอย่างเสียสละเหมือนกัน

- ก มาระโก 10:25 ตัวอุฐจะลอดรูเข็มก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้า"
- 26 เหล่าสาวกก็ประหลาดใจยิ่งนักจึงพูดกันว่า "ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้"
- 27 พระเยซูทอดพระเนตรเหล่าสาวกแล้วตรัสว่า "ฝ่ายมนุษย์ยอมเป็นไปไม่ได้ แต่ไม่เป็นแบบนี้กับพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงกระทำให้เป็นไปได้ทุกสิ่ง"
- 28 ฝ่ายเปโตรจึงเริ่มทูลพระองค์ว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายได้สละสิ่งสารพัด และได้ติดตามพระองค์มา"
- 29 พระเยซูตรัสตอบว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดได้สละบ้าน หรือพี่น้องชายหญิง หรือบิดา มารดา หรือภรรยา หรือบุตร หรือที่ดิน เพราะเห็นแก่เราและชาวประเสริฐนั้น

ข ในคำพูดสั้นๆนี้ของเปโตรที่ทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาก็กล่าวคำพูดที่ไม่มีใครเถียงได้

- 1 เหตุผลก็คือว่า พวกเขา “สละทิ้งทุกสิ่ง” จริงๆ
- 2 พวกเขาทำงานของตัวเอง ทั้งเพื่อนและญาติที่ไม่อยากมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของพวกเขา
- 3 พวกเขา มีความเสียสละใหญ่ยิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสังเกตเห็น

ค และคริสเตียนที่เป็น “คนวงใน” ก็จะเป็นคนที่เรียนรู้แล้วถึงความสุขของการให้มากกว่าสืบลด

- 1 พวกเขาเรียนรู้แล้วถึงความสุขของการถวายทรัพย์ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ
- 2 พวกเขาเรียนรู้แล้วถึงความสุขของการสละเวลาของตน วันหยุดของตน พรสวรรค์ของตนรวมถึงความสามารถของตนที่พระเจ้าทรงอวยพรแก่พวกเขา
- 3 ในช่วงสงครามเวียดนาม นักโทษเชลยสงครามกลุ่มหนึ่งที่ถูกรักษาอยู่ใน “ฮานอยฮิลตัน” อันเลื่องชื่อ ได้ตัดสินใจประท้วงการปฏิบัติที่ทารุณต่อเพื่อนนักโทษ พวกเขาต้องกินแคข้าว

ซึ่งให้พลังงานประมาณ 600 แคลอรีต่อวันเป็นเวลาหลายปี พวกเขามีน้ำหนักประมาณ 110-120 ปอนด์เพราะกินอาหารไม่ครบหมู่ กระนั้น พวกเขาที่ตัดสินใจอดอาหารประท้วงเป็นเวลา สองสามวัน โดยรู้ว่าพวกเขาเกือบที่จะอดตายอยู่แล้ว สำหรับพวกเขา การอดอาหารได้กลายเป็น การเสียชีวิตไปแล้ว

4 และนั่นเป็นสิ่งที่ทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทับใจเกี่ยวกับชายสามคนนี้ พระองค์ทรงทราบว่า สิ่งที่เขาได้พบเป็นความจริง นั่นคือ พวกเขาได้ “สลະทิ้งทุกสิ่ง” จริงๆ

5 พวกเขาที่มีความเต็มใจที่จะกล่าวรับพระคริสต์อย่างเปิดเผย

ก ยอห์น 6:66 ตั้งแต่นั้นมาสาวกของพระองค์หลายคนก็ทอดทิ้งไม่ติดตามพระองค์อีกต่อไป

67 พระเยซูตรัสกับสิบสองคนนั้นว่า "ท่านทั้งหลายก็จะจากเราไปด้วยหรือ"

68 ซีโมนเปโตรทูลตอบพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์จะจากไปหาผู้ใดเล่า พระองค์มีถ้อยคำ ซึ่งให้มีชีวิตนิรันดร์

69 และข้าพระองค์ทั้งหลายก็เชื่อและแน่ใจแล้วว่า พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงดำรงพระชนม์"

ข คุณสมบัติประการสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ที่ชายสามคนนี้มีก็คือว่า พวกเขาเต็มใจที่จะกล่าวรับอย่างชัดเจนว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ใดและเป็นอะไร

1 พระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้

2 พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่พวกเขาควรเชื่อ

ค พวกเขาพูดถึงพระองค์ในตลาดและถูกสั่งให้หุบปาก

1 พวกเขาเทศนาถึงพระองค์ในธรรมศาลาและถูกเยาะเย้ยโดยคนเหล่านั้นที่ไม่อยากฟังคำเทศนา ของพวกเขา

2 พวกเขาเต็มใจเสี่ยงที่จะติดคุก ถูกหัวเราะเยาะ ดูหมิ่น และขับไล่เพื่อที่คนอื่นจะได้มารู้จักพระองค์ ได้

3 และด้วยเหตุนี้เอง พวกเขาจึงมีโอกาสใกล้ชิดกับพระองค์มากกว่าเหล่าสาวกที่เหลือ

ง พระเยซูทรงรักพวกเขามากกว่านั้นหรือ? ไม่เลย แต่พระองค์ทรงเลือกช่วยพวกเขา มากกว่าเพราะว่า พวกเขาเลือกที่จะดำเนินชีวิตเหนือกว่าคนที่เหลือ

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 98
"สาวกทั้ง 12 คน – แบบแผนคริสตจักรของพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 ถึงแม้ว่ามีความสับสนหรือการถกเถียงกันว่าคริสตจักรเริ่มต้นเมื่อใดกันแน่ มีสองทัศนะที่แพร่หลายซึ่งคริสเตียนส่วนใหญ่ยึดถือ
  - ก ประการแรก ทัศนะที่แพร่หลายมากที่สุดก็คือว่า คริสตจักรเริ่มต้นขึ้นในวันเพ็นเทคอสต์ และประกอบด้วยผู้เชื่อใหม่ 3,000 คนซึ่งรับบัพติศมาในวันนั่นเอง
  - ข ประการที่สอง ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นทัศนะที่ถูกต้อง ก็คือว่าจริงๆแล้วคริสตจักรเริ่มต้นขึ้นในช่วงการรับใช้บนโลกนี้ของพระเยซูคริสต์ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงเป็นศิษยาภิบาลผู้แรก
  - ค ทัศนะที่สองถูกมองว่าเป็นทัศนะที่ถูกต้องเพราะเหตุใด?
    - 1 ประการแรก เพราะว่าจะสมเหตุสมผลมากกว่าถ้าคริสตจักรจะมีอยู่ตอนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการความขัดแย้งระหว่างสมาชิกด้วยกัน
มัทธิว 18:15 หากว่าพี่น้องของท่านผู้หนึ่งทำการละเมิดต่อท่าน จงไปแจ้งความผิดบาปนั้นแก่เขาสองต่อสองเท่านั้น ถ้าเขาฟังท่าน ท่านจะได้พี่น้องคืนมา
16 แต่ถ้าเขาไม่ฟังท่าน จงนำคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย ให้เป็นพยานสองสามปาก เพื่อทุกคำจะเป็นหลักฐานได้
17 ถ้าเขาไม่ฟังคนเหล่านั้น จงไปแจ้งความต่อคริสตจักร แต่ถ้าเขายังไม่ฟังคริสตจักรอีก ก็ให้ถือเสียว่า เขาเป็นเหมือนคนต่างชาติและคนเก็บภาษี
    - 2 ประการที่สองคือ พระคัมภีร์บอกไว้ชัดเจนแล้วว่า พวกสาวกเป็นสมาชิกพวกแรกของคริสตจักร
เอเฟซัส 4:11 พระองค์จึงให้บางคนเป็น**อัครสาวก** บางคนเป็นศาสตาดพยากรณ์ บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาล และอาจารย์
12 เพื่อเตรียมมิสสุทธิชนให้ต้อนรับคอบ เพื่อช่วยในการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น
- 2 ดังนั้น เนื่องจากพระคริสต์ทรงก่อตั้งคริสตจักรขึ้นในช่วงการรับใช้ของพระองค์บนโลกนี้ และสมาชิกพวกแรกของพระองค์คือ เหล่าสาวกของพระองค์ พวกเขาจึงน่าจะเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของสมาชิกคริสตจักรที่จะถูกพบในคริสตจักรที่ดีทุกแห่ง
- 1 ในคริสตจักรที่ดีทุกแห่ง จะมี "ผู้ที่ เป็นมือขวา"
  - ก มัทธิว 16:15 พระองค์ตรัสถามเขาว่า "แล้วพวกท่านเล่า ว่าเราเป็นผู้ใด"
16 ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า "พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่"

17 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ซีโมนบุตรโยนาเอ๋ย ท่านก็เป็นสุข เพราะว่าเนื้อหนังและโลหิตมิได้แจ้งความนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงแจ้งให้ทราบ"

18 ฝ่ายเขาบอกท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และ**บนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้** และประตูแห่งนรกจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นก็หาไม่ได้

ข ในสมัยแรกๆของคริสตจักร มีผู้ยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญาณอยู่สองท่านที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อสร้างและตั้งคริสตจักรอื่นๆ - เปโตร และเปาโล

1 เปโตรเป็นผู้ที่พระเยซูคริสต์ทรงใช้เพื่อสร้างคริสตจักรท้องถิ่นแห่งแรกโดยทรงใช้เขาเชื่อมช่องว่างระหว่างคริสเตียนยิวและผู้เชื่อชาวต่างชาติ

2 อีกด้านหนึ่ง เปาโลก็ถูกใช้เพื่อสานต่องานสวนที่เปโตรทำค้างไว้ และเขาได้กลายเป็น "อัครสาวกไปยังคนต่างชาติ" และถูกใช้เพื่อสร้างคริสตจักรอีกหลายแห่งและเขียนพระคัมภีร์หลายตอนในส่วนของการทำงานของคริสตจักรท้องถิ่น

ค ในบทบาทของเปโตรในคริสตจักร เขาโดดเด่นในฐานะ "คนมือขวา" ที่ภักดีต่อศิษยาภิบาล ทุ่มเทเต็มทีในเรื่องของรายการและทิศทางของคริสตจักร และเป็นผู้ที่มุ่งมั่นที่จะเห็นพระเจ้าทำสิ่งที่น่าอัศจรรย์จนถึงกับมีน้ำใจเสียสละ

1 นี่เป็นสิ่งที่เห็นงานที่ต้องทำและอาสาทำงานนั้น

2 นี่เป็นผู้ที่ได้ตัดสินใจแล้วว่าเขาจะเป็น "ผู้เอาใจช่วย" ศิษยาภิบาล

3 นี่เป็นผู้ที่ศิษยาภิบาลจะไปหาในยามคับขัน โดยรู้ว่าเขาสามารถทำงานจนเสร็จได้

ง ในช่วงสงครามกลางเมือง นายพลสโตนวอลล์ แจ็คสันกำลังเดินทางกลับจากการเดินทางลาดตระเวนยามค่ำคืนพร้อมกับทหารฝ่ายสันนิบาตอีกสองสามคน ขณะที่พวกเขากำลังเข้าใกล้แนวเขตแดนของตัวเองท่ามกลางสายฝนพริ้ว สโตนวอลล์ แจ็คสันก็ถูกพวกเดียวกันยิงใส่และเขาก็บาดเจ็บหนัก เขาถูกนำตัวไปยังศูนย์ปฐมพยาบาลทันทีซึ่งในคืนนั้นเขาถูกตัดแขนเพื่อรักษาชีวิตไว้ เขาเสียชีวิตในอีกไม่กี่วันต่อมาเพราะพิษบาดแผล มีคนไปแจ้งนายพลโรเบิร์ต ลี ว่านายพลคนโปรดของเขาได้เสียชีวิตแล้วและบอกว่าเขาได้เสีย "มือขวาคนสำคัญ" ของเขาไปแล้ว ลีได้แก้ไขคำพูดของผู้ส่งข่าวคนนั้นว่าเขาไม่ได้เสียมือขวาไป แต่เสียแขนขวาไปต่างหาก ที่ลีกำลังหมายถึงก็คือว่า เขารู้ว่าฝ่ายสันนิบาตได้สูญเสียคนสำคัญที่สุดไปในสงครามครั้งนี้

2 ในคริสตจักรที่ดีทุกแห่ง จะมี "คนนำวิญญาณ"

ก ยอห์น 1:40 คนหนึ่งในสองคนที่ได้ยินยอห์นพูด และได้ติดตามพระองค์ไปนั้น คืออันดรูว์น้องชายของซีโมนเปโตร

41 แล้วอันดรูว์ก็ไปหาซีโมนพี่ชายของตนก่อน และบอกเขาว่า "เราได้พบพระเมสสิยาห์แล้ว" ซึ่งแปลว่าพระคริสต์

42 **อันดรูว์จึงพาซีโมนไปเฝ้าพระเยซู** และเมื่อพระเยซูทรงทอดพระเนตรเขาแล้วจึงตรัสว่า "ท่านคือซีโมนบุตรชายโยนาห์ เขาจะเรียกท่านว่าเศฟาส" ซึ่งแปลว่าศิลา

- ข คริสตจักรที่ยิ่งใหญ่ไม่ได้ถูกสร้างด้วยศิษยาภิบาลที่นำวิญญานหรือโดยกลุ่มผู้รับใช้ที่นำวิญญาน
คริสตจักรที่ยิ่งใหญ่จริงๆจะถูกสร้างด้วยสมาชิกคริสตจักรที่นำวิญญาน
- 1 คนที่น่าจะ “ติดสนิท” กับคริสตจักรมากกว่าไม่ใช่คนที่ได้รับความรอดผ่านทาง การนำวิญญานตามบ้าน
  - 2 สรุปลงแล้วก็คือ ผู้เชื่อใหม่ส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมกับคริสตจักรและกลายเป็นสมาชิกที่สัตย์ซื่อคือผู้ที่ถูกพามาคริสตจักรโดยเพื่อนหรือคนรู้จักหรือถูกนำมาถึงพระคริสต์โดยใครสักคนที่พวกเขารู้จัก
  - 3 หนึ่งในบุคคลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์คริสตจักรได้รับความรอดและ “ติดสนิท” กับคริสตจักรเพราะเขาถูกนำมาถึงพระคริสต์โดยน้องชายของเขา (พูดถึงเปโตรผู้ซึ่งถูกนำมาถึงพระคริสต์โดยอันดรูว์, ยอห์น 1:40-42)

3 ในคริสตจักรที่ดีทุกแห่ง จะมี “คนที่ไม่รอด”

- ก ยอห์น 13:23 มีสาวกคนหนึ่งซึ่งพระเยซูทรงรักได้เอนกายอยู่ที่พระทรงของพระเยซู
24 ซีโมนเปโตรจึงทำไม้ทำมือให้เขาทูลถามพระองค์ว่าคนที่พระองค์ตรัสถึงนั้นคือผู้ใด
25 ขณะที่ยังเอนกายอยู่ที่พระทรงของพระเยซู สาวกคนนั้นก็ทูลถามพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า คนนั้นคือใคร”
26 พระเยซูตรัสตอบว่า “คนนั้นคือผู้ที่เราจะเอาอาหารนี้จิ้มแล้วยื่นให้” และเมื่อพระองค์ทรงเอาอาหารนั้นจิ้มแล้ว ก็ทรงยื่นให้แก่ยูดาสอิสคาริโอทบุตรชายซีโมน
27 เมื่อยูดาสรับประทานอาหารนั้นแล้ว **ซาตานก็เข้าสิงในใจเขา** พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “ท่านจะทำอะไรก็จงทำเร็วๆเถิด”
- ข มันเป็นเรื่องน่าเศร้าแต่จริงที่แม้แต่ในคริสตจักรที่ดีที่สุด จะมีคนที่ไม่รอดอยู่บ้าง
- ค ยูดาส อิสคาริโอทเป็นสาวกที่เพื่อนนับถือจนถึงขนาดที่พวกเขาไม่เคยถามองค์พระผู้เป็นเจ้าเลยว่า ยูดาสเป็นคนทรยศหรือสงสัยว่าเขาเป็นอะไรนอกจากคนของพระเจ้า
- 1 กระนั้น ถึงแม้ว่าเขามีส่วนร่วมในการเดินทางเทศนาที่สาวกทุกคนได้รับฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติในการรักษาคนป่วยและขับผี เขาก็ยังไม่รอดอยู่ดี
  - 2 นั่นชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงที่ว่า ในคริสตจักรของเรายังมีผู้ช่วยศิษยาภิบาล ครูสอนรวี และคนนำวิญญานที่ยังไม่รอดอยู่

4 ในคริสตจักรที่ดีทุกแห่ง จะมี “คริสเตียนที่ไม่ยอมโต”

- ก มาระโก 9:33 พระองค์จึงเสด็จมายังเมืองคาเปอร์นาอุม และเมื่อเข้าไปในเรือนแล้ว พระองค์ตรัสถามเหล่าสาวกว่า “เมื่อมาตามทางนั้น ท่านทั้งหลายได้โต้แย้งกันด้วยข้อความอันใด”
34 เหล่าสาวกก็นิ่งอยู่ เพราะเมื่อมาตามทางนั้นเขาได้เถียงกันว่า **คนไหนจะเป็นใหญ่กว่ากัน**
35 พระองค์ได้ประทับนั่ง แล้วทรงเรียกสาวกสิบสองคนนั้นมาตรัสแก่เขาว่า “ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นคนต้น ก็ให้ผู้นั้นเป็นคนท้ายสุด และเป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง”

36 พระองค์จึงทรงเอาเด็กเล็กๆคนหนึ่งมาให้ยืนท่ามกลางเหล่าสาวก แล้วทรงอุ้มเด็กนั้นไว้ ตรัสแก่เหล่าสาวกว่า

37 "ถ้าผู้ใดจะรับเด็กเล็กๆเช่นนี้คนหนึ่งในนามของเรา ผู้นั้นก็รับเรา และผู้ใดได้รับเรา ผู้นั้นก็มีเรา แต่รับพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา"

ข นี่คงเป็นสถานการณ์ที่น่าอายเหลือเกิน

1 นี่คือกลุ่มนักเทศน์ที่เริ่มถกเถียงกันว่าคนไหนในพวกเขาจะได้เป็นนักเทศน์ที่เด่นเหนือใครในอนาคต

2 นี่ฟังดูเกือบเหมือนกับพวกนักเทศน์สมัยนี้ที่เถียงกันว่าพวกเขาสมควรเป็นศิษยาภิบาลคนต่อไปแทนที่ ดร. ไฮลส์ แห่งคริสตจักรเพิร์สท์แบปติสในแฮมมอนด์ รัฐอินเดียนา

3 และนี่ก็เหมือนกับสมาชิกคริสตจักรทั้งหลายที่ปล่อยให้ตัวเองเคืองเพราะเหตุผลที่ไร้สาระมากที่สุดในโลก

ก "คริสตจักรนั้นไม่เป็นมิตรเลยเพราะไม่มีใครจับมือทักทายฉัน" (และพวกเขาตั้งข้อสงสัยเกิดขึ้นขณะที่พวกเขาเองก็ไม่ทำตัวเป็นมิตร)

ข "มีคนแย่งที่จอดรถของฉันๆเลยต้องเดินตั้งไกล" (น่าตลกที่คนจะบ่นเมื่อต้องเดินทางไกลเพื่อมาประชุมที่คริสตจักร แต่ไม่ยกกะบ่นที่ต้องเดินทางข้ามประเทศเพื่อไปสวนสนุกดิสนีย์แลนด์ตอนพักร้อน)

ค "ฉันแค่ไม่ได้รับอาหารฝ่ายวิญญาณ" (นี่เป็นคำพูดของคนที่เสื่อมถอยผู้ซึ่งควรบ่อนอาหารฝ่ายวิญญาณให้ตัวเองในเวลาเฝ้าเดี่ยวของตนและมาคริสตจักรเพื่อมาสัมผัสศีลธรรมฝ่ายวิญญาณ)

5 ในคริสตจักรที่ดีทุกแห่ง จะมี "คนขี้สงสัย"

ก ยอห์น 20:24 แต่ฝ่ายโรมัสที่เขาเรียกกันว่า ดิดูมัส ซึ่งเป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคนนั้น ไม่ได้อยู่กับพวกเขาเมื่อพระเยซูเสด็จมา

25 สาวกอื่นๆจึงบอกโรมัสว่า "เราได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว" แต่โรมัสตอบเขาเหล่านั้นว่า "ถ้าข้าไม่เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ของพระองค์ และไม่ได้เอานิ้วของข้าแยงเข้าไปที่รอยตะปูนั้น และไม่ได้เอามือของข้าแยงเข้าไปที่ซี่ข้างของพระองค์แล้ว ข้าจะไม่เชื่อเลย"

26 ครั้นล่วงไปแปดวันแล้ว เหล่าสาวกของพระองค์อยู่ด้วยกันข้างในอีก และโรมัสก็อยู่กับพวกเขาด้วยประตูปิดแล้ว พระเยซูเสด็จเข้ามาและประทับยืนอยู่ท่ามกลางเขาและตรัสว่า "สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด"

27 แล้วพระองค์ตรัสกับโรมัสว่า "จงยื่นนิ้วมาที่นี่และดูมือของเรา จงยื่นมือออกค้ำที่ซี่ข้างของเราอย่าขาดความเชื่อเลย แต่จงเชื่อเถิด"

28 โรมัสทูลตอบพระองค์ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์"

29 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "โรมัสเอ๋ย เพราะท่านได้เห็นเราท่านจึงเชื่อ ผู้ที่ไม่เห็นเราแต่เชื่อก็เป็นสุข"

- ข โธมัสเป็นคนที่ไม่ยอมเชื่อสิ่งที่เขามองไม่เห็น และคริสตจักรของเราที่เต็มไปด้วยคนดีที่ไม่ยอมเชื่ออะไรง่ายๆเพียงเพราะความเชื่อของพวกเขาจำกัดเกินกว่าที่จะทำให้พวกเขามองเห็นความฝันหรือวิสัยทัศน์
- 1 คริสตจักรต้องเต็มใจดำเนินโดยใช้ความเชื่อ แต่ก็จะมีผู้ช่วยอย่างโธมัส และถ้าพวกเขามองไม่เห็นว่าศิษยาภิบาลกำลังมุ่งหน้าไปทางไหน พวกเขา ก็จะต่อต้านเขา
  - 2 หรือจะมีคนถวายทรัพย์อย่างโธมัสที่จะถวายทรัพย์ก็ต่อเมื่อพวกเขาเห็นได้ว่าเงินของตนจะไปที่ไหน คนถวายทรัพย์แบบนี้จะอยากตรวจสอบบันทึกรายงานการเงินประจำเดือนด้วยแว่นขยาย เพื่อที่จะแน่ใจว่าพวกเขาเห็นด้วยกับเงินทุกแดงที่ถูกจ่ายไป

6 ในคริสตจักรที่ดีทุกแห่ง จะมีฝูงชนที่อยู่ในทางพระเจ้าแต่เงียบ

- ก มาระโก 6:7 พระองค์ทรงเรียก**สาวกสิบสองคน**มา แล้วทรงเริ่มใช้เขาให้ออกไปเป็นคู่ๆ ทรงประทานอำนาจให้เขาขับผีโสโครกออกได้
- 8 และตรัสกำชับเขาไม่ให้เอาอะไรไปใช้ตามทางเว้นแต่ไม้เท้าสิ่งเดียว ห้ามมิให้เอาอาหารหรือยาม หรือหาสตางค์ใส่ใ้ไป
- 9 แต่ให้สวมรองเท้าและไม่ให้สวมเสื้อสองตัว
- 10 แล้วพระองค์ตรัสสั่งเขาว่า "ถ้าไปแห่งใด เมื่อเข้าอาศัยในเรือนไหน ก็อาศัยในเรือนนั้นจนกว่าจะไปจากที่นั้น"
- 11 และถ้าผู้ใดไม่ต้อนรับไม่ฟังท่านทั้งหลาย เมื่อจะไปจากที่นั้นจงสะบัดผงคลีใต้เท้าของท่านออกเป็นสักขีพยานต่อเขา เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ในวันพิพากษานั้น โทษของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์จะเบากว่าโทษของเมืองนั้น"
- 12 ฝ่ายเหล่าสาวกก็ออกไปเทศนาประกาศให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่
- ข โปรดสังเกตในพระธรรมตอนนี้ว่าไม่มีการเอ่ยถึงชื่อแต่บอกว่าเป็น "สาวกสิบสองคน" ถูกใช้ไปโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าและ "ฝ่ายเหล่าสาวกก็ออกไปเทศนาประกาศ"
- 1 นี่ช่างเป็นภาพบรรยายที่ถูกต้องของกองทัพผู้ภักดีที่เป็นผู้สละชีวิตในคริสตจักร
  - 2 ชื่อของพวกเขาไม่ได้ถูกเอ่ยถึงบ่อยๆจากธรรมาสน์ – พวกเขาไม่ได้มีอะไรเหนือกว่าคนอื่นไม่ว่าเขาเป็นคนที่รับส่งคนที่มาเยี่ยมประชุมที่คริสตจักร หรือเป็นครูสอนรวี หรืออะไรทั้งนั้น
  - 3 แต่พวกเขาก็ยังทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเงียบๆ โดยแน่ใจว่าพวกเขาสละชีวิต ภักดี น่ารัก อยู่ในที่ของตน และทำสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกให้พวกเขาทำ
  - 4 พวกเขาไม่ได้ถูกเอ่ยชื่อเหมือนกับ เบโตรที่เทศนาในวันฟื้นเทคอสต์ หรือมีทิวคนเก็บภาษีที่สละทิ้งทุกอย่างเพื่อติดตามพระคริสต์ หรือคนอื่นๆ
  - 5 แต่พวกเขาคือ "สิบสองคน" ที่เชื่อฟังและ "ออกไปประกาศ"

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 99
"ซาตาน – ศัตรูตัวฉกาจของพระเจ้า"
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 การศึกษาบุคคลสำคัญในพระคัมภีร์คงไม่สมบูรณ์หากเราไม่สำรวจศัตรูตัวฉกาจของเรา นั่นคือ พญามาร
- 2 เดิมทีมันเป็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากที่สุดและงดงามที่สุดที่พระเจ้าสร้าง แต่มันปล่อยให้ตัวเองถูกความเย่อหยิ่งเข้าครอบงำ เพราะมันเชื่อมั่นว่ามันสามารถครอบครองจักรวาลของพระเจ้าได้ดีพอๆกับพระเจ้า
- 3 เช่นเดียวกับหัวข้อส่วนใหญ่ที่เราพูดถึงในพระคัมภีร์ มีด้านสุดโต่งสองด้านที่เราต้องมองให้ออกและหลีกเลี่ยง
  - ก ประการแรกคือ มีหลายคน que เชื่อผิดๆว่าพญามารไม่มีตัวตนอยู่จริง แต่มันเป็นตัวแทนของทุกสิ่งชั่วร้าย กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ มันไม่มีตัวตนอยู่จริง แต่เป็นเหมือนกับคำเปรียบเพื่อใช้เรียกความชั่วร้ายให้เป็นตัวตน
  - ข ประการที่สองคือ มีบางคน que เชื่อว่า พญามารมีฤทธิ์เดชมาก สามารถอยู่ได้ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน และไม่มีใครยับยั้งมันได้
- 4 เมื่อเราเริ่มศึกษาเกี่ยวกับพญามาร เราต้องเตือนใจตัวเองว่ามันเป็นคู่ปรับที่สมน้ำสมเนื้อจริงๆ – แต่พระเจ้าก็ทรงสัญญากับมันไว้แล้วว่า มันจะพ่ายแพ้

- 1 ซาตานสามารถใช้คนใดๆเพื่อทำตามความประสงค์ของมันได้
  - ก 1 พงศาวดาร 21:1 ซาตานได้ยื่นข้อเสนอต่อผู้อิสราเอล และคลพระทัยให้ดาวิดนับจำนวนอิสราเอล
  - ข บ่อยครั้งเหลือเกินที่เราเชื่อว่า มีแต่คนที่ยุ่งเกี่ยวกับลัทธิบูชาซาตานหรือลัทธิต่างๆเท่านั้นที่พญามารสามารถใช้งานได้
    - 1 มีบางคนอ้างว่าตนอยู่ในวิคคา (Wicca) ซึ่งเป็นศาสนาที่ใช้เวทมนตร์
    - 2 หลายคนอ้างว่าตนบูชาซาตานและเคยมีส่วนในการฆ่าสัตว์เป็นเครื่องบูชา
    - 3 แต่เราก็เห็นแล้วว่า ซาตานทำสำเร็จในการใช้ดาวิดให้ทำงานของมัน
  - ค และนี่ก็ทำให้เราเห็นเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพญามาร
    - 1 เป้าหมายของมันไม่ใช่การทำให้เราบูชามันหรือปรนนิบัติมัน ถ้าเป็นเช่นนั้น มันก็คงพยายามทำให้เรากลายเป็นแม่มด พอมด หรือคนบูชาซาตานที่ทำพิธีฆ่าสัตว์เป็นเครื่องบูชาไปแล้ว
    - 2 เป้าหมายของมันคือ การทำให้เราไม่พึ่งพาพระเจ้า トラบใดที่เราไม่ปรนนิบัติพระเจ้า พญามารก็ไม่สนหรอกว่าเราปรนนิบัติใครหรือสิ่งใด
    - 3 เป้าหมายของมันคือ การที่มนุษย์ไม่พึ่งพาสິงใด และเมื่อมันทำสำเร็จ ผลลัพธ์ก็คือ การกบฏ

2

ซาตานเป็นผู้กล่าวโทษพวกพี่น้อง

ก โยบ 1:6 อยู่มาวันหนึ่ง เมื่อบุตรชายทั้งหลายของพระเจ้ามารายงานตัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ซาตานได้มาในหมู่เขาด้วย

7 พระเยโฮวาห์ตรัสถามซาตานว่า "เจ้ามาจากไหน" ซาตานทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า "จากไปๆมาๆอยู่บนแผ่นดินโลก และจากเดินขึ้นเดินลงบนนั้น"

8 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า "เจ้าได้ไตร่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ ว่าในแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย"

9 แล้วซาตานทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า "โยบยำเกรงพระเจ้าเปล่าๆหรือ"

10 พระองค์มิได้ทรงกันรั้วต้นไม้อ้อมตัวเขา และครวเรื้อนของเขา และทุกสิ่งที่เขาทำอยู่เสียทุกด้านหรือ พระองค์ได้ทรงอำนาจพระพรงานน้ำมือของเขา และฝูงสัตว์ของเขาได้ทวีขึ้นในแผ่นดิน

11 แต่ขอเยี่ยงพระหัตถ์เกิด และแต่ต้องสิ่งของทั้งสิ้นที่เขาทำอยู่ **และเขาจะแข่งพระองค์ต่อพระพักตร์พระองค์**

12 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า "ดูเถิด บรรดาสิ่งที่เขาทำอยู่ก็อยู่ในอำนาจของเจ้า เพียงแต่อย่ายื่นมือแต่ต้องตัวเขาเท่านั้น" ซาตานจึงออกไปจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์

ข หลายคนเคยได้ยินนักเทศน์ทั้งหลายพูดถึงข้อเท็จจริงที่ว่า พญามารเป็นผู้กล่าวโทษพวกพี่น้อง

1 มันชอบยกความไม่สม่าเสมอของเรา จุดอ่อนและความล้มเหลวของเรา แกรมมันยังยกเรื่องที่ถูกทิ้งไปเอง ความจริงครึ่งเดียว และเรื่องโกหกทั้งเพนานัปการด้วย

2 มันกล่าวโทษโยบว่าเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอกซึ่งความเชื่อของเขาจะอยู่ได้ตราบเท่าที่เขายังมีความสุขอยู่เท่านั้น แต่ถ้าพระเจ้าทรงปล่อยให้เขาต้องประสบกับความทุกข์ โยบก็จะแข่งพระเจ้าเป็นแน่

ค นี่เป็นอะไรที่คริสเตียนจำนวนมากต้องเข้าใจไว้ ถ้าพญามารยินดีที่จะยื่นอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า และพยายามชักจูงพระเจ้าให้ผิดใจกับโยบ คุณไม่คิดหรือว่าพญามารจะมากะชิบข้างหูคริสเตียนโดยหวังจะทำให้พวกเขาผิดใจกันเองด้วย?

1 วิธีที่แน่นอนที่สุดอย่างหนึ่งที่เราจะบอกได้ว่าพญามารกำลังทำงานอย่างขยันขันแข็งในคริสตจักรก็คือ เมื่อเกิดความไม่สม่าครสมานสามัคคี และเมื่อสมาชิกที่รักกันกลายเป็นศัตรู

2 เรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร? ก็โดยการฟัง "ผู้กล่าวโทษ" นั่นเอง

3

ซาตานมีอำนาจมากกว่ามนุษย์

ก โยบ 1:12 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า "ดูเถิด บรรดาสิ่งที่เขาทำอยู่ก็อยู่ในอำนาจของเจ้า เพียงแต่อย่ายื่นมือแต่ต้องตัวเขาเท่านั้น" ซาตานจึงออกไปจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์

ข นี่สะท้อนให้เราเห็นข้อเท็จจริงที่ว่าโยบไม่ใช่คู่ปรับของพญามาร

1 พระเจ้าทรงให้มีรั้วป้องกันโยบไว้เพราะเหตุผลง่าย ๆ ที่ว่าซาตานอยากฉีกเขาเป็นชิ้นๆ

- 2 เราเห็นความจริงข้อนี้เพราะข้อเท็จจริงที่ว่า ซาตานถูกเรียกว่าเป็นเหมือนสิงโตคำรามที่เที่ยวไปรอบโลก คอยหาคนที่มันจะกัดกินได้ ในขณะที่คริสเตียนถูกเรียกว่าเป็นเหมือนแกะ
- 3 เราไม่มีทางต่อสู้พญามารได้เลย และนั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงตั้งพระทัยไว้แล้ว
- 4 แต่เพราะเหตุใดเล่า? เพราะว่าในขณะที่เราไม่ใช่คู่ปรับของพญามาร - พญามารก็ไม่ใช่คู่ปรับของพระเจ้าเช่นกัน

ค พระเจ้าทรงประทานเสรีภาพแบบจำกัดให้แก่พญามารเพราะเหตุผลหลายประการ โดยหนึ่งในนั้นคือ เพื่อให้พลไพร่ของพระเจ้าหันมาพึ่งพาพระองค์

4 ซาตานต้องมีชีวิตอยู่ใต้บังคับของพระเจ้า

ก โยบ 1:12 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า "ดูเถิด บรรดาสิ่งที่เรามีอยู่ก็อยู่ในอำนาจของเจ้า

เพียงแต่อย่ายื่นมือแตะต้องตัวเขาเท่านั้น" ซาตานจึงออกไปจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์

ข เช่นเดียวกับที่เราเห็นว่าซาตานได้รับอนุญาตแล้ว และรู้ว่ามันจะสร้างหายนะมากขนาดไหนในชีวิตของโยบ เรายังเห็นพระหัตถ์ที่ยับยั้งไว้ของพระเจ้าด้วย

- 1 ซาตานได้รับอนุญาตให้พรากชีวิตลูกๆของโยบ แต่มันไม่สามารถเอาชีวิตโยบได้
- 2 ซาตานสามารถขโมยและฆ่าฝูงสัตว์ของโยบ แต่มันไม่สามารถขโมยความรอดของโยบไปได้
- 3 ซาตานทำสำเร็จในการหันเหความรักของภรรยาโยบไปจากเขา แต่พญามารไม่มีวันทำให้พระเจ้ารักโยบน้อยลงไปได้เลย

ก โรม 8:35 **แล้วใครจะให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระคริสต์ได้เล่า**

จะเป็นความยากลำบาก หรือความทุกข์ หรือการข่มเหง หรือการกัณดารอาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกโพล่ภัย หรือการถูกคุมขังหรือ

36 ตามที่เขียนไว้แล้วว่า 'เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายจึงถูกประหารวันยังค่ำ และนับว่าเป็นเหมือนแกะสำหรับจะเอาไปฆ่า'

37 แต่ว่าในเหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ เรามีชัยยิ่งกว่าผู้พิชิตโดยพระองค์ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลาย

38 เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือ**ทูตสวรรค์** หรือผู้มีบรรดาศักดิ์ หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า

39 หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งอื่นใดๆที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้

ข เนื่องจากซาตานเป็นทูตสวรรค์ที่ล้มลงซึ่งเดิมมีชื่อว่า ลูซิเฟอร์ มันจึงอยู่ในรายชื่อสิ่งเหล่านั้นที่ไม่อาจแยกถูกของพระเจ้าไปจากความรักขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้

5 ซาตานเริ่มทำงานหนักมากขึ้นเมื่อเราเข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้น

ก เศคาริยาห์ 3:1 แล้วท่านได้แสดงให้เห็นโยชูวามหาบุโรहित ซึ่งยืนอยู่หน้าทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ และซาตานยืนอยู่ข้างขวามือของท่าน **จะขัดขวางท่าน**

2 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า "โอ ซาตาน พระเยโฮวาห์ตรัสห้ามเจ้าเถอะ พระเยโฮวาห์ผู้ทรงเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มทรงห้ามเจ้าเถิด นี่ไม่ใช่ต้นไม้ที่ฉวยออกมาจากไฟดอกหรือ"

3 ฝ่ายโยชูวานั้นสวมเครื่องแต่งกายสกปรก ยืนอยู่หน้าทูตสวรรค์

ข ในนิมิตนี้ เราเห็นโยชูวามหาบุโรहितยืนอยู่หน้า "ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์" ซึ่งน่าจะเป็นพระเยซูคริสต์ และที่ยืนข้างๆโยชูวาก็คือ พญามาร

1 พญามารไม่สามารถอยู่ได้ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นมันจึงต้องเลือกว่ามันอยาก จะอยู่ที่ไหน

2 และในขณะที่มันจะใช้พวกภูตผีปีศาจให้ทำงานที่ไม่ค่อยสำคัญ มันก็เลือกที่จะต่อสู้ในสมรภูมิ ที่สำคัญมากกว่า

3 งานหลักของมันในสมรภูมิก็คือ การต่อสู้คนเหล่านั้นที่ติดสนิทกับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากที่สุด

ค พญามารจะไม่ไปโผล่ในบาร์และเสียเวลาของมันกับคริสเตียนที่หลงหายเพราะถึงอย่างไรเขาก็เสิร์จมันแล้ว

1 แต่รอจนกระทั่งคนนั้นตัดสินใจจะไปคริสตจักร ทำดีต่อภรรยา เริ่มพาคอบครัวของเขาไป คริสตจักรด้วยกัน – นั่นแหละจะเป็นเวลาที่พญามารเริ่มสนใจเขามากขึ้น

2 เหตุผลนั้นง่ายนิดเดียว มันรู้ว่าคริสเตียนที่ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องนั้นอันตรายมากขนาดไหน

3 และมันก็กลัวว่า มันต้องเจอกับคนอย่างอัครสาวกเปาโลอีก

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 100
"ซาตาน – ศัตรูตัวฉกาจของพระเจ้า"
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 ครั้งที่แล้วเราได้เริ่มศึกษาเกี่ยวกับศัตรูตัวฉกาจของพระเจ้าไปแล้ว
- 2 ลูซิเฟอร์เป็นทูตสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและมีฤทธิ์เดชมากที่สุดที่พระเจ้าทรงสร้าง เมื่อมันล้มลงเพราะความเย่อหยิ่ง มันก็ถูกขับออกจากสวรรค์ ชื่อของมันถูกเปลี่ยนเป็นซาตาน และมันเริ่มแผนการทำลายล้างทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้ารัก และไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้ารักมากไปกว่ามนุษย์
- 1 ซาตานเป็นเครื่องมือที่พระเจ้าใช้งานบ่อยๆ
  - ก มัทธิว 4:1 ครั้งนั้นพระวิญญาณทรงนำพระเยซูเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร เพื่อพญามารจะได้มาทดลอง
  - ข องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยิ่งใหญ่และเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชมากเสียจนพระองค์สามารถใช้งานพญามารเพื่อความประสงค์ของพระองค์ได้
    - 1 เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงพร้อมสำหรับการเข้าสู่พันธกิจบนโลกนี้ของพระองค์ พระบิดาก็ทรงเลือกที่จะเป็นพยานถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์โดยทรงยอมให้ซาตานมาทดลองพระองค์
    - 2 พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าจริงๆหรือ? ซาตานมีฤทธิ์มากเสียจนไม่มีมนุษย์หน้าไหนเป็นคู่ปรับของมันได้ แต่พระเยซูทรงเป็นมากกว่ามนุษย์ พระองค์ทรงเป็นมนุษย์ร้อยเปอร์เซ็นต์โดยไม่มีบาป และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าร้อยเปอร์เซ็นต์ด้วย
  - ค ในเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาตให้ซาตานไปทดลองโยบ และเหตุผลก็คือเพื่อสำแดงพระกรุณาคุณและความชอบธรรมของพระองค์ และเพราะสิ่งที่พญามารทำกับโยบๆ ก็อยู่ในทางพระเจ้ามากกว่าเดิมและได้รับพระพรมากเป็นสองเท่า
- 2 เป้าหมายหลักของซาตานคือ พระวจนะของพระเจ้า
  - ก มาระโก 4:13 พระองค์ตรัสกับเขาว่า "คำอุปมานั้นพวกท่านยังไม่เข้าใจหรือ ถ้ากระนั้นท่านทั้งหลายจะเข้าใจคำอุปมาทั้งปวงอย่างไรได้
  - 14 ผู้หว่านนั่นก็ได้หว่านพระวจนะ
  - 15 ซึ่งตรึงหนทางนั้นได้แก่พระวจนะที่หว่านแล้ว และเมื่อบุคคลใดได้ฟัง ในทันใดนั้นซาตานก็มาชิงเอาพระวจนะซึ่งหว่านในใจเขานั้นไปเสีย

- ข เมื่อเราตีความพระคัมภีร์ ภาวข้อที่สำคัญที่สุดข้อหนึ่งของการศึกษาพระคัมภีร์คือ “กฎของการเอ่ยถึงเป็นครั้งแรก” เมื่อย้ายข้อเรียนเกี่ยวกับหัวข้อหนึ่งไปจนถึงครั้งแรกที่มันถูกเอ่ยถึงหรือถูกพบในพระคัมภีร์ เราก็จะเข้าใจหัวข้อดังกล่าวมากยิ่งขึ้น
- 1 เมื่อเราพยายามย้อนรอยดูสิ่งที่ซาตานเกลียดชังมากที่สุด เราก็ต้องไปดูครั้งแรกที่มันปรากฏตัวในพระคัมภีร์
  - 2 ปฐมกาล 3:1 งูนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ในท้องทุ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ มันกล่าวแก่หญิงนั้นว่า **"จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า 'เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวนนี้'"**
 2 หญิงนั้นจึงกล่าวแก่งูว่า "ผลของต้นไม้ชนิดต่างๆ ในสวนนี้เรากินได้
 3 แต่ผลของต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางสวน พระเจ้าตรัสว่า 'เจ้าอย่ากินหรือแตะต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย'"
 4 งูจึงกล่าวแก่หญิงนั้นว่า "เจ้าจะไม่ตายแน่
 5 เพราะว่าพระเจ้าทรงทราบ ว่า เจ้ากินผลไม้นั้นวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นวันนั้น และเจ้าจะเป็นเหมือนพระที่รู้ดีชั่ว"
  - 3 สิ่งที่ซาตานเกลียดชังมากที่สุดไม่ใช่มนุษย์แต่เป็นพระวจนะของพระเจ้า มันทำให้เอวาสงสัยคำตรัสของพระเจ้า และมันสามารถแยกเอวาออกจากพระเจ้าได้สำเร็จ
- ค ไม่ใช่เรื่องบังเอิญเลยที่ชาวโลกกำลังถอยห่างออกไปจากพระเจ้ามากขึ้นทุกที ไม่ใช่เรื่องบังเอิญเลยที่อเมริกากำลังเหมือนเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์มากขึ้นทุกที
- 1 เรามีพระคัมภีร์ฉบับเลียนแบบมากขึ้นในประเทศของเรา เช่น ฉบับนิวอินเตอร์เนชันแนล, ฉบับนิวอเมริกันสแตนดาร์ด, ฉบับลิฟวิ่งไบเบิล ฯลฯ แต่เราก็มีสภาพแย่ยิ่งกว่าสมัยใดๆ
  - 2 คริสตจักรในสมัยเรารักโลกมากยิ่งขึ้นกว่าสมัยใดๆ แต่จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมก็เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ แต่จำนวนของลัทธิเทียมเท็จและพวกคาริสมาติกก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน
  - 3 พระคัมภีร์ฉบับจอมปลอมทั้งหลายสามารถหลอกล่อให้คนเคร่งศาสนาทั้งหลายนอนหลับเพราะมันไม่โจมตีใครและทำให้เกิด “ขอบเขตความสบาย” ฝ่ายวิญญาณ
- 3 ซาตานสามารถถูกเอาชนะได้
- ก ลูกา 10:17 ฝ่ายสาวกเจ็ดสิบคนนั้นกลับมาด้วยความปรีดีทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า ถึงผีทั้งหลายก็ได้อยู่ใต้บังคับของพวกข้าพระองค์โดยพระนามของพระองค์"
- 18 พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "เราได้เห็นซาตานตกจากสวรรค์เหมือนฟ้าแลบ
 19 ดูเถิด เราได้ให้พวกท่านมีอำนาจเหยียบบงูร้ายและแมงป่อง และมีอำนาจใหญ่ยิ่งกว่ากำลังศัตรู
ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะทำอันตรายแก่ท่านได้เลย
- ข มีประเด็นที่สำคัญประเด็นหนึ่งที่ประชากรของพระเจ้าต้องทำความเข้าใจให้ดี
- 1 เมื่อพระเยซูทรงใช้เหล่าสาวกไปเป็นพยานแก่ผู้คนที่หลงหาย พระองค์ก็ทรงใช้พวกเขาไปเป็นคู่ๆ เพราะพระองค์ทรงทราบว่าพวกเขาจะเจอการต่อต้านฝ่ายวิญญาณ

- 2 เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นพวกเขากลับมา พระองค์ก็ทรงให้บทเรียนเร่งรัดแก่พวกเขาเกี่ยวกับสงครามฝ่ายวิญญาณที่พวกเขากำลังเผชิญ พระองค์ทรงบอกพวกเขาว่า “ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใด” ซึ่งรวมถึงซาตานด้วย จะมาทำอันตรายพวกเขาได้
- 3 แต่กฎเกณฑ์สำคัญที่ไขสู่ความจริงที่น่าอัศจรรย์นี้ที่เราต้องเข้าใจก็คือ เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยอมประทานฤทธิ์เดชของพระองค์แก่พวกเขานั้นเอง
- 4 ซาตานเป็นครูที่พระเจ้าทรงเจิมตั้งไว้ และมันมีฤทธิ์เดชมากกว่าสิ่งทรงสร้างใดๆของพระเจ้าเมื่อเปรียบเทียบกับมนุษย์แล้ว ซาตานก็มีฤทธิ์เดชมากกว่าเยอะ ดังนั้นมนุษย์จึงไม่สามารถต่อกรกับมันได้เลย เว้นเสียแต่ว่าเขาจะได้รับฤทธิ์เดชจากพระเจ้า

4 ซาตานสามารถเข้าถึงคนที่ไม่รอดได้

- ก ลูกา 22:3 ฝ่ายซาตานเข้าดลใจยูดาสที่เรียกว่าอิสคาริโอทที่นับเข้าในพวกสาวกสิบสองคน
- ข คนมากมายเชื่อว่า พญามารสามารถเข้าถึงคนที่รอดแล้วได้ เพราะมัน “เข้าดลใจ” ยูดาส อิสคาริโอท อย่างไรก็ตาม มีหลักฐานมากมายที่พิสูจน์ว่า ยูดาสไม่เคยได้รับความรอดเลย
  - 1 เมื่อเขาเสียชีวิต พระคัมภีร์ก็บอกว่า เขาไปยังที่ของเขา
กิจการ 1:24 แล้วพวกสาวกจึงอธิษฐานว่า "พระองค์เจ้าข้า ผู้ทรงทราบใจของมนุษย์ทั้งปวง ขอทรงสำแดงว่าในสองคนนี้พระองค์ทรงเลือกคนไหน
25 ให้รับส่วนในการปรนนิบัตินี้ และรับตำแหน่งเป็นอัครสาวกแทนยูดาส ซึ่งโดยการละเมิดนั้นได้หลงจากหน้าที่**ไปยังที่ของตน**"
  - 2 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเขาว่าเป็นมารร้าย
ยอห์น 6:68 ซีโมนเปโตรทูลตอบพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์จะจากไปหาผู้ใดเล่า พระองค์มีถ้อยคำซึ่งให้มีชีวิตนิรันดร์
69 และข้าพระองค์ทั้งหลายก็เชื่อและแน่ใจแล้วว่า พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์"
70 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "เราเลือกพวกท่านสิบสองคนมิใช่หรือ และ**คนหนึ่ง**ในพวกท่านเป็น**มารร้าย**"
71 พระองค์ทรงหมายถึงยูดาสอิสคาริโอทบุตรชายซีโมน เพราะว่าเขาเป็นผู้ที่จะทรยศพระองค์คือ**คนหนึ่ง**ในอัครสาวกสิบสองคน
  - 3 ด้วยเหตุนี้ ยูดาสจึงถูกเข้าถึงเพราะเขาไม่เคยได้รับความรอดเลย
- ค ผู้สามารถเข้าถึงคริสเตียนได้ไหม?
  - 1 มัทธิว 12:43 เมื่อผีโสโครกออกมาจากผู้ใดแล้ว มันก็ท่องเที่ยวไปในที่กัณดาร เพื่อแสวงหาที่หยุดพักแต่ไม่พบเลย
44 แล้วมันก็จะกล่าวว่า 'ข้าจะกลับไปยัง**เรือนของข้า**ที่ข้าได้ออกมานั้น' และเมื่อมันมาถึงก็เห็นเรือนนั้นว่าง กวาดและตกแต่งไว้แล้ว

45 มันจึงไปรับเอาผีอื่นอีกเจ็ดผีร้ายกว่ามันเอง แล้วก็เข้าไปอาศัยที่นั่น และในที่สุดคนนั้นก็ตก
ที่นั่นร้ายกว่าตอนแรก คนชาติชั่วนี้ก็เป็นอย่างนั้น"

2 นี่เป็นคำอุปมาเกี่ยวกับชายคนหนึ่งซึ่งถูกผีสิง ผีตนนั้นออกไปจากร่างเขา เสาะหาร่างอื่นเพื่อสิงต่อ
จากนั้นก็ตัดสินใจกลับมาที่เดิมที่มันเรียกว่าเป็น "เรือนของข้า"

3 พระคัมภีร์ตอนนี้กำลังพูดถึงคนที่ไม่รอดอย่างแน่นอนเพราะว่าเมื่อคนๆหนึ่งได้รับความรอดแล้ว
พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงมาสถิตอยู่ด้วยถาวร

ก คริสเตียนทุกคนถูก "ทำเครื่องหมาย" (ถูกประทับตรา) ไว้แล้วว่าเป็นกรรมสิทธิ์เฉพาะ
พระเจ้า

เอเฟซัส 4:30 และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย เพราะ
โดยพระวิญญาณนั้นท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้จนถึงวันที่ทรงไถ่ให้รอด

ข และคริสเตียนทุกคนก็ได้รับคำสัญญาแล้วว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่มีความลังเลทั้ง
พวกเขาเลย

ฮีบรู 13:5 ท่านจงพ้นจากการรักเงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้
ตรัสไว้แล้วว่า "เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย"

5 ชาตานชอบเปิดเผยจุดอ่อนของเรา

ก ลูกา 22:31 และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "ซีโมน ซีโมนเอ๋ย ดูเถิด ชาตานได้ขอท่านไว้**เพื่อจะฆักร่อน
ท่านเหมือนฆักร่อนชาวสาลี**

32 แต่เราได้อธิษฐานเผื่อตัวท่าน เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้ขาด และเมื่อท่านได้หันกลับแล้ว
จงชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน"

ข เปโตรเป็นสาวกที่เข้มแข็งที่สุดในเรื่องฝ่ายวิญญาณ ดังนั้นเขาจึงตกเป็นเป้าหมายหลักของชาตาน
พญามารไม่เล่นงานสาวกที่อ่อนแอที่สุด แต่เล่นงานคนที่เข้มแข็งที่สุด อันที่จริงแล้ว ดูเหมือนว่า
มันตั้งใจขอทดลองเปโตรเลยด้วยซ้ำ

1 เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น?

2 เพราะว่าถึงแม้ว่าเปโตรมีคุณสมบัติที่ดีหลายประการ แต่เขาก็มีจุดอ่อนที่ชัดเจนในบางเรื่อง
เช่นกัน และพญามารก็ไม่รอช้าที่จะโจมตีจุดอ่อนเหล่านั้น

ค บทเรียนสำหรับพวกเราที่เหลือก็คือ เราไม่ได้เข้มแข็งอย่างที่เราคิดไว้เลย

6 ชาตานสามารถพ่ายแพ้ได้

ก ยากอบ 4:7 เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงยอมอ่อนมกายต่อพระเจ้า จงต่อสู้กับพญามาร และมันจะหนีไป
จากท่าน

ข กฎแลสำคัญในข้อพระคัมภีร์นี้ไม่ใช่การต่อสู้กับพญามาร แต่เป็นการยอมจำนนต่อพระเจ้า

1 เราสามารถต่อสู้กับชาตานจนมันหนีไปจากเราได้เพราะเงื่อนไขข้อเดียวเท่านั้น

- 2 เราต้องยอมจำนนต่อพระเจ้าในทุกด้านของชีวิตเรา
  - ก ในเรื่องการรับบัพติศมา
  - ข ในเรื่องการเป็นสมาชิกคริสตจักร
  - ค ในเรื่องการถวายสิบลด
  - ง ในเรื่องการเป็นพยาน
- 3 และเราต้องยอมดำเนินชีวิตของเราต่อไปในแบบที่ว่า เมื่อพระองค์ตรัส ใจของเราต้องยินดีพูดว่า “ขอพระองค์ตรัสเถิด เพราะผู้รับใช้ของพระองค์คอยฟังอยู่”